

VITÉZI TÁJÉKOZTATÓ

Boldog emlékü Mindszenty József bíboros hercegprímás úr címere

Mindszenty József bíboros úr így emlékezett vissza Rómára és az atyai pártfogóra, Piusz pápára: „A reményre biztató jelek előttünk állanak. Biztató jelünk a Magyarok Nagyasszonya. A másik biztató jel a hegyen épült Város, az örök Szikla: Róma. Ó is anya, akit szintén Szent István adott számunkra. Ezt a szeretetet képviseli és gyakorolja irántunk Szentséges Atyánk, XII. Piusz pápa. Ebben a rettenetes viharban is kiviláglik, hogy ő nemzetünk egyetlen barátja és védője. Amikor a bíborosi kalap átvételére eléje térdeltem, magyarul mondotta: Éljen Mária országa!” (Boldoggá avatása 10 év óta folyamatban van; reményünk, hogy e folyamat talán felgyorsulhat. Bíboros úr Magyarországért és a magyar népért, keresztény hitünkért vállalt minden megaláztatást és alávetést. A kommunista vezetés elűldözte Őt Magyarországról – de a világ országait járva hívta fel a figyelmet a kommunizmus veszélyeire, s szólt a magyar nép érdekében, védelmében.)

A Mindszenty-címer a T.V.R.
Ausztráliai Törzsszéke új zászlajának
egyik oldala.

Forongva forr felhők közt a jövődő,
Új hősök és új korszakok születnek.
Göngyölgessük ki szívünk mélyiből
Szent lobogóját honszeretnek.

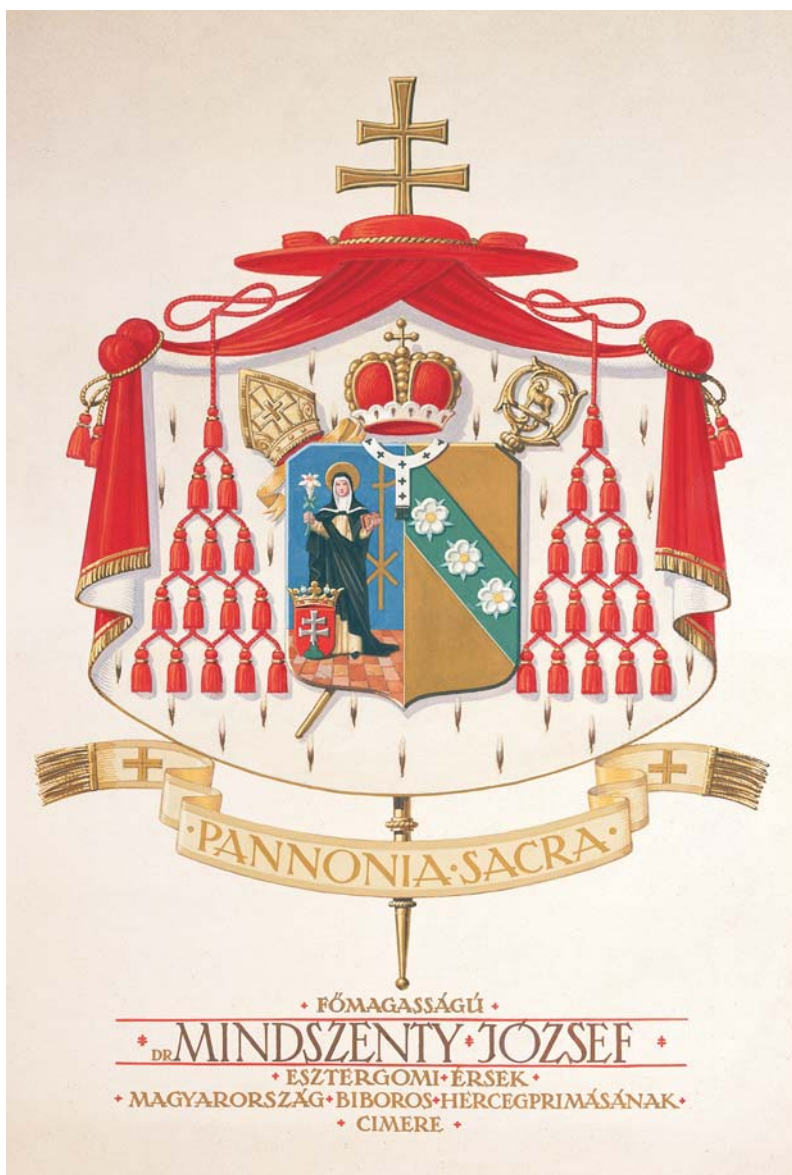
Álljon alá mind, akinek bölcsőjét
Magyar földön termett fából faragták!
Álljon alá, kinek kenyéradó
Kalászeit honi szellők ringatják!

Magyar dalok lengessék szárnyait!
Magyar érzés ölelje át!
Szeressük egymást mind testvérekül,
Együtt, s egyformán a hazát!

Széttöredezve és egymást gyűlölve
Mindnyájan gyengébbek vagyunk;
Szívünk egy cél felé dobogjon,
Egy célra gondoljon agyunk.

Ha millió meg millió kar
Fonódik egybe szép hazánk körül:
Földetrázó, villámrontó viharban
Megállunk, rendületlenül!

(Pósa Lajos: A jövődő)

VITÉZI TÁJÉKOZTATÓ

Tartalom:

Boldog emlékü Mindszenty József bíboros hercegeprímás úr címere.....	1
A nándorfehérvári diadal 555. évfordulója	2
Tartalom:.....	2
Vitézavatás!	3
Főszéktartói közlemény.....	3
NEMZETI EMLÉKNAPUNK JÚLIUS 22!	3
A VITÉZI SZÉK BUDAPESTI TELJES ÜLÉSÉNEK 2011. JÚNIUS 24-I HATÁROZATAIBÓL.....	5
Doni megemlékezések.....	6
Felkiáltok, fel az égbe.....	7
HUNGARIAM ESSE SALVANDAM! – MAGYARORSZÁG MEGMENTÉSRE ÍTÉLTETETT!	8
A Becsület Napja – EMLÉKEZÉS A HŐSÖKRE, akik a megszállók elleni harcban esküjükhez híven életüket adták HAZÁNK védelmében – 1945. február 11.....	8
ARCHÍVUM.....	8
A forradalom és szabadságharc 163. évfordulója 1848 – 2011	9
2011. évi bál-időszak – Eseménydús volt Rendünk életében a bálozás, a bálók szezonja!10	
Magyar Vitézek Bálja, Budapest, Stefánia Palota, 2011. február 19.	10
Az írástudók felelős gondolatai	12
Fiatalkirándulása Zalában	12
Akikre büszkék vagyunk!.....	13
Vitéz Smohay Ferenc m.kir. tüzér főhadnagy, T.V.R. tb.v.hdgy.....	13
Nagytszületű id. vitéz László Tibor ny. tábori lelkész	15
Felhívások és kérések	15
OLVASÓI LEVELEK.....	16
KERESZT ÚT – ÚT-KERESZT	18
FOHÁSZ	18
ERDÉLY	19
AUSZTRÁLIA TÖRZSSZÉK	23
BUDA TÖRZSSZÉK	24
Magyar Tengerészek Egyesülete (MATE)	26
ÉSZAK-DUNÁNTÚLI TÖRZSSZÉK	27
KÖZÉP-MAGYARORSZÁGI TÖRZSSZÉK, NYUGAT	32
DÉL-DUNÁNTÚLI TSZK.....	33
NYUGAT-MAGYARORSZÁGI TÖRZSSZÉK	33
KÖZÉP-MAGYARORSZÁG KELETI TÖRZSSZÉK.....	34
VITÉZI LOVAS HÍRADÓ	38
ÉSZAK-MAGYARORSZÁGI TÖRZSSZÉK.....	39
KELET-MAGYARORSZÁGI TÖRZSSZÉK.....	40
AUSZTRIAI TÖRZSSZÉK	44
Aki bekötötte a Szabadság-szobor szemét	45
Évfordulók.....	45
Magyar Koronőrök Egyesülete	46
SZÜLETÉSNAPOT KÖSZÖNTÜNK!	47
ÖRÖMHÍR! GÓLYAHÍR!	49
130 ÉVE ALAPÍTOTTÁK A MAGYAR KIRÁLYI CSENDŐRSÉGET – 1881–2011.....	50
HADAK ÚJTÁRA LÉPTEK.....	52
A Szent Korona őrzésének ünnepélyes átadása	55
CSÍRSOMLYÓI HITVALLÁS	56

Kiadja:

Történelmi Vitézi Rend Egyesület

Felelős kiadó:

v. Dékány Ágoston orsz. tkp.

Felelős szerkesztő:

v. Tolnai Eta

Vitézi Tájszövetség Szerkesztősége

Postacím: 1399 Budapest, Pf. 694/123

Történelmi Vitézi Rend Egyesület

A Fővárosi Bíróság 11883 sorszám alatt jegyezte be.

Székhely: 1095 Budapest, Soroksári út 46.

Postacím: 1453. Budapest, Pf.20.

E-mail cím: tvradmin@vipmail.hu

Honlap: www.vitezirend.hu; www.vitezirend.co.hu

Bankszámlaszám: 11709002-20127262-00000000

Adószám: 18258325-1-43

A nándorfehérvári diadal 555. évfordulója

„555 évvel ezelőtt a hazaszeretet és a keresztény hit győzedelmeskedett a hódítók túlerején, védte meg Magyarország függetlenségét, és állította meg 70 évre (1456 Nándorfehérvár – 1526, Mohács) az Oszmán Birodalom nyugati terjeszkedését Európában.” Így ír a *Magyar Szó* (A vajdasági magyarság (1992-ig jugoszláviai, 1992-től 2006-ig szerbia-montenegrói, 2006-tól szerbiai) egyetlen napilapja és egyik legfontosabb azonoságtudat-megőrző intézménye).

A keresztény világon rémület lett úrrá a török hadjáratának hírére, gazdagokban és szegényekben egyaránt az utolsó ítélet közeledteként tudatosult. Az oszmánokkal szemben született meg az európai identitás tudata. Európa fogalma, amelyet a középkor századaiban alig használtak és akkor is többnyire csupán földrajzi értelemben, mostantól politikai és kulturális jelentést nyert. Az oszmán birodalom a magyar királyságnál erősebb volt, az átalakulóban lévő európai hadseregek, mint amilyen a magyar is, szervezetszempontban alul maradtak az oszmánokkal szemben. A sokat emlegetett nemzetközi összefogást pedig a keresztény országok saját érdekei hiúsították meg. Ígéretet kaptak azok is... akkor is.

Nándorfehérvárnál a keresztény sereg két részből állt: az egyik a magyar királyság reguláris hadserege volt Hunyadi János parancsnoksága alatt, a másik egy kereszties had Kapisztrán János vezetésével. Magyarország–akkor már egy Európa-szerke ismert kifejezés szerint „a kereszténység védőbástyája” – kiemelt szerepet kapott: kereszties háború szervezését a török ellen. (Kereszties hadjárat volt például a hosszú hadjárat (1443–44), vagy a várnai csatával (1444. nov. 10.) végződött háború is). Juan Caravajal pápai legátus hirdette ki a kereszties hadjáratot, aki a szervezést egy olasz ferences hitszónokra, Kapisztrán Jánosra bízta. Július 4-én kezdődött az ostrom. A király a felmentő seregek vezetését Hunyadi Jánosra bízta, aki körülbelül 15 ezer katonát vitt a végvárhoz. Kapisztrán és ferences társai 20-25 ezer kereszties toboroztak, szinte kizárólag az alsóbb néprtegekhez tartozókat, akiknek fegyverzetük alig volt. Ők Hunyaditól elkülönülve, a Száva túlsópartján, Zimony alatt ütöttek táborot. Hunyadi és az ostromlottak naszádjai – így hívták a nagyobb folyami hajókat – és sajkái – ez volt a kisebb hajók neve – két oldalról áttörték az oszmán hajózárat, a vár készleteit és őrségét feltöltötték. Július 4-én kezdődött az ostrom. A nándorfehérvári diadal egyszerre volt folyami ütközet, várostrom és várfelmentő csata. Kereszties seregek először győztek le szultáni hadat. 1457-ben III. Calixtus pápa a nándorfehérvári győzelem emlékére rendelte el a kereszties egyházban a déli harangszót, mely mind a mai napig emlékeztet! **De miért emlékezzünk ennyi év után is a nándorfehérvári diadal évfordulójára?** Elődeink győzelme joggal töltheti el büszkeséggel a magyar nemzetet, annak az országnak a lakóit, amely katonai, politikai, anyagi fedezetet biztosított a győzelem kivívásához. A győzelmét magáénak érezhetik Európának akkor fenyegetett népei is: a magyarokon kívül a korabeli Magyarország minden nemzetisége. Büszkék lehetnek rá a délszláv népek is, hiszen a vár védőinek jelentős része, a királyi hajósnép pedig zömében az ő soraik közül került ki. Az itáliai Kapisztrán János és kíséretének szerepét sem lehet eléggé méltatni a diadalban. Az emlékezésben helye van az egykori ellenfélnek is. Békeidőben a katonák, ha korábban bármilyen kemény harcokat is vívtak egymással, fegyvertársakként tekintenek egymásra. Napjainkban közös megemlékezésen vesznek részt az egykor győztes és vesztes seregek képviselői. Európának újra összefogásra, hitre, egyetértésre van szüksége. Üzenete van Nándorfehérvárnak, s minden hazáját, otthonát, hitét védő hőseinek...

Vitézavatás!

A Történelmi Vitézi Rend ünnepi vitézavatását 2011. szeptember 17-én tartjuk a Budapest Belvárosi Nagyboldogasszony templomban.

Budapesti Belvárosi Nagyboldogasszony-templom szentélyében az 1300-as évekből származó Trónoló Madonna-freskót találtak 2010. szeptemberében, mely oltárkép is volt egyben. Osztie Zoltán plébános úr beszéli el a templom történetét: „A Belvárosi Nagyboldogasszony-főplébániatemplom plébánosa egyben a királyi udvar papja is volt. Az előkerült freskókat minden bizonnyal a királyi udvar művészei készítették. A Trónoló Madon-

na mellett egy püspök alak is előkerült, amely még régebbi alkotás. Szeretnénk gondolni, hogy a kép Szent Gelért püspököt ábrázolja, akit itt, a

templomban temettek el, és akinek az ereklyéje pár éve tért haza Olaszországból, s a szembemiséző főoltárban helyezték el. A püspök 1046-ban szenvedett vértanúhalált a róla elnevezett szemközti hegyen, ezután helyezték a mai templom őskében örök nyugalomra. A plébániaközösség első pecsétje 1048-ból való, azaz 962 éve folyamatosan jelen van itt a keresztény közösség. A templom Budapest egyik legértékesebb építészeti emléke, mivel a középkortól az 1900-as évekig minden kor nyomot hagyott rajta. Először helyén egy római tábortemetőkápolnája állt, amire egy román kori templom épült. Ez tanúja volt Szent Erzsébet eljegyzésének is. A barokk újjáépítésig fennállt, ezután épült meg a hatalmas szentély. A török korban mecsetté alakították a templomot, lemeszelték az ábrázolásokat, és egy Mekka irányát jelző fülkét építettek be a déli-délkeleti oldalon. Miután újra a keresztények vették birtokba az épületet, hozzáépítettek egy barokk részt, majd később klasszicista és huszadik századi elemekkel is bővült a templom. A plébános úr folytatja további freskók feltárását is tervezik. Minél nagyobb felületen; szeretnék szisztematikusan az összes gótikus ülőfülke képeit újra lát-

hatóvá tenni, hogy élénk tárulhasson a középkori freskósorozat **Dr. Erdő Péter bíboros prímás, Esztergom-Budapest érseke áldotta meg a feltárt freskót.** A Bíboros úr beszédéből idézünk: „**A templom gótikus része már kívülről is hirdeti, hogy volt itt keresztény hit és élet a középkorban, az épület jelenlegi formája pedig arról tanúskodik, hogy a török idők után dinamikus újjászületés korszaka következett, amiben kultúra, nemzet, kereszténység egyaránt lehetőséget kapott, hogy ismét felragyogtassa értékeit. Amikor most a restaurálás eredményeként újra régi szépségében kezdenek kirajzolódni a templom Anjou-kori freskói, különös vigasztalással látjuk a Boldogságos Szűz Máriának, Pártfogónak és Nagyasszonyunknak a képét. Az ő segítségének tulajdonították a kortársak Bécs védelmét és Buda felszabadítását éppúgy, mint népünk megmaradását és újjászületését. A történelmi rétegek alól előbukkanó kép vezessen vissza bennünket ma is Máriához, ébresszen rá, hogy van, aki szeretettel kíséri történelmünket és életünket, bátorítson, hogy ma is bízunk közbenjáró segítségében.**”

(Esztergom-Budapesti Főegyházmege;-SZGY/Magyar Kurír alapján)

Főszéktartói közlemény

Tisztelt Rendtársaim!

A Vitézi Rend különböző ágainak egyesítése érdekében a Honvédelmi Minisztérium 2011. április 19-én konferenciát tartott Budapesten, amelyen a vitéz Hunyadi László főkapitány úr vezette delegáción kívül részt vett még három további vitézi csoportosulás is. A konferencián a HM képviselői kifejtették, hogy a kormányzat számára fontos lenne a vitézek segítése a katonai hagyományörzésben, a hadisír-

gondozásban és a nemzeti eszme aktiválásában. Kifejezték óhajukat a megosztottság felszámolása és az újra egységes Vitézi Rend megteremtése iránt, amelyhez felajánlották segítő szándékukat.

A konferenciát követően a Vitézi Szék felhatalmazta vitéz Hunyadi László főkapitány urat, hogy vegye fel a kapcsolatot és kezdeményezzen egyeztető tárgyalást a vitéz Molnár-Gazsó János úr (korábban Várhe-

lyi András) által vezetett csoporttal. A tárgyalások eredményének értékelését és a további szükséges döntéseket a Vitézi Szék a 2011. június havi ülésén fogja meghozni. A rendi állományt a területi tisztségviselők útján fogjuk tájékoztatni a fejleményekről.

Budapest, 2011. május 16.

Rendtársi üdvözléssel:

**vitéz Soltész Gyula törzskapitány,
főszéktartó s.k.**

NEMZETI EMLÉKNAPUNK JÚLIUS 22!

A nándorfehérvári diadal és az akkori hősök tiszteletére nemzeti emléknappá nyilvánította július 22-ét a parlament. A javaslatot, amelyet fideszes és kereszténydemokrata politikusok nyújtottak be, ellenszavazat nélkül, a szocialista képviselők tartózkodása mellett fogadta el a Ház.

A Parlament felhívást intézett a kabinethez és az önkormányzatokhoz, illetve felkérte a civil és kulturális szervezeteket, valamint a polgárokat, hogy minden évben, július 22-én közösen, méltó keretek között emlékezzenek meg az évfordulóról.

„Ez a nap nem csupán a nemzetnek, hanem a keresztény Európának és a mai keresztény világ összességének az emléknapja. Ez a nap a hazafiságnak, önfeláldozásnak, emberi helytállásnak, az európaiságnak, európai összefogásnak és a kereszténységnek máig élő példaképe. Erre a győzelemre emlékezik azóta minden keresztény templom déli harangszója” – olvasható a határozati javaslatban. A határozat a közzététele napján lép hatályba.

FŐKAPITÁNY
GENERAL OF THE ORDER

vitéz Hunyadi László

TÖRTÉNELMI
VITÉZI REND
The Knightly Order of Vitéz
Ritterorden der Vitéz
Ordre de chevalerie de Vitéz

A NEMZETKÖZI LOVAGRENDEK ÁLTAL ELISMERT ÉS JEGYZETT REND

Registered by the International for Orders of Knightly

Alapítva: 1920/XXXVI. Törvénycikk 77.§

DR. TÖLL LÁSZLÓ alezredes, igazgató úr részére
Honvédelmi Minisztérium
Társadalmi Kapcsolatok és Hadisírgondozó Hivatal
1055 Budapest, Balaton utca 7-11.

Tárgy: Javaslat az egységes Vitézi Rend létrehozására

Tisztelt Alezredes Úr!

A Honvédelmi Minisztérium által 2011. április 19-én megtartott „Vitézi Rendek konferencián” örömmel értesültünk a HM jelen lévő képviselőinek szándékáról a sajnálatos módon szétszakadt Vitézi Rend ágainak egyesítésére. A vitézi társadalom régi vágya került látótávolságba ezzel a kezdeményezéssel, annál is inkább, mert a Magyar Szent Koronára tett eskünk szüntelenül kötelez bennünket Rendünk célkitűzéseinek megvalósítására. Az 1997-ben történt szétszakítatásunk ugyanis súlyos megpróbáltatás elé állított bennünket, hiszen mintegy 245 vitéztársunk távozott el tőlünk egy újonnan létrehozott vitézi szervezetbe, amely később maga is további ágakra szakadt, kialakítva a mai méltatlan, megosztott helyzetet (ennek részletes leírása a 3. és az 4. számú mellékletben olvasható).

A rendezvényen részt vevő Történelmi Vitézi Rend delegációja számára Dr. vitéz Szarka Gábor ezredes kabinetfőnök úr kijelentése volt a leginkább meghatározó, amelyet mintegy zsinórmértékként is kitűzhetünk a Vitézi Rend megújítása elé, azaz:

*„Teljes tagrevízió szükséges egy újraegyesüléshez” és
„Csakis a kormányzói szándék szerinti vitézek legyenek a Vitézi Rend tagjai”.*

A 2.993 fős állománnyal rendelkező Történelmi Vitézi Rend legfelsőbb irányító és előjáró szerve, a főkapitány, a helyettes-főkapitány és a vitézi törzskapitányok által alkotott Vitézi Szék 2011. június 24-én Budapesten megtartott ülésén megtárgyalta a HM kezdeményezését és kialakította álláspontját, továbbá javaslatot fogadott el az egységes Vitézi Rend létrehozására. Levelemhez csatoltan tájékoztatásul megküldöm a Vitézi Szék részére készült előterjesztést és annak munkaanyagát, amely képet ad az egyesítés kiterjedt és alapos előkészítéséről (1. és 2. számú mellékletek).

A Vitézi Szék támogatja a vitézi egység megteremtését, és örömmel venné, ha a Kormány ehhez segítséget nyújtana. Jelenleg ugyanis sajnos valószínűtlennek tartja, hogy a különböző vitézi ágak – eltérő alaphelyzetükből adódóan – saját erejükből képesek lennének egyesülni, ezért üdvözlőné, ha Magyarország Kormánya a következő intézkedéseket meghozná:

- 1. Magyarország Kormánya és/vagy Országgyűlése alapítana egy a lovagrendi státuszhoz megfelelő Vitézi Rendet, amelynek csakis a kormányzói szándék szerinti vitézek lehetnek a tagjai, továbbá az 1920-ban alapított Vitézi Rend hierarchikus struktúráját és működési elvét, értékrendjét követné.**
- 2. Magyarország Kormánya megbízna a Szent Korona Testület tagjai, azaz a közjogi méltóságok közül egy a rendi ágak mindegyike által támogatott államférfit az ideiglenes főkapitányi tisztséggel.**

3. Az ideiglenes főkapitány intézkedne az Országos Vitézi Szék felállításáról, amely a rendi hagyományoknak megfelelően tagjai közül megválasztja a Vitézi Rend főkapitányát.

4. A megválasztott főkapitány kezdje meg a Vitézi Rend szervezését, gondoskodjon a Rendi Kódex elkészítéséről, amely tartalmazza a Szervezeti, Működési és Ügyrendi Szabályzatot, a felvételi eljárás szabályait, valamint a Fegyelmi Szabályzatot, amelyeket elfogadásra az Országos Vitézi Szék elé terjeszt.

A Vitézi Szék a kabinetfőnök úrral egyetértve, a tagsággal kapcsolatos alapvető feltételnek tartja, hogy a **Vitézi Rend tagja nem lehet olyan személy, aki**

a) nemzetellenes mozgalomnak vagy pártnak tagja volt (az 1920-ban alapított Vitézi Rend szabályaival összhangban)

b) az 1994. évi XXIII. Törvény (az ún. „ügynöktörvény”) hatálya alá esik.

Tisztelt Alezredes Úr! Tisztelettel kérem leveletem a Kormány megfelelő illetékesének továbbítani, illetve tájékoztatni bennünket a javaslatunkkal kapcsolatos válaszról. Meggyőződésem, hogy a fenti javaslatok mindenki által elfogadható, objektív alapot biztosíthatnak a rendi egységet elősegítő lépések megtételéhez. A Történelmi Vitézi Rend készen áll minden további tanácskozásra az egységes Vitézi Rend létrehozásának érdekében.

Nagyrabecsülésem kifejezésével, tisztelettel:

Hunyadi László
vitéz Hunyadi László
Történelmi Vitézi Rend főkapitánya
• a Történelmi Vitézi Rend Egyesület elnöke

(A levél mellékleteit terjedelmük miatt nem áll módunkban közölni. A szerk.)

Az alábbi levelet a Történelmi Vitézi Rend tagságának tájékoztatására írta Főszéktartó úr:

Tisztelt Törzskapitány Úr!

Megküldöm a Vitézi Szék 2011. június 24-i döntését tükröző levél másolatát, amelyet vitéz Hunyadi László főkapitány úr írt Dr. Töll László úr, a Honvédelmi Minisztérium kijelölt felelőse részére. Kérem intézkedését, hogy a tisztségviselők útján az állomány tájékoztatást kapjon. A Vitézi Tájékoztató és rendi honlap is közölni fogja a levelet.

A tájékoztatást kérem kiegészíteni azzal, hogy dacára a félrevezető híreszteléseknek, a Vitézi Szék komolyan gondolja az egységet és nyitott az ilyen irányú lépésekre. Ennek megfelelően kezdeményeztünk a legmagasabb szinten kapcsolatfelvételt a korábban dr. Várhelyi András által vezetett vitézi csoporttal és két alkalommal is folytattunk tárgyalást velük. A Vitézi Szék felhatalmazásával vitéz Hunyadi László főkapitány úr már a HM-ben e tárgyban 2011. április 19-én rendezett konferencia előtt, majd azt követően is egyeztető tárgyalásra hívta a fenti csoportot 2011. április 16-ától vezető vitéz Molnár-Gazsó János urat. E megbeszélések április 18-án Gő-

döllőn, majd május 13-án Dunakeszin zajlottak dr. vitéz Bucsy László törzskapitány jelenlétében.

A két tárgyalás között, május 3-án főkapitány úr levélben is biztosította vitéz Molnár-Gazsó Jánost, hogy a két rendi ág közötti együttműködési nyilatkozat aláírásának–megelőzve a később tárgyalandó egyesületi feltételeinket–részünkről nincs akadálya. Nyilvánvaló, hogy egy olyan fontos és általunk is óhajtott kérdésben, mint az egyesülés, a feltételek kidolgozásához és felelős, időálló döntések meghozatalához megfelelő időre van szükség. Bízunk abban, hogy a HM ebben egyetért velünk, és nem vár el tőlünk túl gyorsan és netán nem kellően megalapozottan végrehajtott egyesülést. Ez a mi nagylétszámú vitézi szervezetünk számára sokkal összetettebb feladat, mint a kis létszámú csoportok számára.

A Vitézi Szék leghatározottabb álláspontja, hogy amennyiben a feltételek kidolgozásához elegendő idő áll rendelkezésre és az egyesüléssel nem csorbul az általunk képviselt és védett vitézi értékrend, akkor a HM által kezdeményezett rendi egyesítést részvételünkkel kell végrehajtani.

Budapest, 2011. július 26.

vitéz Soltész Gyula tkp. főszéktartó

Kapják: a Vitézi Szék tagjai

Vitéz Molnár-Gazsó János

Elnök-Főkapitány Úr!

026/2011. Fkp.

Budapest, 2011. augusztus 1.

Sajnálattalunkra még nem kaptunk választ az Önnek 2011. május 3-án írt levelünkre. Ebben a levélben az általunk és az Ön által vezetett vitézi ágak közötti együttműködési megállapodás aláírását javasoltam, melyet a Honvédelmi Minisztérium illetékeseinek is továbbítottunk, s melyről személyes megbeszéléseink folyamán Önnel is egyeztettünk.

Július 19-i keltű levelem az egyesülés feltételeit taglalja a Történelmi Vitézi Rend június 24-i Vitézi Széki Ülésének egyhangú döntése alapján. Ebben újfent megismétlem az együttműködéssel kapcsolatos korábbi javaslatunkat. A három vitézi ágnak 2011. július 29-én megtörtént egyesülése kapcsán–különös tekintettel az együttműködési megállapodásra–megismétlem korábbi javaslatunkat.

Amennyiben előző levelünkre választ kaptunk volna, akkor akár az együttműködési megállapodásunk aláírására is sor kerülhetett volna–ünnepélyes keretek között–szintén 2011. július 29-én, a HM. Hadtörténelmi Intézet dísztermében.

Megtisztelő számunkra Dr. Töll László alezredes úr azon véleménye, mely indokoltnak tartotta megfigyelői jelenlétünket a fenti eseményen. Köszönöm az Ön meghívását.

Bízunk abban, hogy a három rendi csoportosulás létrehoz egy olyan hazai bejegyzésű rendi ágat, amely maradéktalanul képviseli a Kormányzó Úr által alapított Vitézi Rend értékrendjét. Ez így alapot adhat a további egyesületi folyamattal kapcsolatos tárgyalásainkhoz, valamint egy, a jövőben közösen létrehozandó új Vitézi Szék felállításához.

Munkájához Isten áldását kérem!

Tisztelettel:

Vitéz Hunyadi László

a Történelmi Vitézi Rend főkapitánya
a Történelmi Vitézi Rend Egyesület

Postán másolatban megküldve:

Dr. v. Szarka Gábor ezredes úr kabinetfőnök, valamint

Dr. Töll László alezredes úr, HM Társadalmi Kapcsolatok és Hadisír-gondozó Iroda vezetője

(E levelünk postán továbbítva 2011. augusztus 2-án. A T.V.R. honlapján szintén olvasható.)

A VITÉZI SZÉK BUDAPESTI TELJES ÜLÉSÉNEK 2011. JÚNIUS 24-I HATÁROZATAIBÓL

Felmentések:

- v. Béldi Gyula szkp. (Székelyhíd) – felső korhatár
- v. Buzetzky Antal László vhdgy. (Margitta)
- v. Farkas Endre, vhdgy (Komárom-Esztergom)
- v. Farkas László, vhdgy (Kanada) – felső korhatár
- v. Hajdú Szabolcs közp. tkp. – felső korhatár
- Király Csaba VRNT vhdgy (Tolna m.)
- v. Kovács Anna, Leinerné közp. székkp. – felső korhatár
- v. Körmendi László szkp. (Pest) – felső korhatár
- v. Lévai István mb. közp. szkp. – felső korhatár
- v. Nagy Sándor vhdgy. (Szatmár m.)
- v. Török Károly, vhdgy. Dunaújváros – felső korhatár
- v. Veress János szkp. (Margitta) – felső korhatár

Tiszteletbeli címek:

- v. Béldi Gyula tb. szkp.
- v. Farkas László tb. vhdgy.
- v. Hajdú Szabolcs tb. tkp.
- v. Lévai István tb. szkp.
- v. Litvay Ottó, tb. vhdgy.
- v. Kelemen Dénes tb.vhdgy.
- v. Kovács Anna, Leinerné tb. szkp.
- v. Körmendi László tb. szkp.
- v. Török Károly, tb. vhdgy.
- v. Veress János tb. szkp.

Kinevezések:

törzskapitányi:

vitéz Érczhegyi István Ausztria területére

székkapitányi:

- v. Bartal György András mb. szkp. (Zala m.)
- v. Gimesi István Miklós mb. szkp. (Csongrád m.)
- v. Juhász Béla mb. szkp. (ÉKEMA)
- v. László Tibor mb. szkp. (Fejér m.)
- v. Füredi Gábor (Békés m.)
- v. Takács Dóra (KÖMANY)

hadnagyi:

Átminősítések VRNT-ből:

- saját érdem alapján: Horváth Antal VRNT szkp. (Pest)
- saját érdem alapján: Szenn Péter VRNT ref. lelkész (Haraszt, Horvátország)
- várományossá: ifj. Szerencsés Sándor Gábor VRNT (Szolnok)

Kitüntetések:

Bronz ÉK:

- v. Csák Attila mb. szkp. (KÖMANY)
- v. Dimén József vhdgy. (É-Erdély)
- v. Földes Lajos szkp. (Székely)
- v. Gimesi István szkp. (Csongrád m.)
- Gyimesi András VRNT (KÖMAK)
- v. Kerecsy János (KÖMANY)
- v. Komáromi Imre (Békés m.)
- Kun László VNRT szkp. (Veszprém)
- v. Nagy Zoltán mb. vhdgy. (Székely)

1956-os emlékkereszt:

- v. Józsa Sándor (Gyömrő), (KÖMAK.)
- néhai v. Szabó Zoltán (1929. Mány), (ÉDT)

Doni Emlékkereszt:

- v. Hegyi József (DDT)
- v. Gyöngy Sándor (ÉKEMA)
- Dr. v. Juhász István (ÉKEMA)
- néhai v. Majda András (ÉDT) poszt.
- néhai v. Mátyás József (ÉKEMA) poszt.
- v. Mester István (ÉKEMA)
- néhai v. Orczy Sándor(ÉKEMA) poszt.
- v. Radicsai Gyula (ÉKEMA)
- Steig Ottó VRNT (DDT)
- néhai Szarazajtai János (DDT) poszt.
- v. Tergalecz Ferenc (ÉKEMA)
- néhai v. Zakány János (ÉKEMA) poszt.

Kitüntetett vitézi cím:

- Ágotai Ferenc VRNT (KÖMAK)
- id. Bárány István VRNT mb.v.alhdgy (KÖMAK)
- Boros Bánk Levente VRNT (KÖMAK)
- Dr. Boros Botond VRNT (KÖMAK)
- Czapp Béla VRNT v.hdgy (KÖMAK)
- Dr. Kardos Gábor VRNT (KÖMAK)
- Lovas Attila Károly VRNT mb.v.alhdgy (KÖMAK)
- Ribárik Mária VRNT mb.v.alhdgy (KÖMAK)
- Székely László VRNT (KÖMANY)

Doni megemlékezések

„A 2. magyar hadsereg katonái a Don-kanyarban áldozatok voltak. De nem csak az áldozatokra, a hősökre is emlékezünk. A saját életüket sem féltve, lehetetlen körülmények között, de mégiscsak egy szebb Magyarország álmáért is veszítették életüket. Talán abban a reményben, hogy az ő áldozatuk a fiaknak és unokáknak egy nagyobb, szabadabb jövőt biztosít. Jézus azt mondja: ”Nincs nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja barátaiért „. A háború nem a szeretet logikáját követi, hanem a gyűlöletét, az erőét. Az igazi erő azonban mégiscsak a fiát féltő apa, a feleségére gondoló férj, a nagyszülőket gondozó unoka tetteiből fakad. Ezért, bár áldozatok, de hősök is ők. A mi hőseink, barátaink, hozzátartozóink. Ezért az emlékük sem lehet pusztá formáság, hanem élő lét, mely ma is a **HAZA ÉS EMBERTÁRSAINK**

Oroszország, Rudkino, központ magyar temető

FELTÉTLEN ÉS ÖNZETLEN SZERETETÉRE szólít bennünket. Egy közösség csak akkor lehet erős, ha a múlt nem csupán történelem, hanem élő emlék. A templom nem műemlék, hanem a közösség találkozási helye az Istennel. A hit nem pusztá formáság, halott ügy, hanem őseink élő, eleven imája, mely mindenkor az Istenhez száll és könyörög apákért és fiakért, unokákért és nagyszülőkért.”

v.Suhajda Krisztián mb.szkp.
(Kelet-Magyarország TSZK.) emlékbeszédéből

Kecskemét

Budapest, Hadtörténeli Intézet és Múzeum

Pákozd

Dunaharaszti

Pécs

Miskolc. A Doni Bajtársak Szövetsége még élő tagjai Rendünk saját jogon avatott vitézei, de a törzsszék állományában jelenleg már csak hárman élnek: vitéz Mester István, vitéz Radicsai Gyula és vitéz Tergalecz Ferenc.

Életútjuk, hitük, kitartásuk, magyarságtudatuk méltó eszménykép lehet a mai fiatalok számára.

vitéz Juhász Béla szkp. írásából

Szent Anna templom, vitéz Szarvas Péter plébános atya doni emlékmisést celebrál

(balról) v. Horváth László tkp. és v. Juhász Béla szkp. a doni hősökkel: v Mester Istvánnal és v. Tergalecz Ferencel

Doni hősök emléktúrája – január 27–28–29.

Idén tizenegyedik alkalommal keltek útra a doni hősök emlékére szervezett túrára a Donnál harcolt szövetséges országok hagyományörzői. A **háromnapos emléktúra január 27-én** a Komárom-Esztergom megyei Bajnáról indult. *A doni visszavonulás mintegy 200 kilométer hosszú útvonalán 20-25 kilométerenkénti megállókkal a legénység a csúszós úton mindinkább csak vánszorgott, s táborukat hullafáradtan, elcsigázottan érték el.*

Mindezeket némiképp felidézve, a túra idén a Bajna – Héreg – Tardos – Baj útvonalon érkezett Tatára az emlékműhöz, ahol felsorakoznak nemcsak magyar, hanem olasz,

Tata

román és német egyenruhába öltözött hagyományörzők is. Ezt követően Héregen át menetelt a több, mint 100 fős csoport II. világháborús ruházatban és fegyverrel Tardoson át Bajra. A 40 kilométeres emléktúra a tatai várnál rendezett ünnepségen zárult, ahol koszorúzással és díszortúzzal tisztelegtek az elesett katonák emléke előtt. Tatán Michl József, országgyűlési képviselő, polgármester fogadta a menetelőket, majd Jásdi Balázs, a Magyar Tartalékosok Szövetsége Hagyományörző Tagozatának elnöke idézte fel a magyar nemzet katonáinak hősiességét. A túrán részt vett a Történelmi Vitézi Rend számos tagja is.

A Történelmi Vitézi Rend tatai egysége emléklapok adományozott vitéz Jásdi Balázs tartalékos főhadnagynak,

az általa életrehívott és 11 éve már nemzetközi szinten megrendezett Doni Hősök Emléktúra szervezéséért. Az emléklap átadása közben mozdult meg a föld...**(Ekkor volt a földrengés, mely a környéken nagy károkat okozott.)**

A doni megemlékezések célja, hogy felidézze a II. világháborúban Magyarország történelmének egyik legtragikusabb, legvéresebb csatáját: a legtöbb magyar áldozatot követelő útközetet. S hogy soha ne feledkezzünk meg elődeinkről, akik életüket áldozták a hazáért.

v. Dinga László v.hdy
/Észak-Dtúli TSZK, Tatai Alcsoport

Felkiáltok, fel az égre

*Felkiáltok, fel az égre.
Uram! Mondd, mikor lesz vége?!*

*Verik népem, bull a vére:
Fogy a nemzet ezer éve.*

*Németeknek gögös kedve
Magyar népünk láncra verte.*

*Majd pusztított tatár horda;
S élt a magyar bujdokolva.*

*Török igát nyögve bordta –
És csak túrta Európa.*

*Osztrák császár ült nyakunkra;
S Arad várát vérbe vonta.*

*Összeültek nagybatalmak;
Drága bazánk teste hamvad.*

*Mások bűne, mások vétke;
Országunkat tépte hébbe.*

*Aztán jöttek orosz tankok –
Hogy a föld meg nem nyílt alattok!*

*Mégis felnéz, fel az égre
S Tőled kérdi Árpád népe:*

*Ennyi kínra, ennyi jajra,
Évezredes magyar fajra;*

*Jön-e hajnal, jön-e béke,
Etel, s Mátyás tisztessége?*

*Felkiáltunk égve, fájva:
Sebb jövőnknek mi az ára?!*

*Hiszen adtuk hősök vérit!
Hiszen túrtunk sok-sok évig!*

*Hiszen nem vagyunk bitványabb néped,
Mint azok, kik széjjeltéptek!*

*Felkiáltunk, fel az égre:
Urunk! Add, hogy legyen béke!*

HUNGARIAM ESSE SALVANDAM! – MAGYARORSZÁG MEGMENTÉSRE ÍTÉLTETETT!

A Becsület Napja – EMLÉKEZÉS a HŐSÖKRE, akik a megszállók elleni harcban esküjükhöz híven életüket adták HAZÁNK védelmében – 1945. február 11.

HŐSÖK VOLTAK ŐK? – Nándorfehérvár védői, Szigetvár védői, Eger védői, Drégelyvár védői, Munkács védői, Komárom védői, Buda védői, a Kárpátok gyöngykoszorújának védői?

Bátrak és hősök!

„...két ujját a fészületre emelte. Esküszöm, hogy a vár és az ország védelmére fordítom minden erőmet, minden gondolatomat, minden csepp véremet! Esküszöm, hogy ott leszek minden veszedelemben veletek! Esküszöm, hogy a várat pogány kézre jutni nem engedem! Sem a várat, sem magamat élve meg nem adom! Föld úgy fogadja be testemet, Ég a lelkeimet! Az örök Isten taszítson el, ha eskümet meg nem állanám.” Isten engem úgy segítjen! (Gárdonyi Géza: Egri Csillagok)

Budapestet 70 ezer katona védte: 37 ezer magyar és 33 ezer német katona. A Kítörés, amely 20:00 órakor indult, vérbe fuladt. A várakozó szovjet egységek borzalmas vérfürdőt ren-

*Inkább legyél hős egyetlen pillanatig,
Mintsem, hogy lásd: hazádat elveszik!
Van-e még erő sebesült kezekben?
Van-e még láng nagyszerű lelkedben?
Van-e még szeretet gyönyörű szívedben?
Van-e még élet haldokló nemzetedben?
Rabszolga lennél tán martalócok karmaiban,
Vagy kitörni vágysz te hős,
Hogy lássák, van-e még virtus a magyarban?*

*Gondolsz-e apádra, kit már leöltek,
S gondolsz-e anyádra, kit messzire vittek?
S gondolsz-e honfi, újszülött öcsédre,
Ki romok közt fekszik, hamuba temetve?
Elindult a védősereg utolsó rohamára,
Becsülettel és hűséggel rohant a halálba.
Majd a magyarok Istene mennyei kaput nyitott,
És lőn: hőseinkért leszálltak az angyalok...*

dezek. 1945. február 11-én és azután, mindössze 785 katonának sikerült elérnie Zsámbék-Mány környékén a saját vonalakat. Budapest német-magyar védőserege több, mint 100 napon át – ebből 53 napig teljes bekerítésben! – 2 hadseregnyi orosz erőt kötött le. Budapest védőinek köszönhető, hogy a szovjet csapatok végül is csak az Elba folyóig jutottak, és nem tudták az eredeti terv szerint teljes egészében lerohanítani Európát.

Budapest a háború legborzalmasabb támadását állta, s rogyott térdre a túlerővel szemben. Romokban hevert, mérhetetlen szenvedés, irtózatosságot kegyetlenkedés jutott a lakosságnak, a sebesülteknek. A győzők értelmetlen, kegyetlen gyilkolása, pusztítása.

Hogyan értékeli mindezt Európa, s a hálás utókor? – Sehogy.

46 évnyi elnyomás, rabság, megaláztatás, az ország kifosztása lett a jutalom. Budapest védőire – köztük a végsőkig kitartó magyar katonákra – a háború után egységesen rásütötték a fasiszta jelzőt. A Szabadság téren emelt szovjet obeliszk vörös csillaga arannyal átfestve nemcsak Budapest, de egész Magyarország leigázását is jelképezi.

Ezen a helyen állt az Országzászló – a Trianon Emlékmű...

ARCHÍVUM

A Történelmi Vitézi Rend archívuma számára köszönettel fogadunk fényképeket, rajzokat, képeslapokat, tábori levelezőlapokat, személyes dokumentumokat a katonaéletről.

Postacím:

Történelmi Vitézi Rend Egyesület
1095 Budapest, Soroksári út 46.

**Dr. v. Mohai László ügyvéd,
biztosítási és ingatlanforgalmi szakjogász**
várja régi és új ügyfeleit a polgári jog területére tartozó ügyekben, rendtársaknak kedvezménytel.

1123 Budapest, Alkotás u. 53.

MOM Park Irodaház E torony III. emelet

Tel.: 06 (30) 513-8616; e-mail: iroda@drmohai.hu

Honlap: www.drmoai.hu

Ügyfélfogadás előzetes bejelentkezés alapján.

A forradalom és szabadságharc 163. évfordulója 1848 – 2011

Dunaharaszti

Dicsőséges tavaszi hadjárat

Amikor a polgári forradalmak végigsöpörtek Európán, joggal döbbenhetett rá az akkori uralkodó osztály: olyan óriási erő jelentkezett, amely alapjaiban ingatta meg az uralkodóházakat, s tett valamit végérvényesen befejezetté. Megszűnt a feudális önkény abszolutisztikus uralma – hiába győzött ott és akkor az önkény. Hiába uszította egymás ellen saját népeit az uralkodó, s hívta be saját népei ellen az ázsiai hadakat. A népek nemzeti tudatra ébredtek, s eggyé forrt össze a nemzet – eggyé, oszthatatlanná. Nem a jólét és nem a reményteljes jövő volt ez az összeforrasztó erő, hanem az önkény kegyetlensége, amely szinte korlátok nélkül tombolt, gyilkolt, lelkeket rombolt. Sárba taposta a frissen kivívott jogokat. A SZÓ: HAZA – HAZASZERETET, MAGYAR NEMZET – SZABADSÁG – már önmagában, kimondva is büntetendő volt. De NEM lehet kitörölni a szívekből az eszme magaslatos mondanivalóját. Nekünk ezekben a szavakban csendül a szív és ész, a bölcső és a koporsó. „... itt élned, s halnod kell!” – itt élünk, s halnunk kell. Mert miénk ez a gyönyörű, „lángoktól ölelt kicsiny ország”. Mi tudjuk csak megvédeni. Mint ahogy történelmünk folyamán mindig megvédtük. S mindig MI védtük meg! Hol vannak már a koronás dinasztiák, a rettegett seregek rettegett fegyverei... mi vagyunk itt. Itt élünk. Ezen a földön, melyet ki tudja, hányszor támadtak, daraboltak, raboltak, pusztítottak.

Mert a NEMZET megvédte a HAZÁT. Ahogy nemzetőreink, honvédeink tették, örök példát mutatva.

163 éve, március 15-én Petőfi szavalt – s lángokra gyúltak a szívek. 163 éve egy esős márciusi napon az egyetemi fiatalság elindult. 163 éve ünnepelünk – mert ünnepi szívvel, márciusi gondolatokkal kell emlékeznünk – s megtartanunk önmagunkat.

Törzsszékeink néhány megemlékezéséről, ünnepi részvételünk egy részéről a fotók beszélnek.

V.T. Dunaharaszti

Budapest

Buda

Miskolc

Dabas

Gödöllő

Buda

Pécs

Szeged

2011. évi bál-időszak – Eseménydús volt Rendünk életében a bálozás, a bálók szezonja!

Magyar Vitézek Bálja, Budapest, Stefánia Palota, 2011. február 19.

„Semmi sincs elveszve! – A Magyar Vitézek Báljára (részlet)

*Ne most csüggedjünk el, cél előtt kidőlvé,
Most hasadhat bajnal szegény magyar földre.
Ne siránkozzunk és sajnáljuk magunkat,
Viseljük a sorsunk, amit az Úr ránk szab.*

*Vigadjunk, mert Isten nem hagy el bennünket,
Visszaszerezzük még, ami minket illet.
Főkapitány uram, dámák és vitézek,
Kívánok sok erőt és jó egészséget!*

*Fogy a magyar, még nincsen jókedve,
De míg van jó magyar, semmi sincs elveszve!”
Budapest, 2011. február 19.*

Szentmihályi Szabó Péter

Budapest — Hagymányos, 15. Vitézi Bál, melynek díszvendégei, előadói voltak: v. Jókai Anna író, Szentmihályi Szabó Péter író, Duba Szilvia, Csereklyei Andrea, vitéz Gáspár Csaba és Szabó István énekművészek, Ferenczy Csongor előadóművész. **Kitüntetések:** v. Turba László Pest tkp., v. Woth Imre tkp., koronaőr-parancsnok Ezüst Nemzetvédelmi Kereszt kitüntetésben részesült. **Dr. v. Mohai László v. hdgy. a Rend Bronz Érdemkeresztjét vette át.** A történelmi Palotással és a táncnyitó keringővel rendünk tagjainak fiai, lányai lepték meg a vendégeket. Hagymányosan a zenét vitéz Esze Jenő zenekara szolgáltatta. Hungaricumok, magyar borok, rendünk borászai remekeltek – valamint a

rövid óra. Köszönettel tartozunk szervezőknek, vendéglátóknak, akik bálunk előkészítésében segítettek;

Köszönet a HM. Honvéd Kulturális Központ munkatársainak önzetlen és szakszerű munkájukért, szolgálatukért. Jókedv, szép gondolatok mának, s a jövőnek: „Ott is a hon éltetését zengte szánk!”

v. Tolnai Eta v. hdgy.

Stefánia híres szakácművészei! Édességben sem volt hiány: a messzeföldön híres soltvadkerti Szentkorona Cukrászda ínycsiklandó süteményei kerültek a díszasztalokra. Magyaros vendéglátás – örömteli viszontlátás, kellemes kikapcsolódás volt e néhány

Fotó: Kockás Erzsébet, v. Tolnai Eta

BUDAKESZI – A Budakörnyéki Székelykör február 26-án tartotta farsangi batyus bálját. A Történelmi Vitézi Rend, a Horthy Miklós Társaság és a Tengerészek csoportja is derekasan kivette részét a mulatságban. Köszönet v. lófő Kovács Györgynek a szervezésért, hogy így együtt részt vehettünk ezen a mulatságon! Felejthetetlen élmény volt nézni, ahogy a vendégek a csárdást, a legényest járták és látni a 3-4 főből álló „családi körsárdást”, amint a szintén népviseletbe öltözött leányka vagy fiúcska a szülőikkel együtt roptatja a táncot!

v. Madaras Ágnes v. hdgy.

CSÍKSZEREDA – Az Erdélyi Törzsszékek Vitézi Bálja február 26.

A Történelmi Vitézi Rend Erdélyi Törzsszékeinek hagyományos évi bálja a Sapientia Tudományegyetem felújított éttermében. A székek zászlóinak bevonulása után a himnuszok eléneklése következett, majd vitéz Lázár Elemér országos törzskapitány üdvözölte a megjelent nemzetes urakat és hölgyeket. Az üdvözlő beszéd után a csíksomlyói Árvácska együttes magyarságerzést kifejező dalok és versek előadásá-

val szórakoztatta a bálon megjelenteket, emelte a bál ünneplés hangulatát. A következőkben v. Lázár Elemér törzskapitány főkapitányi megbízásokat adott át a székek tisztviselőinek. A bált bevezető ünnepi szertartás a vitézi ima és az asztali áldás elmondásával zárult, majd hajnalig tartó szórakozás következett: színvonalas zene, tánc, népdalok és nóták éneklése, tombolahúzás. A tombola fődíja a magyar koronát ábrázoló torta volt, amit a nyertes felajánlásából a résztvevők közösen fogyasztottak el.

Dr. v. Ambrus Ágnes v.hdgy.

GYŐR – 14. Farsangi Nemzeti Bál

A Szent László Határőr Hagományőrző Egyesület és a Történelmi Vitézi Rend területi csoportja – folytatva a „Ne-Felejts! Polgári Egyesület” bált szervező tevékenységét – 2011. február 26-án tartotta a Győrben már hagyományosnak számító, 14. Farsangi Nemzeti Bált az Amstel Hattyú Fogadóban.

Az eddigi, de a jelenlegi bálon is a fő szempont a magyar kultúra örökségének bemutatása volt, másorral és a bálozók külső megjelenésével, öltözkéssel összhangban. A magyar viselet mai változatait, adaptációit, de a hagyományos jellegűt, pl. szép Bocskaiakat, Atillákat is szívesen láttuk a bálon a

vendégeken, s biztattunk mindenkit a viseletére. Magyar szerzők magyar műveit hallhattuk a művészektől, a táncdaloktól az operettig, az andalító muzsikától a vidám, pergőbb ritmusú dalokig széles skálát produkáltak a művészek.

A szervezők, az est házigazdái: vitéz dr. Dengyel Zoltán tkp., Fehérmé Markó Kamilla VRNT mb. v.hdgy; Fehér Imre VRNT, szkp., a Szent László Határőr Hagományőrző Egyesület elnöke voltak. Törzskapitány úr pezsgős köszöntője után vette kezdetét a bál. Úgy tapasztaltuk, hogy a Farsangi Nemzeti Bált Győrben igényli a nemzeti oldal egy része, mivel nemzeti értéket közvetít, kulturált szórakozási lehetőséget ad, s a közkedvelt dalokkal, zenéssel több korosztály is megtalálhatja a kikapcsolódási lehetőséget.

Fehérmé M.Kamilla VRNT mb.v.hdgy.

FELVIDÉK – Kiállítás

Vitéz Nagy János László, Udvard, Felvidék „Fába vésett történelem” című kiállítása nyílt meg április 14-én a helyi kultúrház nagytermében.

„E úton tudatom minden rendtársammal és kedves barátommal, hogy nem kis örömmre, ismét alkalom adódott egy felvidéki kiállításra, melyen keresztül bemutathatom nemzetünk történelmének egyes részeit, eleget téve a vitézi eskünek. Minden kiállításom, az idősebb generációnak egyfajta nosztalgia-utazásra, a fiataloknak pedig okulásra nyújt lehetőséget, megerősítve a nemzeti öntudatukat, alkalmat nyújtva nemzetünk valós történelmének a megismerésére is.”

Ahogy vitéz Nagy János hívta minden rendtársát: „Szeretettel várok minden érdeklődőt, aki részvételével hozzájárulna ennek az eseménynek a sikeréhez, és jelenlétével megtisztelné Udvard magyar lakosságát, valamint engem is.”

Valamit Udvard községről: „A Vitézi Rend alapítása óta, egészen a II. világháború végéig Udvard volt a Vitézi Rend felvidéki tagozatának az egyik székhelye, legalábbis, tudomásom szerint. Mindennek ellenére a mai napig nagy részben magyar község, ahol féltve őrzik a magyar anyanyelvünket, történelmi hagyományainkat, valamint a nemzeti hovatartozásukat is.”

Rendtársi üdvözléssel:

vitéz Nagy János László ógyallai faragóművész

Wass Albert Hagyaték c. regényéből

„... az Úr ... megszabadítani csak akkor fog benneteket, amikor visszatértek az Ő törvényéhez, s egymás szeretetében, egymás támogatásában nemzetté váltok újra. Lélekben tiszta, jellemben erős, szeretetben tántoríthatatlan, s az Úr törvényének tudásában bölcs és engedelmes nemzetté, kikben önmagára ismerhet újra a Teremtő Atya. A szeretet ereje mindenkire képes, de a szeretet hiánya képtelenné teszi a legjobb szándékot is.”

Magyarok Országos Gyűlése – A nemzeti összefogás erősítése

A Magyarok Szövetsége 2011. augusztus 12-13-14-15-én III. alkalommal rendezi meg Kunszentmiklós Bösztörpusztán; jelmondata:

Nemzeti önellátás a Kárpát-medencében.

Mit tehetünk MI magunk nemzetünk felemelkedése érdekében, közösségben, összefogva, mely nem korlátozódhat kizárólag az élelmiszerre: fontos része ennek nemzeti hitünk, kereszténységünk, az öngazgatás, önkormányzatiság megvalósítása, az érdeképviselet.

Teremtsünk gazdasági és kulturális kapcsolatokat a jelenlegi határainkon túl élő nemzettársainkkal is – nemzeti összetartozásunkat erősítve. Várunk mindenkit szeretettel!

Benis Miklós Mihály szervező

Az írástudók felelős gondolatai

Kortársunk, büszkeségünk, kedves rendtársunk, a Kosuth-díjjal, Magyar Örökség-díjjal, Príma Primissima-díjjal, a Magyar Köztársasági Érdemrend középkeresztjével kitüntetett Magyar Kultúra Lovagja – vitéz JÓKAI ANNA néhány gondolata.

Úgy gondolom, hogy minden, ami körülöttünk van, a politika révén valósul meg. Az alapvető elhívást, erőt azonban egy magasabb szellemi szférából merítjük, hogy biztosak legyünk abban, merre kell mennünk, merre tartunk. Biztos vagyok abban, hogy nem véletlen, hova születünk. Keresztény és magyar vagyok; szeretem a hazámat. Ez azonban nem azt jelenti, hogy egy más nép hazáját gyűlölöm. Ez ellentétben áll a keresztény gondolattal! Tudom, minden nemzetnek megvan az Isten által meghatározott feladata, mint ahogy a nehéz, de tündöklően szép sorsú magyar nemzetnek is. Nem vagyok türelmetlen, de eszméimben rendíthetetlen vagyok. Vörösmarty-t idézve: „hazádnak rendületlenül légy híve” – úgy változtatom meg a gondolatot: **rendíthetetlenül** híve vagyok hazámnak. Ott állok, ahova meggyőződésem állított. Nem vagyok türelmetlen más nemzettel szemben, de rendíthetetlen vagyok eszméimben, hazámhoz való hűségben. Meggyőződésem, hogy mindaz, amit itt, ebben az országban, nemzetünkért teszünk, az egész világra kihatással lehet.

Az Európai Unióban is ki kell érdemelnünk az elismerést, amely a megszenvedett történelmi tapasztalataink alapján megillet minket.

A hazaszeretet nem patetikus szólásokban, hanem részben a mindennapi megcselekvésekben, részben pedig a bátor véleménynyilvánításban valósul meg.

A múltból azt kell elfogadnunk, ami talajul szolgálhat a jövőben még várakozó eszméknek. Nem minden avított, ami régi – de nem minden régi használható. Vannak fogalmak, mint pl. a tisztesség, becsület, együttérzés a szenvedőkkel, a szegényekkel való szolidaritás, ami minden korban nagyon fontos és örökérvényű.

Amikor oktatásról, nevelésről beszélek, nem a kívülálló szemével nézem a dolgokat. 14 éven át tanítottam egy nagyon nehéz sorsú általános iskolában és egy középiskolában. Tudom, milyen fontos, hogy a kérdező gyermekeket, fiatalokat megkínáljuk az általunk fölfedezett igazsággal. Ez azt jelenti, hogy senkit sem kell kényszeríteni, de lehetőséget mindenkinek kell adni arra, hogy az Istenhez vezető utat könnyebben megtalálja. Remélem, hogy iskoláinkban több szó esik majd a világ transzcendens alapjairól; és nem lesz kimosolyogni-való,

ha a gyermekek nemzeti ünnepeinken nem lemezzről, vagy CD-ről hallgatják a Himnuszot, hanem énekelni fogják!

Nagyon sok minden eldől már gyermekkorban – és a gyermekkori hiányosságokat nagyon nehéz később pótolni.

Szenvedélyesen szeretem a magyar nyelvet. Fájdalmas hallanom, milyen nagyfokú nyelvrombolás történik televízióban és rádióban egyaránt. Tanárként is nagy súlyt fektetem arra, hogy a gyerekek költészetünk legszebb verseiből vigyenek magukkal lelkükben memoriterek, melyeket az életük fontos pillanataiban mintegy mankóként is fel tudnak majd idézni. A történelem-oktatással kapcsolatban pedig: ideje volna annak, hogy gyermekeink ne meghamisított magyar történelmet tanuljanak!

Ahogy említettem, híve vagyok annak, hogy az Európai Unió tagjai legyünk, hiszen itt élünk Európa közepén, de ahogy azt is említettem: ez ne az önállóságnak a feladását jelentse!

A globalizáció ún. vívmányaival óvatosságnak kell lennünk. Jelenlegi formájában nehezen tettenérhető érdekcsoportok fonják hálóba a kisebb nemzeteket, és megpróbálják azt átérőszakolni a hálón, ami az ő kizárólagos anyagi érdekeiket szolgálja. A globalizációnak azt kellene jelentenie, hogy eltűnnek a szellemi határok és mi magunk is akadálytalanul eljuthatunk a széles nagyvilágba.

Keresztényként azt mondhatom: az igazi globalizáció a krisztusi kommunió, azaz egyesülés Jézus Krisztussal. Ez a Föld feladata, s hiszem, hogy mi magyarok ebben jelentős szerepet kaptunk.

Én magam, míg erőm engedi, teljesítem a szíves meghívásokat határon belül és határon túl.

Meggyőződésemről pedig nem hagyom magam eltéríteni. A széles körben szavalt 'Ima Magyarországért' c. versemben felsoroltam az elmúlt években bennünket ért igazságtalanságokat, az ellenünk elkövetett vétkeket. Ma néhány sorral: a reménység szellemében megtoldom a versben kifejtett üzenetet:

*„Janicsárék mentek, amit tudtak, vittek.
De el nem lophatták csiráját a hitnek:
Volt, van – és lesz Magyarország!
Bimbóit Isten méhei újra beporozzák!”*

Fiatalok kirándulása Zalában

Rendünk – táncos – fiataljai (több törzsszék tagjai, ill. leendő rendtársaink) zalai kirándulást szerveztek. „Gyönyörű táj, a természet csodái vártak ránk, s emellett meglepően színes programok! Hévízi fürdés, a sényei hegy és Vadász György építész Szent István kápolnája az ország legnagyobb magyar zászlójával, keszthelyi városnézés, közös, jó hangulatú vacsorák...születésnapot is köszöntöttünk...az idő volt sajnos nagyon rövid. De folytatjuk – és ajánljuk is Magyarországra jobb megismerését!”

Akikre büszkék vagyunk!

Vitéz Smohay Ferenc m.kir. tüzér főhadnagy, T.V.R. tb.v.hdgy.

Székesfehérváron születtem, 1922. július 17-én, kisiparos családban. A Hunyadi Mátyás Felső Kereskedelmi Iskolában 1940-ben érettségiztem. 1940. december 2-án vonultam be a m. kir. „Szent István” 3. gyalog ezred I. zászlóaljához. Az 1. századhoz kerültem. Az újoncok kemény kiképzése után a tartalékos tisztképző tanfolyam 1941. januárjában indult. A tanfolyam parancsnoka Phyladelphia László százados volt. Puskás (lövész) szakasparancsnoki kiképzést

szereztem kiváló minősítéssel. Aknavető szakasparancsnoki kiképzésben részesültem 1942. nyári hónapjaiban. Zászlóaljunkat az orosz frontra vezényelték, búcsúztatásunk 1942. november 4-én, a Piac téren volt. Édesanyámtól rózsafüzért kaptam, könnyei hullatásával. Édesapám vizsgalta: „Ne sírj, ez a gyerek visszajön!” – A Vág folyó völgyén és Lengyelországban át robogunk a brijanszki erdő felé. Hamarosan megérkezünk Ligov állomásra. Emlékezetem szerint 1942. november 15-én kezdtük a menetelést a Don folyóhoz vezető, kb. 410 km-es, nagyon rossz kövezetű úton. Starij Oszkolban volt többnapos pihenőnk. Zászlósi előléptetésemet itt kaptam meg. Starij Oszkolból december 11-én indult a nehézfegyver-század, a Don mentén állásban lévő 17/I. nehézfegyver-század felváltására, Gremjacsjebé. A zászlóalj-parancsnok távbeszélőn parancsot adott az aknavető-szakasparancsnokoknak az átadás-átvétel lebonyolítására. Czenthe századparancsnokomnak jelentettem az átadás-átvétel megtörténtét. Két nappal karácsony előtt mentem szakaszomhoz. A szemekben érthető szomorúságot láttam, még senki sem volt ilyen távol szeretteitől karácsonykor.

Az urivi áttörés után a zászlóalj századai a Don parti védőállásokból DNy-i irányban kikanyarodtak. Én is új tüzelőállásba telepítettem a két aknavetőt.

Január 15-én, vagy 16-án, a bunkerből kilépve az erdőből özönlő szovjet katonákat láttam. A tüzelőállás pereméről karommal mutattam az irányt és kettős töltettel adtam a tűzparancsot. A géppuskák is megszólaltak. A támadás jóval a zászlóalj védőállása előtt alakadt és megkezdtek a visszavonulást.

Minden gyalogsági támadást visszavertünk. Zászlóaljunk január 26-án kapta meg a visszavonulási parancsot 27-i indulással. Szakaszomhoz is eljutott egy tábori pap. Üdvösségünk elnyerésének lehetőségéről szólt. Letérdeltünk, és néhány perc elteltével feloldozott bennünket. Teljes sötétségben, elfogott német tehergépkocsi-oszlop mellett menetelünk. – Az élszázad felől sorozatlövéseket és gránátrobbanást hallok. Szakaszomat megállítottam és előre futottam. A szovjet alakulat a szalmatető házakat felgyújtotta, teljes megvilágításban voltunk és az útra hatalmas géppuska és aknavetőtűz zúdult. Szakaszomhoz vissza kellett jutnom. Kúsztam, amikor megtaláltam szakaszom néhány honvédjéből álló kis csoportját: „Zászlós úr él?” – kérdezték és a nyakamba borulva örvendeztek.

Január 29-én jutottunk el az Olim völgybe. Itt korábbi kiképzőtisztemhez, Phyladelphia századoshoz csatlakoztunk. Éjjel-nappal meneteltünk. Február 1-jén hajnalban házakat látunk. Lövedékek süvítették fölöttünk, majd aknavető gránátok robbantak. Az egyik leponyvázott, lovas szánkónál találtam fedezéket. A szánkó túlsó oldalán gránát robbant, hasra vágódtam, és – mutatja a kimerültséget – néhány perc múlva elaludtam. Arra ébredtem fel, hogy valaki megrúgta jobb vállamat. Felnéztem, s a vöröscsillagos szovjet katonát látva felálltam. Rám mutatott és azt mondta: „Kaput!” A gránáttól szétvágott ló vére majd teljesen beborította hóköpenyemet. A hóköpenyt levettem, és elkezdte kifosztásomat. Egy aranyállapos szovjet tiszt vetett véget a fosztogatásnak. A faluban egy magasabb ház előtt a csoportot megállítva, kiáltott: „Offizier austreten!” Más alakulatokhoz tartozó

további tíz tiszttel együtt én is kiléptem. A hadifogoly csoport öt-hat géppisztolyos katonától kísérve megindult visszafelé. Egy vasútállomáson a csoportot néhány vagonba zsúfolták. A szerelvény a Don bal partján, egy vasútállomáson megállt. A csoportot, kb. 300 főt, egy emelt szintes, kiüresített gyárépület hatalmas termében zsúfolták be. Ülve, falnak támaszkodva aludtam. A tisztek 2-3 nap múlva átköltöztek egy kis helyiségbe, ahol deszka fekvőhelyek voltak. Komáromi Ferenc százados volt a szobaparancsnok. Megkezdődött a küzdelem a tetvek ellen. Milyen úton-módon és mikor kísérték

bennünket fürdőbe és hogyan fertőtlenítették ruházatunkat, már nem emlékszem. Amikor belázasodtam, nem emlékszem, hogyan jutottam a lazaretba, ahogyan arra sem, hogy mikor kerültem abba a földes karanténba, ahol egy idősebb katona őrzött. Egyik nap a kijáráshoz vezetett és karjával az állomás felé mutatott. Amikor bajtársaimhoz értem, nagyon megörültek, mert azt hitték, hogy meghaltam. Elmondták, hogy a lebedini ideiglenes tábor megszűnt, és állandó táborba fogunk kerülni. A szerelvény több nap múlva, éjszaka, egy nagy állomásra érkezett. Az állomás előtt kis busz várakozott ránk. A busz hatalmas bástyaépület előtt megállt. Az épületet börtönné néztük. Másnap tudtuk meg, hogy a suzdali kolostorerődben vagyunk. Itt szinte európaiak voltak a körülmények. Egy német orvos végezte az egészségügyi kivizsgálást, a vénás injekcióra elájultam. Ekkor kerültem a suzdali kórházba. Hány napig voltam a kórházban; hogyan jutottam vissza a táborba, arra sem emlékezem. 1943 augusztusában mindenkit lefényképeztek. 1943. szeptember 1-jén Galambos János tábori pap éjfélkor szentmisét mondhatott „korpuszunk” folyosóján.

Veinberger Zoltán, a moszkvai magyar antifasiszta iskola vezetője egy alkalommal behívatott irodájába. Közölte velem, hogy a szovjet hadsereg a háborút megnyeri. Felajánlotta, hogy magával visz Moszkvába, ahol elvégzem az antifasiszta iskolát és fényes karrier vár rám Magyarországon. Megköszöntem a meghívást, de eskümet nem szegtem meg és nem is akartam az antifasiszta iskolát elvégezni. Csak annyit mondott: „Igen fényes karrier lehetőségét utasította el.” Elkészöntem és kiléptem az irodából. Elhatároztam, hogy hálából elzarándokolok

a bodajki Mária kegyhelyre, ha visszakerülök Magyarországra.

Moszkvából 1944 december elején egy ezredes érkezett. „Az ideiglenes magyar kormány kötelezettséget vállalt 7 hadosztály megszervezésére és önkéntes jelentkezésre van lehetőség.” – közölte. A doniak, köztük én is, a jelentkezés mellett döntöttünk. Váratlanul, 1945. február 11-én korán reggel, a kultúrterembe hívták a magyar tisztet. Gallyas Ferenc, Novikov ezredestől, a tábor parancsnokától átvette a listát, és felolvasott talán 20 nevet, köztük az enyémet is. Tehergépkocsi kiszállított minket a vladimiri állomásra. Február 24-én reggel érkezünk a debreceni állomásra, ahonnan a hadifoglyokat Békéscsabára és Nyíregyházára osztották szét. Február 28-án, kora délelőtt futott be vonatunk a csabai állomásra. Az úgynevezett „dög-cédulám” alapján, mint alhadnagy, a 15. Honvéd Gyalogezred, I. zászlóaljának lettem katonája. A békéscsabai Dús Béla elkísért a Berényi úti 5. számú házig. Gizike – aki később a feleségem lett –, és nagymamája valamint édesanyja nagyon kedvesen fogadtak. Felajánlották az ittlakást egy udvari különálló és berendezett szobában. Mivel ebéddió volt, részemre is terítettek. Másnap, bejelentésem alapján megkaptam a zászlóalparancsnoktól az engedélyt és a Berényi út 5. szám alatt lakhattam. A zászlóalj pótkeret-parancsnokságának irodájában teljesítettem szolgálatot leszerelésemig, 1945. május 10-ig. A zászlóaljat április 20. körül bevononították. Megkértem Csetneki Pál

főhadnagyot, ha lesz alkalma Fehérváron a Jókai u. 9 szám alatt szüleimet, vagy a Sütő u. 10 szám alatt Margit néneimet keresse meg. Néhány soros üzenetemre felírtam a két címet. A zászlóalj Budapestről Hajmáskérig menetelt. Székesfehérváron Margit néneimet sikerült megtalálnia. Átadta üzenetemet: „Békéscsabán, katonaként szolgálatot teljesíték és a Berényi út 5. szám alatt lakom: Ferkó.” Ferenc bátyám, édesapám vasúti tiszt sógora az első vonattal in-

A Hagományörző „Szent László Hadosztály” néhány tagja, v. Hunyadi László főkapitány úr, v. Smohay Ferenc tüzér fhgy, v. hdgy, a Szent István III. gyalogezred doni katonája Mány, Kitérés-megemlékezés, 2010.

dult Tüskevára. Édesapám az utazáshoz ideiglenes pártigazolványt kért és kapott. Május 10-én, az esti órákban Békéscsabára érkezett. Csengetésre katonaruhában mentem kaput nyitni. A kapuban édesapám állt. Elképzelték, hogy ilyen sok idő – 1942. november 4. és 1945. május 10. – után, a viszontlátás örömétől szóhoz sem jutottunk, csak egymás nyakába borultunk. Utazásunkhoz Tüskevára szóló engedélyt kaptunk. Budapesten ismerősöknél aludtunk. Másnap sikerült a Szombat helyre induló vonattal Tüskevára utazni. Leírhatatlan volt az öröm, amikor édesanyámmal és testvéreimmel összeölelkezhettem.

Szeptember 12-én, zarándokcsoporthoz csatlakozva gyalogoltam el édesanyámmal a bodajki Mária kegyhelyre és 13-án délután érkezünk vissza Fehérvárra. Visszagondolva a Don menti harcokra, a visszavonulás szenvedéseire, a megebesült és segítség nél-

kül, a 25-30 fokos hidegben otthagytott katonáinkra, az ideiglenes szovjet hadifogoly táborokban, embertelen körülmények között tifuszban, vérhasban meghalt magyar katonák ezreire – és, hogy én ma a 89. évemet taposom – világnézete szerint ki-ki döntse el, hogy életben maradásomat a segítő Szűzanyának, vagy a vak szerencsének köszönhettem-e.

Czenthe István százados, zászlóalj parancsnokom, aki az ezred maradékával visszavergődött, édesapámnak 1943. március 20-án Nagykanizsáról levelet írt: „Kijelenthetem, hogy az én „fiaim” példásan és remekül állták meg helyüket. Különösen a kedves Fiát és Gánts Palit kiemelve. Méltó kitüntetésük nem is fog elmaradni.” Felterjesztése alapján „SIGNUM LAUDIS 1922” kitüntetésben részesültem, a hadiszalagon a kardokkal, a 49648/el.n.r. 1943. sz. vezérkari főnöki jóváhagyással.

Vitéz Smohay Ferenc m.kir. tüzér főhadnagy visszaemlékezései a Zrínyi Média forgatócsoportja által készített filmen láthatóak. A film a Don kanyar hőseinek állít emléket: „Nagyapáink útján – Megkésztet requiem egy hadseregért” – címmel. A film létrejötté köszönhető: Dr. Görög István ezredes úrnak. (Magyar Honvédség Összhaderőnemi Parancsnoksága.)

Kedves Rendtársunknak, Feri bácsinak köszönjük sokéves áldozatos munkáját Rendünkért, rendtagjainkért, magyarságunkért, keresztényi értékrendünkért. Ahogy Őt látjuk: kemény, katonás jellem, szakértelem, pontosság a munkában, még a betegségnek sem meghajló akarat, s végtelen szeretet és megértés a hozzá forduló felé. Lehet, hogy elszaladtak az évek, de a gondolatok frissessége, a modern életszemlélet minderre rácáfol. Nagyon jó egészséget kívánunk tisztelettel és szeretettel.

*vitéz Pintér Kornél Észak-Dunántúli tkp.
vitéz Dékány Ágoston országos tkp.*

KATONAI EMLÉKPARK PÁKOZD

KEMPP

FŐHAJTÁS A HONVÉDEKNEK

HADTÖRTÉNELMI ÉS KATONAI
TEMATIKUS KIÁLLÍTÁSOK ÉS PROGRAMOK
előzetes bejelentkezéssel is

NYITVA
MÁRCIUS 8 - OKTÓBER 30.

PÁKOZD, MÉSZEG-HEGY
GPS 47°13'É 18°34'K
+36 30 4747905
www.kempp.hu
kempp@kempp.hu

Vállalok levéltári kutatásokat megbízás alapján. Katonai, '56-os, illetve megfigyelési ügyekben. A Történelmi Vitézi Rendbe való felvételhez; '56-os Emlékéremhez; Családtörténethez. A felkutatott anyagról digitális másolatot, hiteles másolatot készíték, igény szerint. Saját adatbázisomban lévő adatokról hiteles másolatokat készíték.

Bővebb felvilágosítás:

vitéz Sz. Kovács Ferenc kp.szkp, magyarországi székartó
Telefon: 06 (20) 9190-578 (9–20 óra között)

VÁROM MEGKERESÉSÉT, HÍVJON BIZALOMMAL!

Nagytiszeletű id. vitéz László Tibor ny. tábori lelkész

1922-ben, Szolnokon születtem, édesapám vitéz László Imre Ödön, édesanyám Erdős Erzsébet. A szolnoki Verseyhy Ferenc Reálgymnáziumban érettségiztem, jó eredménnyel. Érdemes megjegyezni: e gimnázium főigazgatója Ady Lajos volt, nagy költőnknek, Ady Endrének édestestvére. Rendkívül szigorú tanári kara volt az iskolának: az osztályunk 56 tanulójából 26-an érettségiztünk. A budapesti Református Theológián jeles eredménnyel tettem le a II. lelkész-képesítő vizsgámat. Ezzel párhuzamosan a Pázmány Péter Tudományegyetemen abszolváltam magyar és történelem szakon; professzoraim voltak pl.: Kosáry Domokos, Alszegehy Zsolt. Egyik tankönyvünk író-párosa: Hóman Bálint és Szegfű Gyula voltak. Egyházamat mint exm.segédlelkész kezdtem szolgálni Majosházán, Kiskunlacházán, Kőbányán, Dombóváron, Kajdacsán. Közben a budapesti Ludovika Akadémián elvégeztem a tábori lelkészi tiszti tanfolyamot.

Megpróbáló idők jártak az 1940-es években. – El kellett végezni a Főiskolai és Egyetemi Hallgatók Önkéntes Nemzeti Munkaszolgálati Tiszti Tanfolyamát. Századparancsnokként szereltem le. Azonnali szolgálatra behívtak az érdi repülőterre, majd a Rima-folyó egyik szakaszának megerősítésére. Mindkét helyen munkaparancsnoki megbízással. 1943-45-ben,

mint tart.tábori karpaszományos lelkész, később tábori lelkész szolgáltam két éven át a 153-as táb. kórházvontaton. Sebesültek között igyekeztem Isten vigasztaló igéjét hirdetni. Utána jött a hadifogság 1947-ig: a Kárpátoktól a francia tengerpartig. Csak a Magyarországra való visszautam is külön könyvnyi eseményt tartogatott. Például: lovas kocsit vezetve, kocsisként, gyógyszereket szállítottam, számos hadifoglyot mentve... Isten átsegített közben hastífuszon, gránátszilánk okozta sebesülésen. Négy kitüntetésben részesültem; két alkalommal II. világháborús érmet és a Tűzkereszt 3, és 6 hónapos érmét kaptam hadiszalagon. 2002. szeptember 21-én, Budapesten avattak vitézzé. Feleségem, immár néhai Barsi Judit pedagógus végzettséggel egyetlen napig sem taníthatott az én végzettségem és lelkészi folyamatos szolgálataim miatt. Apósom: Barsi Lajos szolnoki, majd bokodi lelkész volt.

Fiam: ifj. vitéz László Tibor szkp., gépész-mérnök, református lelkész, lányom: vitéz László Erika/Szizetiné – villamosmérnök. Négy unokát adott Istenem. Egyik leányunokám: Szigeti Kata ugyancsak a Rend tagja.

Áldom Istenemet hányatott életem közbeni megtartó kegyelméért. 90. életévemet taposva Isten kegyelmére bízom további életem.

SOLI DEO GLORIA!

Nehéz időket élt kiváló emberek, akik előttünk állnak. Nagytiszeletű úr emelt fővel viselte az élet sorscsapásait, melyek nem törték meg. Tanította a jövő generációit, híveinek lelki támasza volt. Hazát megtartó harc, Családot összefogó erő, Rendünket építő akarát. Tudás, bölcsesség, mely minden tettének alapja. S a szeretet embertársai iránt. Ha példaképet keresünk, nem kell a történelem századait kutatni.

Előttünk áll. Előttünk állnak – rendtársaink, barátaink ők.

Isten adjon vigasztalást a gyászban, szeretett családjá körében, rendtársai, barátai tiszteletével övezve.

vitéz Pintér Kornél tkp.
vitéz Dékány Ágoston o.tkp.

Felhívások és kérések

Elkészült a HIT és MAGYARSÁG – Szelezcky Zita élete vallomásokban és dokumentumokban – című 480 oldalas kötet (80 oldal gyönyörű fényképpel) kézírata, A4-es méretben. A kötet nyomtatásához minden kis összegre szükségünk van. 10 000 forint segítségért ajándék CD-t, 20 000 forintért pedig egy kötetet adunk az adományozónak. A 20 000 forintot vagy ennek megfelelő összegű bármilyen deviza fizetőszközt adományozók neve a kötetben is megjelenik! Segítségüket, támogatásukat változatlanul nagyon kérjük, és hálással megköszönjük!

1. vitéz Jávorka Zoltán ny. főiskolai tanár, a művész nő keresztfia és szellemi hagyatékának gondozója
E-mail: vorzoli@enternet.hu T.: 36-1-2266-884

OTP számlaszám (Forint) OTP Bank SWIFT azonosítója (BIC): OTPVHUHB

IBAN: HU61 11773229 03713990 00000000

OTP számlaszám: (Deviza): OTP bank SWIFT azonosítója (BIC): OTPVHUHB

IBAN: HU92 11775221 08987886 00000000 (Budapest XXII. ker. Fő-tér)

(A támogatáson szíveskedjék feltüntetni saját nevét, címét és az én nevem!)

Nemzetes Rendtársak!

Az elmúlt évben elhunyt **vitéz Zalai Károly** utolsó bakonyi szűrszabó bajtársunk. Karcsi bátyánk életében gyönyörű múzeumot állított össze, amelyet bakonyjarkói otthonában üzemeltetett. Halála után felesége kénytelen volt a múzeumot bezárni. A családfő elvesztéséből fakadó szegénységük miatt a múzeum tárgyainak egy részét már eladták, illetve eddig nem megfelelő körülmények között tárolták. Az életmű megmentése érdekében kiállítást szeretnénk létrehozni: „**vitéz Zalai Károly emlékkiállítás – Megvarrtam utolsó szűrőmet.**” címmel. **Minden apró segítségre szükségünk van, minden segítség, számít, még a 100 Ft is!** Kérem tehát Nemzetes Rendtársamat, amennyiben módja van segíteni, úgy adományát juttassa el a Történelmi Vitézi Rendhez „**vitéz Zalai Károly Emlékkiállítás**” feltüntetésével.

A Történelmi Vitézi Rend bankszámlaszáma:

11709002-20127262

A Történelmi Vitézi Rend címe: Budapest-1095, Soroksári út 46.

Tisztelt Rendtársaim! Munkánk nem hiába való a nemzet felemelkedése érdekében! Az olyan emberek emlékéért tett lépéseket, mint amilyen Karcsi bátyánk volt, még a jó Isten is felkarolja. Méltó emléket állíthatunk talán megboldogult rendtársunknak, az utolsó bakonyi szűrszabónak. Ezúton is szeretném megkérni a Rendtársakat, hogy ha valakinél szűrő, vagy egyéb ruha, esetleg tárgy található, amelyet Karcsi bátyánk készített, vagy gyűjtött és azt szívesen kiállítaná, jelentkezzen nálam. **A kiállítás annál szebb lesz, minél több munkáját meg tudjuk mutatni!**

vitéz Szántó Attila János

vitéz Majthényi László Kanada törzskapitánya

1930 február 9-én születtem Esztergomban, harmadik gyermekként. Edesapám **vitéz Majthényi István**, m.kir. vámőr tiszthelyettes, édeanyám **Lahonyai Erzsébet**. Nővérem **Erzsébet** 1920-ban születet, bátyám **István** pedig 1928-ban. Az esztergomi Szent Benedek rendi Szent István Gimnáziumban folytattam tanulmányaimat (1940-1944). Bátyám már másodéves hadapródiskolás volt Nagyváradon, s szinte természetes volt, hogy és is katonai pályára megyek. 1944 nyarán felvételi vizsgát tettem Nagyváradon, a M. Kir. „Gábor Áron” Honvéd Tüzérségi Hadapród Iskolába. 1944 őszén bevonultam Csabrendekre (Sümeg mellett), ahová az iskola lovas ütegei (1 és 2) áttelepültek az orosz előrenyomulás miatt. Bátyám szintén ott volt, mint III évf. hdp. növendék és néhány negyedéves növendék. Ekkor már a létszám nagyon megritkult, mert nagyon sokan nem tudtak ide bevonulni a körülmények miatt. Az 1-es fogatolt (lovas) ütegben folytattam gimnáziumi és katonai tanulmányaimat. A további orosz előrenyomulás miatt az iskola, ágyúkkal és teljes felszereléssel 1945. március 30-án Muraszombatnál elhagyta Magyarországot. Az ezt követő hónapokban Dél-Ausztriában (Karintia) egyik helyről a másikra költöztünk. A háború vége (1945 május) Hüttenberg mellett egy kis faluban (Heft) ért bennünket, ami az angol csapatok megszállása alá került. Ellátási nehézségek miatt a táborból kiküldtek bennünket dolgozni osztrák földművesekhez. Hat hónap után hazatelepülésre jelentkeztünk és a Feistriz-Feffernitz-i táborból tehervonattal szállítottak Magyarországra 1946 június 2-án. 1946 őszén magánúton elvégeztem a gimnázium 5. évfolyamát, decemberben felvételi vizsgát tettem a 6.osztály első feléből és januárban, mint nyilvános tanuló folytattam tanulmányaimat az esztergomi Állami Szent Imre Gimnáziumban, 1949 június 21-én érettségiztem. („Állami Temesvári Pelbárt”-ra változott) Az érettségi után jelentkeztem a budapesti Műszaki Egyetem Általános Mérnöki szakára, de származásomra és múltamra való tekintettel elutasítottak. Az Esztergomi Szerszámgépgyárban segédmunkásként kezdtem dolgozni, de rövidesen jelentkeztem egy hathónapos átképzős tanfolyamra. Nappal volt az elméleti oktatás, éjjel a gyakorlati munka, így a hat hónap leteltével vasesztergályos szakmunkás lettem. 1950. júliusában ismét beadtam a felvételi kérel-

memet a Műszaki Egyetem Általános Mérnöki karára, de választ nem kaptam. Augusztus végén – behívó nélkül – megjelentem a főlvételi vizsgáztató bizottságnál és vasesztergályos szakmunkás mivoltomra hivatkozva követeltem, hogy a bizottság elé bejussak. Így sikerült felvételt nyernem az Általános Mérnöki szakra, és itt végeztem a Híd- és Szerkezetépítő tagozaton 1954-ben. Mint minden egyetemi hallgató, a nyár folyamán (1951, 52 és 53) egyhónapos tartalékos tiszti kiképzésre voltam berendelve. 1954 augusztus 15-én, mint az E. M. Dunavölgyi Építőipari Vállalat alkalmazottja, az Ajkai Timföldgyár és Alumíniumkohó bővítéséhez küldtek két éves szakmai gyakorlatra. Ez idő alatt, 1955. július 2-án házasságot kötöttem a jelenlegi feleségemmel, **Péter Borbálával**. Szintén ez idő alatt behívtak három hónapos tartalékos tiszti kiképzésre, (1955. aug. 28 – okt. 28.), s mint alhadnagy szereltem le. Időközben elkészítettem a diploma-tervet, melyet 1956. július 28-án védtem meg az egyetemi vizsgáztató bizottság előtt. Két év kötelező szakmai gyakorlat leteltével a Halimbai Bauxitbánya Beruházási Osztályára kerültem. Az 1956-os forradalom decemberi és halimbai események következményei miatt 1956. november 25-én, héthónapos várandós feleségemmel, elhagytuk Magyarországot Ausztria felé.

Az ausztriai táborból az érkezés utáni napon vonatra szállítottak és az olaszországi Marina Di Massa (Massa-Carrara) táborba vittek. Itt töltötünk 6 hónapot, itt született időssebbik leányunk **Beatrix**. A kötelező hat hónap leteltével a kanadai bevándorlásra jelentkeztünk. Tíz napos hajóút után,

1957. június 6-án érkeztünk Kanadába. A bevándorlási hivatal Londonba (Ontario) küldött bennünket és ott kezdtem dolgozni (1957. augusztus 8-án) az Ontario Tartomány Útépítési hivatalnál (Department of Highways of Ontario – DHO). Londonban született második leányunk **Kinga**, majd fiunk **Péter**. Nyolc évig dolgoztam Ontario Tartománynak; gyorsan haladtam előre és mint osztályvezető mérnök hagytam ott az állami állásomat (1965. aug.). Saját vállalatot alapítottam, s a következő 16 év alatt jól fejlődő vállalatom hídépítésekkel, betonmunkákkal, lakás- és magasépítéssel foglalkozott Chatham (Ontario) és környékén. 1982-ben, a gazdasági hanyatlás hatására felszámoltam a vállalatomat, és állást vállaltam Alberta Tartomány útépítési osztályánál. 1987-ben elfogadtam a tartomány „korai nyugdíj”-ajánlatát és 1987. októberében visszaköltöztünk Torontoba (Ontario). 1988. januárban állást vállaltam Torontóban, egy tervezőmérnöki irodában, s mint építésvezető mérnök híd- és útépítéssel foglalkoztam egészen 1997. augusztusig, ekkor hivatalosan nyugdíjba mentem. Azóta a tervezőiroda kérésére évről-évre kisegítem őket, amikor túl vannak terhelve munkával. 1959-óta tagja vagyok az Ontario Tartomány Mérnöki Egyesületének és 1983-óta az Alberta Tartomány Mérnök és Geológus Egyesületnek.

A Történelmi Vitézi Rend nevében köszöntjük Törzskapitány urat. Köszönjük munkáját, rendünkhöz való hajlíthatatlan elkötelezettségét. Magyarsága, céltudatossága, nemzethez való hűsége kontinenseken átragyogva ad példát. Örömteli minden személyes találkozásunk, melynek minden percét értékeljük. Jó egészséget kívánunk, s Családja körében töltött nyugodt, szeretetteljes, hosszú életet!

vitéz Soltész Gyula
kp.tkp, főszéktartó

OLVASÓI LEVELEK

Köszönjük érdeklődésüket, észrevételeiket, cikkeiket. Várjuk továbbra is leveleiket! Szerkesztőségünk igyekszik minden kérdésnek eleget tenni. Elnézést kérünk, ha kéréseik teljesítése esetenként némi időt vesz igénybe.

Rendtársi üdvözléssel:

Vitézi Tájékoztató Szerkesztősége

MEMENTÓ – Vitéz Takács Mihály

„...Vagy fog maradni valaki, /Leírni e / Vad, fekete / Időket a világnak?

S ha lesz ember, ki megmarad, / El tudja-e gyászolgokat / Beszélni, mint valának?” (Petőfi)

Kegyelettel és tisztelettel emlékezünk hajdani rendtársunkra, **vitéz Takács Mihályra**. 1944. szeptember 28-án, a Magyar Királyi Államvasutak állomásfelügyelője volt – „baráti”, német golyótól halt hősi halált a vésztoi vasútállomáson szolgálatteljesítés közben, 1 nappal 28. születésnapja után. Méltó elismerést csak 66 évvel tragikus halála után kapott...

A vésztoi, 1945. május 3-i jelentés szerint a németek visszavonulásakor: „Az utolsó német katonai szállítmány parancsnoka sürgette a szerelvény in-

dítását. Ez IX. 28-án éjjel 01:50-re lett készen az indulásra, de ezt az időt a német őrmester sokallta, ezért v. Takács Mihályt szabotázással vádolta, s magával vitte a kalauzkocsiba, hogy Szeghalomban a német katonai parancsnokság felelősségre vonja. V. Takács Mihály azonban leugrott a kalauzkocsiból, hogy a szolgálati helyére haladéktalanul visszatérjen. A rá váró munka: a magyar állami tulajdonú szerelvények megóvása a lehetőségekhez képest, s a német egységek részére az aránylag zökkenőmentes visszavonulás biztosítása. Az ittas őrmester 6-7 lépés távolságból azonban lelőtte.” A kétgyermekes családapáról, megbecsült, felelősségteljes munkáját lelkiismerettel végző fiatalemberről, hősi haláláról méltóként emlékezett a város: a vasútállomás falán emléktábláját lánya, **Párniczkyne v. Takács Erzsébet szkp. leplezte le Kazinczy Gyulával, a Pallas Athéné Vészto Városvédő Egyesület vezetőjével**, akik szintén szívügyüknek tekintették az egykori MÁV forgalmi szolgálatteltevő emlékének megőrzését. V. Takács Mihály még négy élő testvére is köszönetet mondott az emléktábla elhelyezéséért. Az emléktábla-állításról, v. Takács Mihályról beszámolt a Békés megyei Hírlap is.

Meghajtjuk fejünket az egykori fiatalember előtt. Adjon neki Isten örök nyugalmat. Mi őrizzük az emlékét.

Dr. v. Bucsy László tkp.

Töredékek egy Álomról – Ravasz István költő

Ravasz István, a fiatalon elhunyt költő 1938. május 6-án született Makón. A család 1928-ban költözött Pityarósról a városba, miután édesapja a makói gróf Bethlen István Református Polgári Fiúiskola történelem-földrajz szakos tanára, majd 1929-től az iskola igazgatója lett. 1942-ben dr. Ravasz Dezső átvette a nagyszalontai Arany János Fiúgimnázium helyettes igazgatóságát, de a család Makón maradt. 1944-ben még kinevezték a nagyváradi Szent László Fiúgimnázium igazgatójává, ám mivel a front már közel járt, el sem utazott oda, inkább családja mellett várta be a vészterhes napokat.

1944. szeptember 27-én magyar elmentámadás indult az előző nap elesett Makó visszafoglalására. A túlerőben lévő szovjet harckocsi-erőket német repülőgépek támadták. Ellenük – az volt „kéznél” – a román légierőt vetették be. Egy-két román gép bombája Makót is érte (nem tudni, hogy véletle-

nül vagy szándékosan), az egyik Ravaszék kertjébe csapódott, a négy gyermek közül két kisleány életét veszítette. A család 28-án eltemette őket, majd 29-ére virradóra, kihasználva a még nem összefüggő arcvonalat, az éj sötétjében elhagyta a várost. Az édesanya, Margit testvére, Matolcsy Elek vezérőrnagy – a szegedi légvédelmi tüzérandár parancsnoka – kérte ugyan őket, hogy hozzá menjenek, ám ők inkább északnyugatnak menekültek.

A háború vége Bajorországban érte a családot. Az édesapát, akire 1945 tavaszán egyenruhát húztak, 1946 januárjában bocsátotta el a hadifogságból az amerikai hadsereg. A Ravasz-házaspár ezt követően Rosenheim városában, egy vasúti tehervagonban iskolát szervezett a kint rekedt magyar gyermekeknek, s ez 1947–1948-ban Niederaudorf kisvárosban működött Magyar Kollégium néven, az édesapa igazgatósága alatt. A család 1948-ban

hazatért Németországból, Salgótarjánban telepedett le. Ravasz Dezső 1952 és 1956 között a helyi Kereskedelmi Középiskola igazgatója volt, 1957-ben átkerült a Madách Imre Gimnáziumba, 1961-ben vonult nyugdíjba.

István 1956 júniusában érettségizett a salgótarjáni Madách Imre Gimnáziumban, szeptembertől a budapesti Eötvös Loránd Tudományegyetem történelem-orosz szakos hallgatója. Az Eötvös-kollégista egyetemista, ahogy a fővárosba került, belevetette magát a „nagy idők viharába”. A Petőfi-körön magasabb évfolyamos társai méltó partnereként, velük együtt törte a fejét azon, miként lehetne javítani az ország, a társadalom, illetve az oktatás helyzetén. Amikor kitört a forradalom, fegyver helyett tollal vetette magát bele a küzdelembe. November elején édesapja és bátyja felkérte őket, hogy a fővárosba krumplit szállító Csepel teherautóra, s – mivel féltették – „szelíd erőszakot” alkalmazva hazahozták Salgótarjánba. Diáktársaitól el-

szakadt, a november 4-i szovjet beavatkozás utáni napokban hozzájuk írta „Európa népeihez” című, élete egyik utolsó versét. A sors fintoraként ugyanis éppen a nyugalmasabbnak hitt vidéken érte a halálos golyó, és nem a harcoksi-lánctalpaktól, ágyúdörgéstől, puskalövésektől hangos fővárosban.

Akkoriban még a legtöbb helyen szénrel fűtöttek. A bérház, ahol laktak, éppen szemben volt (s van ma is, 2006 óta emléktáblával megjelölve) a megyei rendőr-főkapitányság épületével. 1956. december 8-án reggel hozták meg a télire való tüzelőt. István lapátolta azt be a pinceablakon fentről, édesapja és bátyja fogadták odalent. Közben tömeg gyűlt össze a fűtcán, végül a pufajkások és a szovjet katonák közékük lóttek. István a salgótarjáni sortűzben, szénlapátolás közben vesztette életét.

Csupán 18 és fél esztendő adatott meg neki, ám ez alatt a rövid idő alatt is közel 200 verset írt. **A verseket** a báty gépelte le és őrizte meg – rejtve –, majd 1999-ben a költő volt gimnáziumi osztálytársa, Doubravszky Sándor rendez-

te sajtó alá és adta ki először „Levél” címmel (**Bagolyvár Könyvkiadó, Budapest, 1999.**) A negyedik, kor szerint a legidősebb gyermek, Dezső – több súlyos műtétet átvészelve – még megélte öccse verseinek megjelenését, majd a kiadás évében elment ő is három testvére után...

A verseskötet – nem is gondolná az ember egy ismertelen fiatal költő esetében – igen

gyorsan elfogyott. A második kiadás 2009. december 8-ára jelent meg „Töredékek egy Álomról” címmel (Petit Real Könyvkiadó, Budapest, 2009.)

Nem csupán azért került ekkor bemutatásra, mert ez Ravasz István halálának évfordulója. A salgótarjáni Madách Imre Gimnázium 1999 óta ezen a napon – s akkor jelent meg a kötet első kiadása is – **középiskolás szavalóversenyt rendez Ravasz István emlékére.** Az újabb kiadás a 10. jubileumi emlék-szavalóverseny alkalmából jelent meg, melyet István egykori gimnáziumi osztályfőnöke és irodalomtanára, a hajlott kora ellenére jó egészséggel örvendő dr. Herold László mutatott be.

A kötet – mindkét kiadásé egyaránt – nyitó verse Ravasz István utolsó költeménye, a két forradalmi poéma pedig a záró a ciklusok közül, illetve a négy, 10 éve még ismeretlen vers. Azokat követik a műfordítások, a töredékek („De jó is volna, ha ezek teljes szövege is előkerülne egyszer a „ládafiából!”). S középpont található a „derék-had”, a szerelmet, az életet, a tavaszt dicsőítő, a barátokkal évődő, s a magányt megéneklő rigmusok sora – amelyekről István egykori atyai barátja és mentora, dr. Herold Laci bácsi írt lebilincselő előszót 1999-ben. A 2009-es kiadás előszavát („Beköszöntő”-jét) a Hadtörténeti Intézet és Múzeum főigazgatója, dr. Holló József altábornagy írta. **A költő Ravasz István unokaöccse, dr. v. Ravasz István alezredes, a Hadtörténeti Intézet és Múzeum tudományos titkára,** aki szinte napra pontosan két évvel a költő halála után született, épp órá emlékeztetőn kereszteltetett Istvánra. A jelen szösszenet írójának lelkét pedig különös büszkeség járja át, amikor kézbe veszi a kötetet. A „T.Wiki” szignójú képeket legkisebb leánya rajzolta. Az ötlet a szerkesztőtől származott: láttassa egy mai fiatal, mi fogta meg őt a költeményekben, amelyeket egy hasonló korú fiatal írt – csak épp két generációval azelőtt.

nemzetes Rátfai Emese Judit, Szeged

FOHÁSZ

Urunk és Üdvöztőnk!

Keresztutadat járva, feltámadásodat várjuk! Feltámadásunkat reméljük!
Hisszük és tudjuk, hogy eljön a Fény. A Megváltó Fény,
mely beleégett a Turáni - Turáni lepelbe.
Égjen bele a mi lelkünkbe is, hogy őrizhessük képmásodat a hétköznapiakban.
Kérünk, világosítsd meg elménket, hogy:
A Jó és a Rossz között különbséget téve, ne a Jót gátoljuk.
A Szép és a Rút között ne a Rút tettszen.
Az Őszinte és a Hazug közül ne a Hazugnak higgyünk, ne a Gonoszt kövessük,
hanem Téged.
Hittel, szeretettel, munkával, becsülettel építve hazánkat.

vitéz Hunyadi László
főkapitány

Felhívás!

KERESZT ÚT – ÚT-KERESZT

A Történelmi Vitézi Rend a nemzeti összetartozást erősítendő, a Kárpát-medence gazdasági, szellemi megújulása mellett lelki megtisztulást, összefogást szorgalmaz

„KERESZT ÚT – ÚT-KERESZT” – jelszóval.

Arra kérve rendtársainkat-bajtársainkat, hogy akinek közelében, vagy látókörében gondozatlan, sérült, romos, út menti, mezei, szőlő-hegyi kereszt-, kegyszobor, vagy annak maradványa található, jelezze a területileg illetékes előljárójának.

Fontos a hely és a tulajdon-viszony megjelölése és lehetőség szerint a képi dokumentáció (fotó).

A nemzet lelki felemelkedését segítve tekintsük úti-célunk a

sok-sok megújult, megszépült keresztet, kegyszobrot.
vitéz Hunyadi László főkapitány

ERDÉLY

A Történelmi Vitézi Rend Erdélyi Törzsszékeinek évváró ülése

A Horthy Miklós által alapított Történelmi Vitézi Rend Erdélyi Törzsszéke Csíkszeredában tartotta évváró ülését november 19-én, szombaton. A székek kapitányai és hadnagyai beszámoltak a 2010-es év eseményeiről és ismertették a következő év tevékenységeinek a tervét. Jelen voltak Csík, Sepsi, Kézdi, Bardoc-Miklósvárszék, Udvarhely, Gyergyó, Szováta-Sóvidék, Maros, Régen székek kapitányai és hadnagyai.

Vitéz Lázár Elemér, az erdélyi törzsszék országos törzskapitánya, a Vitézi Rend imája elmondása után beszámolt többek között a kenderesi 'A Nemzet Székely kapuja' állításának rendezvényéről, valamint a magára hagyott, utánpótlás nélkül is az utolsó töltenyig harcoló Székely Hadosztály elesett hősei sírhelyén, a Szatmár megyei Hadad községben október 30-án és 31-én szervezett emlékműavatásról. Arról is tudósította a székek tisztségviselőit, hogy Csíkszeredában szeptember 11-én, Horthy Miklós Kormányzó 70 évvel ezelőtti bevonulása évfordulóján ünnepi megemlékezést tartottak. A szervezők, a 64 Vármegye Ifjúsági Mozgalom, a Huszár Hagyományörző csoport és a Történelmi Vitézi Rend, az akkori események megismétlésével szervezték a rendezvényt: a Kormányzó fehér lova szimbolikusan végigvonult a hajdani útszakaszon, de most árván, Ura nélkül. V. Lázár Elemér közölte, hogy a Rend egyik tagját, Torda-Aranyos-szék kapitányát, v. Pataki Józsefet önazonosság-örző, értéktartó tevékenységéért, törzskapitányi előterjesztés alapján, Julianus-díjjal tüntetik ki, és az ünnepélyes díjátadásra december 4-én kerül sor a csíkszeredai református templomban.

A székkapitányi beszámolókból kiderült: áldásos és gazdag tevékenysége volt 2010-ben is a Történelmi Vitézi Rend Erdélyi Törzsszékeinek. Emléktáblát avattunk Csíkszeredában v. altorjai Kozma István vezérőrnagynak, Dálnokban v. Dálnoki Miklós Béla vezérezredesnek, a Vitézek Kopjafájának felállítására került sor Nyergestetőn az elesett 48-as hősök tiszteletére, Nagymohán, Kerekes Izsák balladahős emlékére emlékparkot avattak, s az 1956-os forradalom idején börtönbe zártak és üldöztetést szenvedők tiszteletére Baróton. A Történelmi Vitézi Rend minden széke képviseltette magát és koszorúzott a magyar nemzeti ünnepeken és más ünnepi rendezvényeken. Részt vettünk a Szent Korona megmentésének 65. évfordulója alkalmából Mattseeben, Ausztria Salzburg tartományában július 2-3-4-én, a Történelmi Vitézi Rend és a Magyar Koronaőrök Egyesülete által szervezett nagyszabású ünnepségen. A tervek között továbbra is a magyarságtudat őrzését és építését szolgáló tevékenység szerepel: többek között emléktábla-avatás v. nagybaconi Nagy Vilmos és v. dálnoki Veress Lajos vezérezredesek tiszteletére. Kopjafaállítások, megemlékezések és részvétel minden olyan rendezvényen, amely a magyarság fennmaradását és összetartozását hivatott szolgálni. A vitézi bál februárban, a vitézavatás májusban, a vitézi találkozó augusztusban: a Történelmi Vitézi Rendet kívánja erősíteni, hogy az betölthesse hivatását és teljesíthesse azt a célt, hogy mindenkor és minden körülmények között hű, nemzetfenntartó, a magyar társadalmat erősítő szervezet tudjon maradni. Az évváró ülés ünnepélyesen, a nemzeti himnuszok eléneklésével zárult.

A Székely Pajzs szervezésében 2011. január 21-én tartott nagy sikerű előadást vitéz Hunyadi László főkapitány Székelyudvarhelyen „A magyarság küldetése a Szent Korona” címmel. (www.szekelypajzs.com)

2011. január 22-23 között rendezték a IV. Homoródi Huszáradémiát Sopárkúton. A szervezők minden jelentkező hagyományörző huszárcsapatot, huszárt, huszárrjelöltet vártak és szívesen fogadtak. Vitéz Hunyadi László főkapitány úr „A Szent Korona története és misztériuma” c. előadást tartotta a hallgatóságnak.

Gábor Áron nyomában

A kézdivásárhelyi Nők Egyesülete idén a Gábor Áron nyomában című ünnepi rendezvénysorozattal tisztelgett március 15-e, a magyar szabadság ünnepe előtt. A megemlékezés előkészítésében és lebonyolításában tevékeny részt vállalt a Történelmi Vitézi Rend kézdiszéki egysége is.

Március 13-án, vasárnap, a Babeş-Bolyai Tudományegyetem kihelyezett tagozatának hallgatói Dr. v. Ambrus Agnes irányításával „Van olyan föld” címmel ünnepi műsor keretében emlékeztek Székelyföld hőseire, a forradalmár Gábor Áronra és társaira. A Nők Egyesülete dalköre a megemlékezésen 48-as dalokat adott elő.

Március 14-én a kézdivásárhelyi Nők Egyesülete a Nyergestetőn kopjafát avatott, és a csatában elesett hősökre emlékezett. Dr. v. Ambrus Agnes a kézdiszéki Történelmi Vitézi Rend hadnagya az ünnepségen beszédet mondott, amelyben a bélafalvi Tuzson János és honvédei hősiességét méltatta. A kopjafát vitéz Pakó Benedek ny. kanonok áldotta meg.

A kézdiszéki Történelmi Vitézi Rend a magyar és a székely zászló színeit viselő koszorúval tisztelgett az itt pihenő hősök előtt.

Délután négy órától a Babeş-Bolyai Tudományegyetem hallgatói Dr. v. Ambrus Ágnes szervezésében tudományos ülészekon idézték meg a háromszéki önvédelmi harc eseményeit, a kézdivásárhelyi ágyúöntő műhely vezetőjét, a szabadságharc hőst, Gábor Áront, és társait.

Március 15-én délelőtt a Történelmi Vitézi Rend kézdíszeki tagjai a kézdivásárhelyi ünnepségen vettek részt, és emlékeztek az emlékezés koszorúját Gábor Áron szobránál. Délután a tagok közül többen a gelencei hagyományörző XV. Székely Határőr Gyalogezreddel együtt részt vettek a Gelencén szervezett ünnepi megemlékezésén.

Szent László ma is él a jó Isten jobbján!

2011. március 26- és április 11. között körbejárt Erdélyben Szent László király Győrben őrzött csontereklyéje, amelyet Bőjte Csaba ferences szerzetes személyesen vitt el a szentmisek helyszíneire. Az ereklye a 18. századból való, benne egy csontdarabot helyeztek el Szent László testéből – hitelességet a Győri püspökség szavatolja. „Egyházunk tanítása szerint Szent László ma is él a jó Isten jobbján, mint Erdély népének, földjének védőszentje, patrónusa! Hisszük, hogy közbenjár értünk, színe előtt kimondott elhatározásainkat segíti jó végre vinni. Ezért meghívjuk szeretettel szülőföldünkre, hogy segítsen az idei nagybőjtben, a keresztségi fogadalomban Istennel kötött szövetségünket megújítani, és a Kárpát-medencei magyarság összetartozását megpecsételő vérszerződését tudatosan megünnepelni, most, hogy a kettős állampolgárság adta törvény lehetőséget ad a határok által szétszabdalt népünk békés egyesítésére” – fogalmazott Csaba testvér.

Az ereklye zárandoklata Nagyszalontán kezdődött és Aradon zárult, olyan településekre is eljutott, amelyek nem voltak a tervezett programban. Dr. Kerekes László plébános felkérésére az ereklye betért Kézdivásárhelyre is, ahol Nagyböjti Ifjúsági Lelkinapra is sor került a Boldog Özséb templomban, mert olyan sok fiatal gyűlt össze, hogy a hittanterem kicsinek bizonyult. A Történelmi Vitézi Rend Erdélyi Törzsszéke kötelességének érezte, hogy az ereklye kísérfője legyen a zárandoklat során, így képviselői a legtöbb helységben vitézi öltözetben, vitézi zászlót bontva tisztelegtek előtte. V. László János és v. Bereczki Domokos hadnagyok Maroszékről indulva Udvarhelyszéken keresztül a csíkszéki településekig kísérték zászlójukkal az ereklyét, tisztelegve és imádkozva a különböző települések templomaiban. A Történelmi Vitézi Rend értékrendjében központi helyet foglal

A csángókért...

Tőkés László, az Európai Parlament alelnöke a pusztinai csángók egy csoportját, valamint a Moldvai Csángó-Magyarok Szövetségének vezetőit látta vendégül az Európai Parlament brüsszeli székhelyén. Kedden, 2010. október 26-án többek között nyilvános közmeghallgatás keretén belül ismertették a csángómagyarság helyzetét Brüsszelben, s be-

el a vitézség, a becsületesség, a kitartás, nehéz körülmények között is, valamint a nemzetszolgálat. Az Erdélyi Törzsszék tisztelettel érezte: a Szent László király által képviselt és P. Bőjte Csaba szerzetes által a szentmiseken hirdetett értékek maradéktalanul az övéi is: Szent László Krisztuskövető ember volt, vitéz és hősiesség, ma pedig értékeket hordozó péld-

kép. Akárcsak Jézus, sok esetben magára maradván, egyedül is vállalta szent küldetését, ettől semmi sem tántorította el. Nem hátrált meg, kitartott, minden nehézség ellenére hirdette a szeretet parancsát. Nekünk nem kell ellenséget karddal visszavernünk, nem kell párbajt vívni, de feladataink vannak, amiket ugyanolyan komolysággal, becsülettel és szeretettel kell teljesítenünk, mint ahogy Szent László tette.

A szentbeszéd a közösség építő erejére is felhívták a figyelmet. „Nagy királyunk nem egyedül győzedelmeskedett, nem egyedül végezte feladatait – szölte Bőjte Csaba atya –, mint ahogy Jézus sem. Segítőik voltak, támogatást kértek és kaptak közösségüktől. Ehhez azonban meg kell találni az emberekben a jót, el kell fogadni őket.” Aki szeretetet vet, szeretetet arat – tanította az atya.

Dr. v. Ambrus Ágnes mb. v. hadnagy

mutatták a moldvai magyar csángók helyzetét elemző könyvet: „Mük szeretünk itt élni” címmel tájékoztató és összefoglaló jellegű, háromnyelvű (magyar–román–angol) kiadvány készült a moldvai magyar csángók helyzetéről. A kötet az Európa Tanács 1521/2001-es ajánlásának 10. évfordulója alkalmából jelent meg. Elsősorban idegen ajkú európaiak számára készült, de a moldvai csángó közösség helyzete és kultúrája iránt érdeklődő hazai olvasók számára is hasznos.

Kolozsváron 2011. április 2-án újjáavatták a Mátyás-szobrot!

Bő száz esztendeje, 1902-ben, a Művészet című folyóiratban Fadrusz János világraszóló alkotását ekképpen méltat-
ták: „A paripa szügybe szegett feje mögött, szinte deréktől kezdve látjuk a király hadverő alakját. Magasan domborodó pánccélja alatt érezzük a testet, dobog a szíve, él. [...] Ez az a király, a kit négyszáz esztendő óta mind hívebben szeretünk. Ez az a Mátyás, aki végzett a haza ellenségeivel. Ölében, a nyeregkápán kereszbe téve diadalmas kardja, még nem dugta hüvelybe, soha ne is dugja, hogy menten halálos sújtásra emelhesse, mihelvt ellenség támadna az ő magyarjai ellen. Szeme a

jövendőikben, néz messze határaink felé, azokon is túl, olyan messzire vigyázva, amennyire ő láthat. És amíg az ő ereje, szíve, esze őrködik sorsunk fölött, mi azalatt boldogulhatunk, jólét, tudomány és művészet is lesz a békességben.” .... Itt van az ideje – és ez az idő éppen most van –, hogy emberi és közösségi jogainkat, emberi és nemzeti méltóságunkat visszanyerve: újból jó legyen magyarnak lenni Erdélyben és Magyarországon – szülőföldünkön és hazánkban. Ez a messze világló esemény hadd hirdesse azt a reménységünket, hogy végre-valahára egyaránt, újból jó lesz románnak lenni Stefan cel Mare (Nagy István, románul Ștefan cel Mare, Borzești, 1433 – Szucsáva, 1504. július 2. Moldva fejedelme volt 1457–1504 között. szerk.) országában, magyarnak lenni Mátyás hazájában – magyarnak, románnak és száz nyelven beszélő egyenrangú polgárnak lenni Európában. Hisszük, hogy Mátyás királyunk „ereje, szíve, esze – tovább – őrködik sorsunk fölött”, mi pedig

boldogulni fogunk, „jólét, tudomány és művészet is lesz” 21. századi európai békességünkben, Erdély fővárosában.

Tőkés László

erdélyi EU-parlamentari képviselő beszédéből

A II. Székely Hadosztály emlékezete, Hadadon október 30.

Az 1919. április 16. A II. székely hadosztály Hadadon el-esett hőseinek tiszteletére emelt emlékművet leplezték le ünnepélyes körülmények között a megye határán levő településen. Szombaton olyan emlékművet avattak, amelynek kezdeményezője a Történelmi Vitézi Rend, v. Nagy Sándor, a Nagykárolyi Református Egyházmegye esperese voltak. A Szatmár Megyei Tanács, az RMDSZ Szatmár megyei szervezete, Hadad Község Polgármesteri Hivatala és a helyi tanács, a Tordai Honvéd Hagyományörző Bizottság, magánszemélyek és alapítványok, és a kezdeményezők támogatásával kiviteleztek az elképzelést. „A Történelmi Vitézi Rend Erdélyben a 48. emlékművet avatta ma Hadadon!” – hangsúlyozta v. Kocsis László, a Rend Észak-Erdélyi törzskapitánya. Az ünnepség istentisztelettel kezdődött a Dégenfeld Oktatási Központban, amelyen a Történelmi Vitézi Rend magyarországi és erdélyi székeinek képviselői díszmagyar ruhába öltözve, zászlóikat tartva őrizték a szószerk előtt elhelyezett Szent Korona másolatát. „Merjünk jövendőt ígérni leszármazottainknak” – fogalmazott v. Nagy Sándor esperes, majd nemzeti öntudatra biztató imájában mondta: „Uram, segíts meg, hogy a magyarok megértsék egymást és ne hadakozzanak!” Az ünnepet a Szatmárnémeti Református Gimnázium diákjainak zenés, verses összeállítása tette felemelőbbé, a hadadi református egyházközség és lelkipásztora, Kurta-Tötös Beáta pedig a Történelmi Vitézi Rend ajándékát – egy magyar zászlót vehetett át. Az ünnepség vasárnap Lelén folytatódott: a reformáció emlékünnepe alkalmával tartott istentisztelet után v. Hunyadi László, a Történelmi Vitézi Rend főkapitánya köszöntötte a jelenlevőket.

Isten áldását kérve munkájukra, tisztelettel és rendtársi üdvözléssel

v. Berei Károly Nagykároly

Vitézavatás Csíkszeredában

Vitézavató ünnepséget tartottak május 14-én a csíkszeredai Millennium templomban, amelynek során újabb tagokkal bővültek a Történelmi Vitézi Rendhez tartozó erdélyi törzsszékek: tizenhét taggal a Székely Törzsszék, ill. hét taggal az Észak-Erdélyi Törzsszék.

A Vitézi Rend hagyományaihoz híven a Szent Koronára esküdtek, a nemzet és a hon védelmére tettek fogadalmat az erdélyi vitéz-jelöltek. A magyarok legfontosabb történelmi ereklyéjének másolatát az ünnepségre érkező Magyar Koronőrök Egyesületének tagjai hozták és az avatás előtti napon szimbolikus gesztusként a csíksomlyói Babba Mária szobor lábához helyezték. Az 1920-ban létrehozott szervezet célja kitüntetni és megjutalmazni azokat, akik a világháborúban és a forradalmak idején vitézségükkel és hazafias érzésükkel kitűntek, továbbá a hazához feltétlenül hű és megbízható

Olvasásra ajánljuk! Székely Újság hetilap

Kiadja a Pro Kézdi Egyesület
Főszerkesztő: dr. v. Ambrus Ágnes
Munkatársak többek között:
v. Benkő Emőke, v. Kádár Edit

egyénenként és azok leszármazottaiból válságos időre nemzetvédelmi szervezetet alkotni. A csíkszeredai ünnepséget vitéz Lázár Elemér Erdély országos törzskapitánya szervezte. A vitéz Darvas Kozma József címzetes esperes, székkapitány és a 93 esztendő Orbán László pápai prelátnak által celebrált szentmisét követően vitéz Hunyadi László főkapitány végezte az avatási szertartást.” (Hargitanépe, 2011. május 9.)

...Az avatandók nevét v. Kocsis István Észak Erdélyi tkp. olvasta fel. Posztumusz a Rend tagjaivá avatták többek között Pálfi Géza rk.lelkész. Eigel Tibor, az Erdélyi Szent György Lovagrend emeritus nagypriorja gratulált az újonnan avatott vitézeknek, s biztosította a Történelmi Vitézi Rendet a két Rend további együttműködéséről a magyarság szolgálata érdekében... A vitézavatást követően a Történelmi Vitézi Rend tagjai és a meghívottak a Sapientia Egyetem éttermében bajtársi ebéden vettek részt. Az ebéd előtt előléptetésekre és kitüntetésekre került sor. Főkapitány úr és v. Lázár Elemér Erdély országos törzskapitánya a Vitézi Rend Bronz Nemzetvédelmi Keresztjét Vitézi Ékítménnyel kitüntetést adta át azoknak a vitézeknek, akik a magyarság érdekében tett önzetlen, sokrétű, kitartó munkájukkal kitűntek, ill. azoknak, akik a Vitézi Rendet tevékenységükkel sok éven át támogatták.

Székely Újság, 2011. május
Dr. v. Ambrus Ágnes főszerkesztő cikkéből

Megemlékezés vitéz Pálfi Géza katolikus pap mártírhaláláról

Születésének 70. évfordulóján 2011. április 29-én Székelyudvarhelyen és Máréfalván emléknapot rendeztek az 1984-ben, 43 évesen elhunyt erdélyi pap, teológiai és gimnáziumi tanár, főesperes-plébános emlékére.

A Történelmi Vitézi Rend posztumusz vitézzé avatta 2011. május 14-én.

Pálfi Géza tanárom volt a gyulafehérvári teológián. Azon kevés emberek egyike volt, akik meghatározó hatást gyakoroltak világnézetem és egyéniségem alakulására. Példaképem volt, felnéztem rá, ezért nézzék el nekem, vagy tudják be személyes érintettségemnek, hogy nem csak a kívülálló szemével látott portrét festem meg róla. Van Radnótinak egy gyönyörű verse, amelyben így ír:

„Írok azért, s úgy élek e kerge világ közepén, mint ott az a tölgy él; tudja, kivágyák, s rajta fehérlik bár a kereszt, mely jelzi, hogy arra fog irtani holnap már a favágó, – várja, de addig is új levelet hajt.”

A versidézet tökéletes tömörséggel jellemzi Pálfi Gézát is, aki pontosan tudta, hogy rajta fehérlik a kereszt, és pontosan tudta, hogy őt is megsemmisítik, ennek ellenére beszélt. Nem hagyta kimondatlanul az igazságot, és nem hagyta el-tussolni az igazságtalanságot. Kicsi és nagy igazságtalanságot egyaránt szóvá tett, főleg, és legfőképpen azokat az igazságtalanságokat, amely magyar népén estek. Pedig zaklatták, behívták, faggatták, éreztették vele, hogy rajta fehérlik már mártíromságának keresztje és véres palástja. Ő vállalta sorsát, vállalta azt a szerepét.

Mi volt Pálfi Géza szerepe? Minden történelmi korszaknak, elnyomást hozónak és békét adónak is, van egy dramaturgiája, amit a korszak belső feszültségei írnak. Az 1945 után másodszor is elszakított Erdélyben többszörös belső drámák feszültek, ez egyszer egy külön elemzést érdemel dramaturgiai szempontból is. A helyzet pozitív szellemi főszereplője, központi alakja Márton Áron püspök volt, Erdély utolsó szellemi fejedelme. Ő olyan magasan állt felettünk, és olyan nagy szükségünk volt rá, hogy még a sátáni erőknél sem volt megengedve, hogy elpusztítsák. De egy nagy dráma mindig többszereplős, a történet, mondhatnám azt is, a magyarság üdvtörténete további kis és nagy, áldozatos szerepeket ír elő, és kellett, és azt kell mondanom, még ma is kellenek hozzá a szereplők annak érdekében, hogy nemzetünk története egyszer majd mennyei révbe érjen. Nos, ebben a drámában vállalta el az egyik nehéz szerepet Pálfi Géza.

A Gyulafehérvári teológián Márton Áron püspök nagyon hamar felfigyelt rá, és kiemelt figyelemmel kísérte sorsát. 1964-ben ő szentelte pappá. Mi több, Csíkszentdomokoson, Márton Áron szülőfalujában lett káplán. Sokan azt mondták, hogy egyik lehetséges kiszemelt utóda volt. A Securitate gondoskodott róla, hogy ne legyen az. Hogy mi tette olyan gyűlöletessé Pálfi Gézát a Securitate szemében? Az, hogy a lélek és a szellem embere volt, és nagy hatású tanár volt közöttünk a szemináriumban. Nem véletlenül ő volt a spirituálisunk. Nekünk a lelki vezetőnk volt, de a Securitate jelentéseiben Savonarolának nevezte. Nagyon árulkodó ez az elszólás: Savonarola, a tüzes szavú szónok, a bűnök ostorozója páni félelmet keltett ellenfeleiben. És a sorsuk is azonos, mindketten vállalták a mártírhalált a kimondott igazságért. Egyébként retorikát oktatott. De bármilyen szerepben is

volt közöttünk, mondanivalójának, tanításának lényege a hűség volt. Hűség önmagunk, a bennünk lévő Isten, a nemzetünk és a szülőföld iránt. És hűség, mindenekelőtt hűség ahhoz a szerephez, amit elvállalt.

Személyes emlékem: egyszer vártuk az óráját, bejött kö-zénk, szó nélkül, és egy orsós magnót cipelt be. Nem szólt, csak bekapcsolta, és mi döbbsent csendben végighallgattuk a Himnuszt és a Szózatot Sinkovits Imre előadásában. A végén csak ennyit mondott: Tisztelendő urak, így kell előadni! Volt még egy magnós emlékem vele kapcsolatban: szülőfalumban, Vicén szolgált Pálfi János, Pálfi Géza unokaöccse, és többször láttam Pálfi Gézát ott vendégeskedni, Egy alkalommal, már teológus voltam, amikor épp akkor mentem a plébánoshoz, amikor Pálfi Géza is ott volt. Bevezettek egy hátsó, eldugott szobába, és egy magnót adtak, hogy hallgassam meg. A magyar hadsereg és Horthy bevonulásáról szóltak a korabeli híradók. Katarktikus élmény volt, amit aztán Pálfi János plébános szakított meg, hogy gyorsan tüntessenek el mindent, és lehetőleg én is tűnjek el, mert a Securitate megszimatoalta, hogy ott van Pálfi Géza és kiszállt a plébániára. Kerestek valamit. Persze aztán semmit sem találtak, de ez az eset is jól jellemzi a Pálfi Géza körüli légkört. A fején nyugodott Márton Áron püspök keze, de már a Securitate is rátette a kezét.

Elgondolkodtató, hogy az emblemikus emberek élete és halála tele van szimbólumokkal. Ezek a szimbólumok jelzések nekik maguknak, és jelzést adnak, magyarázatot adnak nekünk, a kortársaknak és utódoknak is. Az egyik szimbólum, hogy pont egy Karácsony ünnepi misén mondta azt a mondatot, pontosabban tette fel azt a kérdést, ami végül is a Securitaténál a halálos ítéletét jelentette. Felteszem a kérdést, hogy eltekintve a Karácsonytól – erről beszéljünk később – miért pont az az egyszerűnek, és ártatlannak tűnő kérdés verte ki a biztosítékot, hogy „Vajon eljön-e az az idő, amikor nem munkával kell ünnepelnünk Krisztus születését?” Ennél a mondatnál Pálfi Géza már sokkal keményebeket is mondott korábban. Talán ő sem tudta, hogy mi ebben az akkora bűn, hogy ezért darabokra verik a máját, a veséjét, és bordáit. Pálfi János, pap unokatestvére vissza is emlékezik arra, hogy a securitates verése után megkérdezte, hogy mi baj lehetett a karácsonyi beszéddel.

Hogy mi baj lehetett a karácsonyi beszéddel? Több megközelítés is lehetséges. Az egyik az, hogy teljesen mindegy, hogy melyik bíráló mondata után szakadt volna el a hatalom cérnája, a kérdés már korábban eldöntött: Pálfi Gézának élve, vagy halva, de el kell hallgatnia. Élve nem hallgatott, ezért meg kellett halnia. A másik válasz a karácsonyi szimbólumban van. A Karácsony a remény szimbóluma. A megszülető Életé, amely él, amely üzenetet hoz, amely felszabadít, és amely elpusztíthatatlan majdani keresztihalálával is. Ha tudták volna a Securitate akciótervezői, hogy a Karácsonyi reménység napját követően agyonvert élet március idusa előtt meghal ugyan, de feltámad a magyar nemzeti feltámadás ünnepén, március 15-én, ha előre látták volna, hogy a sírt 206 lelkész állja majd körül, és hogy a temetés nemzeti demonstráció lesz, igazi március 15-i ünnep, nos, akkor mindent elkövettek volna, hogy gaztettük szürke hétköznapra essen. Nem így történt, és ha már a mártírnak meg kellett halnia, akkor ez a Karácsonyi mártíromság Isten kegyelme volt, azé a kegyelme, amely nem csak Pálfi Géza életét adta nekünk, hanem halálával is üzenni akart a magyarságnak.

Mi volt az üzenet? Az üzenet az Istennek a március 15-i sírt körülálló tömeggel kimondott válasza volt Pálfi Géza karácsonyi kérdésére, amely, ismétlem, így hangzott: „Vajon

eljön-e az az idő, amikor nem munkával kell ünnepelnünk Krisztus születését? A magas szellemi szinten feltett kérdésre először az infernális mélység szellemi erői mozdultak meg a Securitate-n keresztül, amely konkrétan a Reményt akarta megölni. De a mártírhalál után fentről is megérkezik a válasz, amit a temetésen jelenlévők adtak meg jelenlétükkel. Mert a Reményt nem lehet megölni. A Remény csak kihalhat belőlünk. És akik elmentünk a temetésre – én is ott voltam – jöhettünk daccal, keserűen, talán reménytelenséget érezve, de azzal, hogy elmentünk, a dacunkkal is azt a reményünket fejeztük ki, hogy eljön az az idő, amikor szabadok leszünk, és nem munkával, hanem imával szenteljük meg az Élet születését.

Van egy fájdalmas rész még Pálfi Géza életének és mártírhalálának utótörténetében. Egy olyan rész, amelyet, ha méltóak akarunk lenni a mártír lelkészhez, akkor nem hallgathatunk el. Különösen úgy, hogy tudjuk, ő azért halt meg, mert kimondta, és számon kérte az igazságot a hatalomtól.

Nem tudom elhallgatni, hogy Pálfi Géza halálával kapcsolatosan az Egyházunk hallgat. Döbbenetesen sokatmondó Derzsi András egyházközségi gondnoknak a kijelentése, aki azt állítja, hogy az egész megverettetés és mártíromság csak egy Pálfi köré szőtt legenda, amiről nem tudja, hogy kik és miért indították el. Ő tudja, hogy ez nem igaz, hiszen ő beszélt a már egyébként haldokló Pálfival, és együtt kacagtak (így mondja Derzsi: kacagtak! Tessék meghallgatni a Duna tévének adott nyilatkozatát) tehát együtt kacagtak azon, hogy miket találtak ki az emberek. Hogy Pálfit a Securitate megverte volna? Ilyet a Securitate soha nem tett. Nem aka-

rok messzemenő következtetéseket levonni, engedem, hogy mindenki gondolkodjon el ezen. Mindenesetre tény, hogy az egyházmegye hivatalosan azt fogadja el, hogy Pálfi Géza májrákban halt meg, csak a papírok elvesztek erről. Nem tudom, milyen papírokat várnak vezetőink? Hogy a Securitate pontos diagnosztikát ad minden egyes eltört bordáról, leszakadt májról és veséről?

Legenda... mítosz...egyszerű emberek gyártották, ...senki nem látta...papír sincs róla. Ismerős recept kétezer éve. A Sanhedrin, a zsidó nagytanács sem készített zárójelentést Krisztus kereszthaláláról. Ennek ellenére az emberek milliárdjainak kétezer éve nincs szüksége ilyen papírra, ha érzik az igazságot. Most sincs rá szükség. Az igazság elhallgatása mindig a hallgatók fejére gyűjt parazsat.

Egyszer azt mondtam Pálfi Gézáról egy interjúban, hogy igaz magyar pap volt. Most sem tudom máshogy befejezni a róla szóló megemlékezést. Igaz ember volt. Igaz magyar volt minden ízében, mondatában, és sajnos, halálában is. És igaz pap volt a szó legjobb értelmében, mert igaz ember, és igaz magyar is volt mellette. Csak ez utóbbi kettőn keresztül lehetett igaz pap a magyar nemzet számára. Követendő, és nem elhallgató példát.

vitéz Gergely István (Tiszti)

AUSZTRÁLIA TÖRZSSZÉK

A Rend az ausztráliai törzsszéket új törzsszéki zászlóval ajándékozta meg.

A zászló ünnepélyes felszentelése az Észak-Dunántúli Törzsszék ünnepélyes vitézi eskütetelekor történt a Komárom-Esztergom megyei Bajon, 2011. július 9-én.

A felszentelést Pozsgai Csaba Baj plébánosa végezte, s később Dr. vitéz Mechtler László törzskapitány úr személyesen vette át és vitte magával Ausztráliába, ahol remélhetőleg segíti a magyar nemzeti öntudat, a nemzeti és rendi összetartozás nemes eszméjét. Minden ausztráliai rendtársunkat ezúton is

köszöntünk. Kérjük és várjuk a híreket a földrajzilag távol élő, de lélekben közeli rendtársainktól. További munkákra kérjük a Mindenható áldását.

vitéz Hunyadi László
főkapitány

Megköszönjük a zászló alkotóinak, az eseményen szolgálatot tévő kedves rendtársainknak, barátainknak önzetlen segítségét, helytállását. E zászlónak – mint Mindszenty bíboros úrnak is – küldetése van. Az Ausztráliában élő magyaroknak, rendtársainknak a szabad haza és az egységes magyar nemzet jelképe.

Őrizzük és felmutatjuk, s reméljük, egyre többen csatlakozunk alája. Tisztelettel és rendtársi üdvözléssel

Dr. vitéz Mechtler László törzskapitány

BUDA TÖRZSSZÉK

Eseménykrónika

2010. november 27. Buda Törzsszék 2010. évi őszi állománygyűlését a Budavári Művelődési Ház színháztermében tartottuk. Ezen a napon az országban öt állománygyűlés is

volt, Főkapitány úr másik három helyszínen vett részt, ezért az ő beszámolóját is Buda Törzsszék törzskapitánya olvasta fel. Ezt követően megtartotta saját beszámolóját, melyben megköszönte a résztvevők magas létszámát és az aktív tagok és tisztségviselők ez évi munkáját. Elmondta, hogy a rendezvényeken való részvétellel javult, de még messze van az elfogadhatótól. Tájékoztatta az állományt a Törzsszék anyagi helyzetéről is, mely sajnos romlott. Kb. 200 fő 2005 óta semmilyen rendezvényen nem vett részt. Nekik már értesítést sem akartunk küldeni, de a főkapitányi nyilatkozat kiküldése miatt mindenkit értesítettünk. Vitéz Cseresnyés Pál tb. törzskapitány tájékoztatót adott a már említett „Nyilatkozat” értelméről és fontosságáról. Őt követte néhány felszólaló, akik a Törzsszék életét érintő eseményekről tudósítottak. A felszólalások sorát vitéz Woth Imre törzskapitány a Koronaörök parancsnokának beszámolója zárta. Ismertette a koronaörök helyzetét és a december 5-i vitéz Pajtás Ernő halálának 60. évfordulójára való megemlékezés részleteit. Az őszi állománygyűlés állandó része az újonnan felvett rendtársak bemutatása és részükre a díszes oklevelek átadása.

2010. december 5. Farkasréti temető. Megemlékezés vitéz bankói Pajtás Ernő vezérőrnagy, a Szent Korona megmentője halálának 60. évfordulóján. Az esemény szervezését a Történelmi Vitézi Rend Buda Törzsszéke kezdeményezte a Magyar Koronaörök Egyesületével. Együtt emlékeztünk a Magyar Tengerészek Egyesületével, a Dunaflozilla képviselőivel, a Horthy Miklós Társasággal és sok civil lakossal.

Az 1950. december 5-én elhunyt v. bankói Pajtás Ernő vezérőrnagynak elévülhetetlen érdeme, hogy a Szent Korona

nem lett hadizsákmány és Isten segítségével 1978. jan. 5-én haza térhetett. Az ünnepi beszéd elhangzása után elhelyeztük a kegyelet koszorúit. Fejet hajtottunk egy nagyszerű ember előtt, aki lehetővé tette, hogy most, a 21. században is minden magyar ember láthassa a Szent Koronát és érezhesse a belőle áradó kisugárzást. Megemlékezésünket a Szózat elénekülésével fejeztük be.

Egykori főkapitányunk, v. Radnóczy Antal sírjánál imát mondtunk és díszőrséget álltunk. (Képünk.)

2010. december 11. Mátyás Templom. Az évek óta hagyományosan megtartandó szentmise, melyen a résztvevők **fo-gadalmat tesznek a Szent Koronára.** A főcelebráns Tempfli József r. k. nagyváradai megyéspüspök, ill. a keresztyény magyar egységért imát mondott Csuka Tamás ref. püspök is.

2010. december 13. IV. ker. Árpád út 66. Pest Törzsszékének e havi klubnapja. Szervező: vitéz Turba László Pest Törzsszékének törzskapitánya.

2011. január 12. szerda 10 óra, Budavári Nagyboldogasszony Templom (Mátyás Templom). Szentmise a doni áldozatok emlékére. Részt vettünk két helyszínen is a doni harcok 68. évfordulóján megtartott megemlékezéseken a budai várban. Díszegységünk közreműködött a 10 órakor kezdődött Szent Misén a Mátyás Templomban. Az ünnep méltóságát emelte, hogy jelen volt Schmitt Pál köztársasági

elnök úr, ill. a Honvédelmi Minisztérium több magas beosztású tisztje is.

A szentmise után átvonultunk a Hadtörténelmi Intézet és Múzeum udvarára, ahol a Történelmi Vitézi Rend több tisztségviselője főkapitány úr vezetésével a hivatalos meghívottak között szerepelt. Buda Törzsszék díszegysége itt is képviselte a Történelmi Vitézi Rendet. A színvonalas ünnepség befejező részében főkapitány úr vezetésével mi is elhelyeztük a doni hősök előtt tisztelegve koszorúinkat.

Az Uránia moziban Dézsy Zoltán filmrendező „Az ügynökök a paradicsomba mennek” című filmjét vetítették, melyet törzsszékünkben sokan megnéztek. Javasoljuk ennek megtekintését: a közelmúlt történelme, magvas mondanivalóval – megdöbbentő következtetésekkel...

2010. február 6. vasárnap 15 óra, Hazatérés Temploma A Belvárosi Plébániatemplom körüli munkálatok miatt idén itt tartottuk Kormányzó úr halálának 54. évfordulóján megrendezett „Horthy misét”.

A megemlékezésen az egyházi méltóságok mellett színvonalas beszédet, szavalatot, éneket és zenei műsorszámot láthattunk, hallhattunk. A Hazatérés Temploma – névadásával az elszakított területek egy részének, 1938-40 közötti visszatérését örökítették meg. A templom alapkövét 1939-ben rakták le, a kész épületet 1940-ben szentelték fel.

2011. februárjában emléktúrával tisztegtünk a budapesti ostromgyűrűből kitörő hősök emléke előtt.

Pest Törzsszék törzskapitányának, vitéz Turba Lászlónak a felhívása volt a Kitörés-emléktúra. Ajánlottuk a fiataloknak, ill. azoknak, akik szeretnek kirándulni:

Az 5 km-es „kis” emléktúránk **2011. február 11-én volt 18:00 órai indulással**, a „nagy” emléktúra 35 km-es távval **2011. február 19-én hajnalban indult.** Az emléktúra alatt 4 katonasír helyét érintettük, a visszaemlékezők harcát idéztük fel, koszorúztunk, mécseseket gyűjtöttünk – ezzel tisztelegve a Kitörésben részt vett hősök emléke előtt. A szervezők az emléktúra végén emléklapokat nyújtottak át minden résztvevőnek.

2011. február 12. (szombat) 10 óra, Normafa. Talán sokan emlékeznek arra, hogy évekkel ezelőtt eldöntöttük: a Normafa közelében lévő három ismeretlen katona sírját minden évben a Kitörés-megemlékezések közelébe eső hétvégén megkoszorúzzuk. Ezt a programot vitéz Kőrösi Kálmán szkp. úr vezeti. Találkozó pontos helyszíne a „Síház” előtt volt. Természetesen jövőre is várjuk rendtagjainkat, barátainkat.

2011. február 12. (szombat) Turul szobor (Nagyenyed utca – Böszörményi út – Istenhegyi út sarok). Mint minden évben, Buda Törzsszékének hivatalos Kitörés-megemlékezése a XII. kerületi szervezetek által megrendezett emlékünnepeken való részvétel, melynek díszegységét a Történelmi Vitézi Rend adja. Díszegységünk vitéz Jakab Attila székkapitány úr vezetésével nemcsak a zászlóval való felállással díszelt megemlékezésen, hanem a koszorúzásnál is segédkezett.

2011. február 13. (vasárnap) 11 óra, Becsület Napja, Mány. A Történelmi Vitézi Rend központi megemlékezése a Kitörésről, a „Becsület Napjáról”. Ez a három helyszínt is magába foglaló megemlékezés

már évek óta nem csak helyi esemény, hanem a Történelmi Vitézi Rend egyik kiemelkedő, több Törzsszék is érintő rendezvénye.

2011. február 19. szombat, 19 óra, Stefánia Palota. Magyar Vitézek Bálja. Családias, vidám légkörben peregtek az események. Visszatekintve elmondhatjuk: Sokan voltunk, jól éreztük magunkat. Felemelő érzés, amikor ennyi ember

egy szívvel-lélekkel tiszteleg a zászlóknak, éneklí a Himnusz, örül az újbóli találkozásnak – és hajnalig emelkedett a hangulat. Táncsal, beszélgetéssel, koccintgatással múlik észrevétlen az idő. A Bál megnyitására Buda Törzsszék tagjai a díszegységben, valamint fiatal rendtársaink, ill. rendtársaink gyermekei a nyitótáncban, a Palotásban is szerepeltek. Idén a Stefánia úti épületgyűttesnek a modern részében kaptunk helyet, mégis sokunk szerint az idei Vitézi Bál minden részében igen hangulatos és emlékezetes volt. Ezt talán az is jelzi, hogy a Bál kb. hajnali 5 órakor ért véget. Reméljük, a következő bál is hasonlóan emlékezetes lesz!

2011. március 26. 2011. évi tavaszi állománygyűlés, Budavári Művelődési Ház színházterme. A törzsszéki zászló bevonulása és a „Hiszek egy...” elmondása után, a Hadak útjára lépett rendtársainkra emlékeztünk. Külön búcsúztattuk v. Horváth László törzskapitány urat, az Észak-Kelet Magyarország Törzsszék február végén elhunyt törzskapitányát. A főkapitányi köszöntő és tájékoztató után a törzskapitányi beszámoló következett. A törzskapitány megköszönte az aktív tagok és tisztségviselők munkáját. Beszámolt arról, hogy sajnos a tavalyi évhez képest az év eleji rendezvényeken való résztvevő tagok száma csökkent, ezért kérte az állományt a nagyobb aktivitásra. A törzsszék anyagi helyzete kissé javult. Megtörtént az állomány értesítési listájának első csökkentése. A papíron 480 főből 200-an, akik az utóbbi 7 évben semmilyen aktivitást sem mutattak, már nem kaptak meghívást az állománygyűlésre. Őket nyilatkozatban szólítjuk fel a Rendhez való hozzáállásuk tisztázására.

Kinevezés: vitéz Kardos László úr alhadnagyi kinevezését vette át: a XI. kerületi alcsoport munkájának segítése, a díszegység alakjének megszervezése a feladatköre.

Vitéz Vándor Béla az Összetartozunk Alapítvány elnöke, nagyszabású jótékonyági hangversenyre hívta meg a rendtársakat. Vitéz Majzik Klára a XXII. kerület vitézi hadnagya beszámolt a Budapesti Kitelepítettek Emlékművének felállításával kapcsolatos több éves munkáról, és meghívta az állományt a 2011. május 21-én 10 órakor kezdődő, Budafokon lévő emlékmű felavatására. Vitéz Szanyó Árpád tkp. úr ismertette a Nándorfehérvári ütközet 555. évfordulójára tervezett nagyszabású megemlékezés részleteit. A hozzászólások előtt vitéz Jávor Zoltán a Szelezky Zita-hagyaték gondozója kérte a rendtársakat munkájának támogatására. A fél

óras szünetet kötetlen beszélgetések tették hangulatossá. A büféasztal finomságait rendtársaink saját készítésű süteményei „édesítették”.

Vitéz Bálint Natália énekművésznő néhány gyönyörű dalt adott elő – valamennyiünk legnagyobb elismerésére. Sok si-

kert kívánunk kedves fiatal rendtársunknak! Várjuk a következő alkalmat, amikor gyönyörködhetünk nagyszerű előadásában!

2011. március 27. 12 órakor idén is megrendezték az „Ima Magyarorszáért” programot Verőcén, a Kárpát Haza Templom előtti szabadtéren. Természetesen a Történelmi Vitézi Rend **Buda TSZK.** ez évben is szolgált a rendezvényen.

2011. április 16. szombat. Csatlakoztunk a Magyarok Nagyasszonya Szent Korona Lovagrendjének meghívására a Húsvét előtti „Szent Korona” zarándoklatához, melynek célja: Lelki felkészülés és segítségkérés az Égtől, szeretett Ha-

zánk megújulására. Formája: Húsvéti énekes körmenet. A rendezvény 8 óra 30 perckor kezdődött a Szent István Bazilika Szent Jobb Kápolnájában szentmisével. Innen átvonultunk az Országházhoz, majd tisztelegtünk a Szent Korona előtt. Utunk a Lánchídon keresztül a Mátyás Templomba

vezetett. Itt is imádságokkal és fogadalmakkal tisztelegtünk a Magyarok Nagyasszonya előtt. A Várból átvonultunk a Gellért téri Szikla Kápolnához; újfent imádságok és fogadalmak hangzottak el. A Szikla Kápolnában kb. 14 óra tájban megköszöntük a részvételi lehetőséget. A kitartó menet útja egyébként tovább folytatódott autóbusszal, útvonala a következő volt: Anna rét, Kútvolgyi kápolna – Margit sziget, Margit Kápolna – Dózsa György út, Regnum Kereszt.

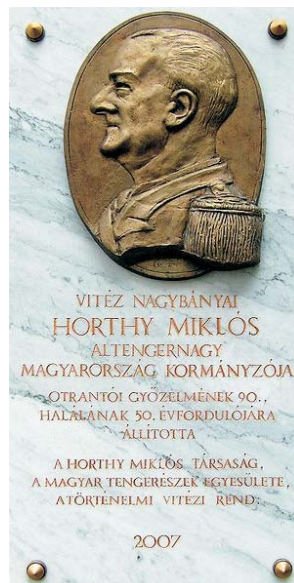

Fotók: Koczás Erzsébet

Magyar Tengerészek Egyesülete (MATE)

A Magyar Haditengerészek napja

alkalmából a HM Hadtörténelmi Intézet és Múzeum udvarán 2011. május 10-én koszorúzási ünnepséget rendezett a Magyar Tengerészek Egyesülete az I. és II. világháborúban, valamint a kiképzés során életüket vesztett haditengerész és folyamőr bajtársak emlékére

A Császári és Királyi Magyar Haditengerészet 1917. május 15-én, 97 évvel ezelőtt Horthy Miklós, Magyarország későbbi kormányzójának parancsnoksága alatt álló osztrák-magyar hadihajók – a Földközi-tengeren első ízben *merseres*es kődot alkalmazva – megsemmisítő győzelmet arattak az antantnak az Otrantói-szorosban tengeri zárlatot létesítő flottája fölött.

Dicsőség a hőseknek!

ÉSZAK-DUNÁNTÚLI TÖRZSSZÉK

Veszprém vármegyei alcsoporthírei

2010. október 22-én ünnepi megemlékezés volt Veszprémben abból az alkalomból, hogy 1944. végén egy rövid ideig itt szállásolták el Ófelségét, a Szent Koronát. Egy héttel korábban az

esztergomi Nagyboldogasszony és Szent Adalbert Prímási Főszékesegyház főpapi szentmiséjét követően zarándokok indultak el egy 5 × 2,5 méteres – angyalos címeres -nemzeti lobogóval, hogy elhelyezzék azt a stájerországi Mariazell Kegyetemplomában. A székesfehérvári fogadtatást követően Veszprémben a Szent Mihály Székesegyházban Őexcellenciája Dr.Márfi Gyula érsek-metropolita megszentelte a zászlót, majd a résztvevők a Katona János VRNT. alezredes vezette Légierő Zenekar kíséretében megkoszorúzták a Jókai utcai Szent Korona emléktáblát. Az ünnepséget a Szent Korona Szövetség Veszprém vármegyei elnöke, Mayer Ferenc VRNT. rendtársunk szervezte. A Történelmi Vitézi Rend Veszprém megyei alcsoportját többek között vitéz Juhász Antal és Csordás Endre Levente VRNT. képviselte.

2010. október 23-án a Történelmi Vitézi Rend Veszprém m. Alcsoportja az elmúlt évekhez hasonlóan a Magyar Vidék Országos 56-os Szövetség bajtársi közösségével közösen emlékezett az 1956-os Forradalom és Szabadságharc 54. évfordulójára. A Veszprém Megyei Rendőrkapitányság épületében elhelyezett emléktáblánál a Rákosi (Rosenfeld) és Kádár (Csermanek) diktatúra börtöneiben 14 évet raboskodó vitéz Molnár József, az 56-os Parlament elnöke mondott ünnepi beszédet. Az ünnepi műsorban vitéz Juhász Antal előadásában Alföldi Géza: „Hazátlanok” című verse hangzott el, Molnár Éva operaénekes művésznő pedig Ákom Lajos: „Adj Uram Isten” és Vincze Zsigmond:

„Szép vagy, gyönyörű vagy Magyaror-

szág” című hazafias zeneműveit adta elő. Az ünnepség végén Veszprém Megyei Jogú Város Önkormányzata, a Magyar Vidék Országos 56-os Szövetség, a Történelmi Vitézi Rend, a Munkástanácsok Veszprém Megyei Szövetsége és a JOBBIK Magyarországért Mozgalom képviselőiben helyezték el koszorúkat. Az évfordulón Nemesvámos községben vitéz Pintér Kornél tkp., a Magyar Vidék Országos 56-os Szövetség országos elnöke volt az önkormányzati ünnepség szónoka. A megemlékezés végén vitéz Eckert Emil vitézi alhadnaggyal közösen helyezték el a kegyelet koszorúját. Veszprém vármegyében e napon Zircen, Várpalotán, Pápán és Balatonalmádiban is képviseltette magát a Történelmi Vitézi Rend, Veszprémben vitéz Török Károly, vitéz Radnai József és Szegedi Mária László VRNT, Balatonfüreden vitéz Eckert Emil v.alhdy. és vitéz Springmann Mihály, Lovason Pintérné vitéz Módi Orsolya koszorúztak.

2010. november 4-én a veszprémi Várban elhelyezett Brusznai emléktáblánál emlékeztek az 1956-os Forradalom és Szabadságharc elleni erőszakos szovjet fellépésre. Forró Pál, a KDNP Veszprém városi elnöke megemlékezett a vá-

ros mártírájáról Dr.Brusznai Árpádról is, akinek hazafias példamutatását emelte ki Dr. Udvarhelyi Olivér, a Keresztény Értelmiségiek Szövetségének veszprémi elnöke. A Nemzeti Gyásznapi veszprémi megemlékezésén a Történelmi Vitézi Rend Veszprém vármegyei alcsoportját számos rendtársunk képviselte.

2010. november 5-én Szent Korona Emlékművet avattak Veszprémben a Légierő Parancsnokság Jókai utcai bejáratánál, tisztelegve a Magyar Koronaórség példás helytállása előtt. 1944-45 sorsfordító óráiban ugyanis a koronaőrök életüket kockáztatva menekítették a vörös horda elől Ófelségét, a Szent Koronát. Az emlékművet Veszprém Megyei Jogú Város Önkormányzata és a Katona János VRNT. alezredes rendtársunk vezette Keresztény Katonák Egyesülete állította. Ünnepi beszédet Dr.Hende Csaba honvédelmi miniszter mondott. A Történelmi Vitézi Rend Veszprém vármegyei alcsoportját vitéz Hunyadi László főkapitány úr vezetésével számos rendtársunk képviselte.

2010. november 6-án Veszprémben tartotta második félévi állományülését a T.V.R. Veszprém megyei alcsoportja, melyet személyes részvételével vitéz Hunyadi László főkapitány úr is megtisztelt. Az elhangzott tisztségviselői beszámolókat és felszólalásokat követően vitéz Pintér Kornél tkp. értékelte az alcsoporthatártevékenységét.

2010.november 26-án a T.V.R. Veszprém m. Alcsoportja és a Magyar Vidék Országos 56-os Szövetség Veszprém megyei szervezete a balatonakali temetőben vitéz Németh László egykori közép-dunántúli székkapitányra emlékezett. A 2004. november 24-én Hadak Útjára lépett tisztségviselő sírjánál vitéz Pintér Kornél tkp., a Magyar Vidék Országos 56-os Szövetség országos elnöke elevenítette fel példás életét és magyarságát.

2011. január 7-én a T.V.R. Veszprém m. Alcsoportja, a Magyar Vidék Országos 56-os Szövetség Veszprém megyei szervezete és „Az 1956-os Forradalom és Szabadságharc emlékéért” Alapítvány könyvbemutatót tartott Veszprémben. Dr. Csonkaréti Károly jogtörténész, a Rákosi-diktatúra egykori munka-

szolgálatosa előadással egybekötve mutatta be „Szigorúan titkos! dandár”c.könyvét, mely 16 000 – a bolsevik rezsim által „osztályellenesség”-nek bélyegzett – munkaszolgálatosnak állít emléket. A megrendítő beszámolót követően báró Boemelburg Lajos, a POFOSZ Munkaszolgálatosok '51-'56 (MUSZ 1951–1956) tagozatának elnöke ismertette személyes kálváriáját. A könyvbemutatót megjelentek vitéz Pintér Kornél tkp., a Magyar Vidék Országos 56-os Szövetség országos elnöke köszöntötte.

2011. január 8-án Dr. Brusznai Árpád ógörög, latin és történelem szakos tanárra, a Veszprém Megyei Forradalmi

Tanács 53 esztendővel ezelőtt mártírhalált halt elnökére emlékeztek a Megyeháza előtti, Melocco Miklós szobrászművész által alkotott Brusznai Árpád Emlékműnél. 1958. január 9-én a hóhér köteleit tett a Himnusz éneklő magyar hazafi nyakára...A mártírra vitéz Murányi Levente 1956-os elítélt, a JOBBIK országos alelnöke és országgyűlési képviselője emlékezett.

A legendás erdélyi író-költő fejedelem, vitéz gróf czegei Wass Albert: "Üzenet haza" című versét vitéz Juhász Antal adta elő. A megemlékezésen a Veszprém Vármegyei Alcsoport számos tagja megjelent.

2011. január 12-én, a 68. esztendővel korábbi doni tragédiára emlékezve vitéz Pintér Kornél tkp. a Történelmi Vitézi Rend koszorúját helyezte el Lovason a II. világháborús hősi halottak emlékművénél, melyen anyai nagyapja, Holczhauser János m.kir.szakaszvezető nevét is a hősök közé vették fel...

2011. február 4-én a T.V.R. Veszprém m. Alcsoportja, a Magyar Vidék Országos 56-os Szövetség Veszprém megyei szervezete és „Az 1956-os Forradalom és Szabadságharc

emlékéért" Alapítvány meghívására Hetessy (Bodó) József: "A hársfa virága – Különös sorsok igaz története (Elvarratlan szájak 1919–1945–1956–2006)" című dokumentum regényének előadással egybekötött veszprémi bemutatóját tartotta. A lírai hangvételben írt szépirodalmi családregény a később bebörtönzött szerző személyes élményein keresztül mutatja be az 1956-os Forradalom és Szabadságharc igaz történetét. A szerzőt és a kötetet vitéz Pintér Kornél tkp., a Magyar Vidék Országos 56-os Szövetség országos elnöke méltatta.

2011. február 25-én és 26-án Veszprém vármegye számos településén megemlékeztek a Kommunista Diktatúrák Áldozatainak Emléknapjáról, mely rendezvényeken az alcsoport számos tisztségviselője és tagja is megjelent, így vitéz Török Károly v.hdgy, Kun László VRNT., Közép-dunántúli szkp. és vitéz Pintér Kornél tkp. is. Balatonfüreden, a Városi Önkormányzat szervezésében február 26-án a vitéz Bata Ferenc nevet viselő Emlékligetben, az arácsi temetőben vitéz Bata Ferenc kopjafájánál és Vaszary Gábor emléktáblájánál volt koszorúzás, majd koszorúzással egybekötött ökumenikus megemlékezést tartottunk a Bajcsy-Zsilinszky úti temetőben Kósa Pál emléktáblájánál. Ökumenikus imát mondott Főtisztelendő Dasek Viktor római katolikus káplán, Főtisztelendő Miklós Ferenc református, és Főtisztelendő Riczinger József evangélikus lelkész. A bolsevizmus áldozatairól vitéz Murányi Levente 1956-os elítélt, a JOBBIK országos alelnöke és országgyűlési képviselője emlékezett meg. Nagyhatású beszédében a kommunizmus gyökereit – a szabadkőműveségen át – egészen a jakobinusokig vezette vissza. A T.V.R. alcsoportját vitéz Eckert Emil v.alhdgy és vitéz Springmann Mihály képviselte.

2011. március 15-én Veszprém vármegye számos településén képviseltette magát a Történelmi Vitézi Rend az 1848/49.évi Forradalom és Szabadságharc 163.évfordulójának tiszteletére rendezett ünnepségeken, így Balatonalmádiban, Bándon, Várpalotán és Pápán is. Veszprémben vitéz Radnai József és Szegedi Mária László VRNT, Balatonfüreden vitéz Eckert Emil v.alhdgy. és vitéz Springmann Mihály koszorúztak. A Balaton-felvidéki Lovas községben az önkormányzati ünnepség keretében vitéz Pintér Kornél tkp. helyezte el koszorút Szathmári Péter 1848-as honvéd sírjánál, aki egyenes ági őse, anyai dédnagyanyjának 1892-ben elhunyt nagyapja.

2011. március 19-én Veszprémben tartotta első félévi átlományülését a T.V.R. Veszprém m. Alcsoportja. A Hadak Útjára lépett vitéz Plul Kálmán és vitéz Torkos Gábor rendtársakról történt megemlékezés után vitéz Hunyadi László főkapitány köszöntötte a megjelent állományt és tájékoztatást adott az elmúlt időszakról, meghatározva a jövő feladatait és elvárásait is. Ezt követően vitéz Pintér Kornél tkp. tartott beszámolót, ismertette és értékelte az alcsoport tevékenységét. Az állománygyűlés végén köszönetet mondott a tisztségviselők és rendtársak áldozatvállalásáért, melyet a Történelmi Vitézi Rend és a Haza ügyének szolgálatában tanúsítottak.

2011. március 26-án Pápán emléktáblát avattak dr. Szöllősy Sándor polgármester és a városot védő ejtőernyős parancsnok, vitéz Makray Ferenc m.kir. százados emlékére, akik 1945. március 25-én a város katonai kiürítésével megelőzték a vörös horda ostromát. A Városi Önkormányzat és a Magyar Ejtőernyősök Bajtársi Szövetsége által közösen állított emléktáblát leleplezte dr. Áldozó Tamás polgármester, Schmittné Makray Katalin, a köztársasági elnök felesége, vitéz Makray Ferenc lánya és dr. Szöllősy Szabolcs, Szöllősy Sándor fia. Az emléktábla avatásán a T.V.R. számos tagja megjelent, vitéz Hunyadi László főkapitány képviselőjében vitéz Kustos János Kálmán v.hdgy. koszorúzott, a Veszprém m. alcsoportot Horváth Ferenc VRNT. és Pusztai Tamás VRNT. képviselte.

v.Pintér Kornél
Észak-Dunántúli TSZK. tkp.

Veszprém vármegyei elismerése Rendtagjainak

A Veszprém Megyei Önkormányzat Közgyűlésének Nemzetközi Kapcsolatok és Turizmus Bizottsága „A Turizmusért Díj”-at adományozta Sántha Csaba VRNT. rendtársunknak, a pápai Teletarsoly Kft. ügyvezető igazgatójának Veszprém megye, különösen Pápa város turisztikai vonzerejének növelése érdekében végzett széleskörű, magas színvonalú szakmai munkája elismeréseként.

Sántha nemzeti úr 2001-ben visszavásárolta a nagyapjától Edvy Károlytól – a kommunisták által – elrabolt, romossá vált, használhatatlan malomépület-együttest, megkezdte annak felújítását és a fogadó felépítését.

Pápa Város Önkormányzata Pro Publico díjat adományozott Kincses László VRNT. vitézi alhadnagyunknak, a pápai alcsoport vezetőjének Pápa város kulturális életében betöltött értékmentő és értékmegőrző tevékenysége, valamint közéleti szerepvállalása elismeréseként.

A Magyar Harcosok Bajtársi Közösségének (Kanada) Központi vezetője lelkes nemzetszolgáló és hazaszerető munkájának elismeréseként az *MHBK Koszorús Jelvényét*, az Egyesült Királyság 56-os Politikai Szervezeteinek Szövetsége (Brit Királyság) az 1956-os Forradalom és Szabadságharc emlékének ápolásáért pedig a *Egyesült Királyság 56-os Politikai Szervezeteinek lovagkeresztjét* adományozta *vitész Pintér Kornél* Észak-dunántúli törzskapitánynak.

A Magyar Köztársaság honvédelmi minisztere Nemzeti Ünnepünk, március 15-e alkalmából **II. osztályú Honvédelmiért Kítüntetett Címet** adományozott *vitész Kustos János Kálmán* vitézi hadnagynak.

Gratulálunk a kítüntetetteknek az elismerésekhez. Nemzet-építő, nemzet-megtartó, kimagasló munkájukat Rendünk nevében is megköszönjük.

Isten adjon további erőt Nektek e munka folytatásához.
vitész Soltész Gyula kp.tkp, főszéktartó

Vitézek az Országházban

A Történelmi Vitézi Rend Észak-Dunántúli Törzskének és a Magyar Vidék Országos 56-os Szövetség bajtársi közösségének képviselői **2011. február 22-én** látogatást tettek Budapesten az Országház épületében. *Nemzetes Gyórfy Balázs VRNT.* országgyűlési képviselő (FIDESZ), a Veszprém vármegyei Nemesgörzsöny polgármesterének segítségével, *vitész Hunyadi László* főkapitány és *vitész Pintér Kornél* ter.tkp. vezetésével 50 rendtársunk vett részt a parlamenti látogatáson. Az 1885-1904 között neogótikus és eklektikus stílusban épült, Csonka-Magyarország legnagyobb épületét idegenvezető mutatta be. A vitézek csoportját *vitész Wittner Mária* országgyűlési képviselő (FIDESZ), 56-os halálraítélt és *vitész Murányi Levente* országgyűlési képviselő (JOBBIK), 56-os elítélt is köszöntötte. A kupolacsarnokban Ófelsége, a Szent Korona előtt tisztelegve *vitész Hunyadi László* főkapitány úr mondott ünnepi beszédet, végül kinevezéseket adott át *vitész Jánosa Réka* Veszprém vármegyei vitézi hadnagynak és *Kun László VRNT.* közép-dunántúli székkapitánynak.

Fotó: vitész Radnai Róbert

Komárom-Esztergom Megyei Alcsoport

A Történelmi Vitézi Rend Észak-Dunántúli Törzsszéke-nek Komárom-Esztergom Megyei Alcsoportja **2011. április 16-án** tartotta tavaszi állománygyűlését Tarjánban, a római katolikus plébánia közösségi teremben. Az állománygyűlés rendje a Himnusz és Magyar Hiszekegy után: Köszöntő és jelentések: *Kaszál József v.hdgy.*; *v. Pintér Kornél törzskapitány* úr köszöntője és tájékoztatója, *v. Dinga László György v.hdgy.* tájékoztatója az **Alcsoport munkájáról, további feladatairól.** A 2011. évben avatandó várományosok bemutatkozása után Tarján község történetét előadta *nemzetes Szantner Gábor úr.* A Tatai Alcsoport aktivitása kimagasló. Megköszönjük az előljárók és minden Rendtársunk munkáját. Kérjük és várjuk kevésbé aktív rendtársaink bekapcsolódását sokrétű és szerteágazó tevékenységünkbe.

v. Pintér Kornél tkp.

Pápa megmentése – Emléktábla-avatás – 2011. március 28.

v. Harmath Lajos tb. szkp. úr visszaemlékezése: „Vitéz Makray Ferenc százados a város polgármesterével, dr. Szöllősy Sándorral megbeszélve a helyzetet, úgy döntöttek, hogy a legokosabb harc nélkül feladni Pápát, visszavonulni, megmentve az emberek, katonák, a civil lakosok százainak életét és a várost is a pusztulástól. Merész elhatározás volt ez...A németek és az oroszok félrevezetésére vitész Makray Ferenc százados még harci cselekményekre utaló robbantásokat, fegyverropogást is elrendelt. Szerencsére a tiszték sürgetésére az ejtőernyős katonák többsége halálos fáradtan, de eljutott az angol övezetbe, csak a visszavonulást fedező 6. század került a páncélosokkal megerősített szovjet egységek fogságába parancsnokával, a bátor Harmath Lajos hadnaggyal együtt.” Huszár János: A várost meg kell menteni! c. könyvéből.

Vitéz Makray Ferenc ejtőernyős százados szavait, parancsait nem kellett értelmezni, mert azok mindig határozottak voltak. Katonásan kemények célra törően világosak, megfelelőbbek lehetnek. Ilyen volt a tartása és sugárzott belőle a katonás öntudat, a tudásból és a gyakorlatból eredő felsőbb vezetői készség. Büszke vagyok, hogy beosztott tisztje lehettem. Büszke vagyok arra, hogy a visszavonulás alatt a 2. zászlóalj menetét az én századom biztosította. Büszke vagyok arra, hogy óriási csellel becsapta a német és az orosz katonai vezetést. Szinte szellemként, észrevétlenül hagytuk el a zászlóaljparancsnok terve szerint Pápa védő vonalait. Levonhatjuk a tanulságot, hogy nagy hiba, bűn és mulasztás e két vezetőt 66 évig a feledés homályában tartani. Világossá vált, hogy minden ejtőernyős katona emelt fővel járhatja az életútját, mert akkor szereplője volt Pápa város megmentésének. Ha minden veterán ejtőernyős hallgat vagy halott – ki mondja meg a mai nemzedéknek, a fiataloknak, hogy ezek a hősök mit tettek, és miért kockáztatták saját és családjuk életét. A történelem sodra úgy hozta, hogy a vesztes háború utolsó véres hónapjai, a rá következő békeévek és politikai következményei talán egyetlen pályát sem sújtottak olyan változatos kíméletlenséggel, mint a hivatásos honvédekét. Ma már számos napló, emlékirat, hadtörténelmi munka, újságírói riport, interjú olvasható a veszteségekről, a fogságról, az itthoni továbbszolgáltatásról, a meghurcoltatásról, a háborús bűnös koncepciók perekről, ítéletekről, a börtönről, a kivégzésekről és az emigrációról is. **Tisztelettel felkérem a történelmet tanító pedagógusokat, hogy évente többször is foglalkozzanak a mai ünnep témájával, hisz 66 évig – majd két emberöltőnyi időben – jobbára csak gyalázkodást, történelmhamisítást lehetett hallani a város életét meghatározó sorsdöntő eseményről. „Ezért hiszek, amíg Isten lesz felettünk, / ki trónusán bírói széken ül. / De hogyha minden búra, bajra válik, én akkor is hirdetem halálíg nagy szent akarattal, /**

Fotó: Viliághy Imre

rendületlenül, legyen a sorsunk bármilyen mostoha, / él a magyar! Nem veszhet el soha!

*vitéz Harmath Lajos
nyugállományú veterán ejtőernyős alezredes*

Dr. Szöllősy Sándor polgármester és vitéz Makray Ferenc százados emléktábláját az egykori Bika Szálló helyén álló, Török Bálint utca 23. szám alatti épület falán avatták fel. A rendezvényen részt vett a Szöllősy és a Makray család, Schmittné Makray Katalin elnökne asszony, dr. Kovács Zoltán országgyűlési képviselő, dr. Konrád Károly államtitkár, dr. Áldozó Tamás polgármester, Pápa város képviselő-testületének több tagja, a Magyar Ejtőernyős Bajtársi Szövetség képviselői, a Történelmi Vitézi Rend, valamint a történelmi egyházak képviselői is. „Hirdesse ez a tábla örökké dicső és nemes tettüket, önfeláldozásukat.”

Katyn – 1940. április 13.

A Katyni Büntény Áldozatainak Emléknapja

A katyni tragédiára emlékeztek Tatán

A tatai Szent Kereszt Plébániatemplomban tartottak misét a Katyn-i vérengzés áldozataira emlékezve. A misét Julius Janus, Lengyelország vatikáni követe celebrálta, aki a Tatai Lengyel Kisebbségi Önkormányzat meghívására érkezett a városba.

Katyn annak a tömeggyilkosságnak a jelképe lett, melyet a második világháború idején a Szovjetunióban raboskodó lengyel tisztek ellen követett el a KGB. A lemészárolt katonákat tömegsírokba, többek között Katyn településen, temették el. A tragikus esemény hetvenedik évfordulójára emlékeznek Lengyelországban és világszerte, így Tatán is, ahol magasrangú vendégek közreműködésével emléktáblát is avattak a Szent Kereszt Plébániatemplomban. Az emléktábla elhelyezését Bros Stanislawné, a Tatai Lengyel Kisebbségi Önkormányzat elnöke kezdeményezte.

A misén részt vett Roman Kowalski, a Lengyel Köztársaság magyarországi nagykövete is. – A legszörnyűbb történelmi időkben, amikor a katyni mészárlás is történt, a lengyelek számíthattak a magyarokra, hiszen menekültek ezreit fogadták be. Erre mi mindig emlékezni fogunk, s köszönjük magyar testvéreinknek. – mondta.

Az eseményen Tata város vezetői is részt vettek, Michl József országgyűlési képviselő, polgármester, Robozné Schönfeld Zsuzsanna és Horváthy Lóránt alpolgármesterek, valamint az önkormányzati képviselők, a tatai laktanya vezérkara és a Történelmi Vitézi Rend tatai csoportja.

vitéz Izsáki Zsuzsanna Hunyáné

Az oroszok vérengzésének, melyet gátlástalanul a németekre akart „kenni” az orosz hadvezetés, magyar áldozatai is voltak. Emléktáblát állított a katyni mészárlás két magyar származású áldozata, Korompay Emanuel Aladár és Oskar Rudolf Kuehnel emlékére Lodzban a Csongrád Megyei Önkormányzat. A lengyel és magyar nyelvű emléktáblát a katyni mészárlás 71. évfordulójához kapcsolódva helyezték el 2010-ben, Csongrád megye testvérmegyéje, Lodz vajdaság székhelyének egy forgalmas, mindenki által látogatott helyén. **Korompay Emanuel Aladár** Budapesten született. A magyar fővárosban szerzett filológus diplomát, majd a varsói egyetem lektoraként a lengyel hungarisztika egyik úttörője volt. 1939-ben hívták be tartalékos tisztként, majd szovjet fogságba esett, s egy harkovi fogdában ölték meg 1940 tavaszán. **Oskar Rudolf Kuehnel** magyar családban, Lengyelországban született. A lengyel hadsereg hivatásos tisztje volt, 1939-ben harcolt a németek ellen, majd szovjet fogságba esett. A Szmolenszkhez közeli katyni erdőben 1940 áprilisában gyilkolták meg. **Lengyelországban Korompay Emanuel Aladár emlékét két tábla őrzi: az egyik a volt varsói lakóhelyének falán, a másik az egyetemen. Oskar Rudolf Kuehnelnek azonban sem szülőföldjén, sem Magyarországon nem állítottak eddig külön emlékhelyet.** A nyugat-országi Katynban, valamint két másik helyen (Harkov mellett és Mednojében) a szovjet belügyesek csaknem 22 000 lengyel tisztet, tartalékos tisztet, földbirtokost, tisztviselőt, a lengyel polgári elit számos képviselőjét ölték meg. A katyni áldozatokat az erdőben hantolták el. A katyni vérengzés néven ismert tömeggyilkosságot a **szovjet SZK(b)P Központi Bizottságának Politikai Bizottsága 1940. március 5-én hozott döntését végrehajtva követték el a Belügyi Népbizottság (NKVD) egységei** a Szovjetunió területén lévő hadifogolytáborokban raboskodó lengyel (részben tartalékos) tisztek és főtisztek ellen. A gyilkosságok áldozatait a Szmolenszk melletti Katynban, a Tver melletti Mednojében és a Harkov elővárosát képező Pjaticsaki erdőben tömegsírokban hantolták el. Mind a gyilkosságokat, mind pedig az áldozatok eltüntetését nagy titokban végezték, de a németek már 1943-ban felfedezték az első tömegsírokat a Harmadik Birodalom által megszállt területeken, Katyn erdeiben. A több helyszínen végrehajtott tömeggyilkosság ezért kapta a nevét Katynról. Szintén ehhez az eseményhez kapcsolják annak a 7000 személynek a meggyilkolását, akiket az oroszok Nyugat-Fehéroroszország és Nyugat-Ukrajna börtöneiben tartottak fogva hadifogolytársak nélkül, jóllehet közel 1000 lengyel tiszt is volt köztük. (V.T. Magyar Nemzet)

(A tűzparancsot kiadó orosz tiszt ma is él; magas nyugdíjjal, átlagon felüli életszínvonalon.)

A Balatonfői Vitézi Alcsoport rövid története Vitéz Vasadi Gusztáv vitézi alhadnagy

Az egész történet vitéz Vasadi Gusztáv vitézi alhadnagy áldozatos és kitartó haza- és nemzetszeretetéből ered. Gusztai bácsi 2006. június negyedikén készítette el fából az első Szent Korona másolatot, a hozzá tartozó országalma és jogar faragott másolataival egyetemben. Ezzel együtt nekilátott a körülötte élő és a

magyarság összefogásában, a nemzet és Magyarország feltámadásában hívó embereket maga köré gyűjteni, akik már többnyire a Történelmi Vitézi Rend hithű tagjai. Fáradhatatlan tevékenységének eredményeképpen jött létre az általa vezetett Balatonfői Vitézi Alcsoport, melynek tagjait a Szent Korona Törvénye szerint, magyar földön, az erdélyi Szilágyosomlyón avatták fel. Vezetésével – határokat nem ismerve – azóta is a Csoport nevében, a Történelmi Magyarország területén: határon innen és túl: eddig mintegy 12 Szent Korona másolat és a koronázási ékszerek másolatát adtuk át különböző ünnepi rendezvények során jelentős intézményeknek.

Dr. Balogh Ibolya, a Fejér Megyei Közigazgatási Hivatal vezetője veszi át az ereklye másolatát

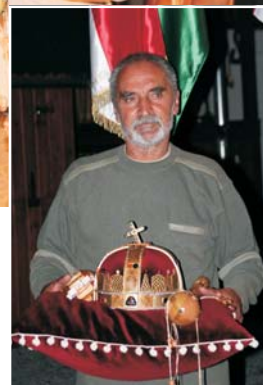
Mivel a magyar föld a Szent Korona tulajdona, a korona pedig az ország szimbóluma, az általa közvetített nemzeti értékek és tanítások pedig áruba nem bocsáthatóak, ezért az elkészült valamennyi ereklyét ajándék formájában ajánlotta fel vitéz Vasadi Gusztáv. Az általa és családja által szinte sorozatban gyártott értékes reprodukciókból többek között Magyarország köztársasági elnökének elnöki palotájába is került, de az összes többit is mindenhol szeretettel fogadták, és nagy becsben tartják. A munka értékét az is növe-

li, hogy az egyes tárgyak elkészítésében az unokák is szinte művészi munkával segítettek be, ezzel is kihangsúlyozva a nemzet összetartó erejének alapjául szolgáló családi összetartozás fontosságát.

Gyimesbükk, 2008:
v. Lázár Elemér Erdély otkp. ünnepélyesen átveszi az ereklyemásolatokat. Az ünnepélyes átadást követően: v. Deáky András szkp. úr az 1100 éves határon a magyarság továbbélésének egyik erős bástyája a Szent Korona-másolattal

A Balatonfői Alcsoport főbb hírei

A magyar Szent Korona külhoni megjelenítésében volt módunk segíteni, de a koronához tartozó anyaországot a kint élő fiataloknak nem tudtuk magunkkal vinni. A Balatonfői Vitézi Alcsoport a magyar hitvallást őrző testvérpár tulajdonában lévő Balatonfői Yacht Club felajánlásával és az Észak-Erdélyi Vitézi Törzs szervezésének köszönhetően, erdélyi iskolás gyermekek egy csoportját egy hetes intenzív balatoni élményprogramon táboroztathatta. A tábort vitéz Pintér Kornél Észak-Dunántúli törzskapitány is méltatta személyes megjelenésével. Az általunk biztosított lehetőség szintén térítésmentes volt, az 1000 éves Szent Korona tanainak szellemében. A jelképpé váló tárgyak és a csoport tevékenységének valódi értékét nem a befektetett pénzüsszeg, hanem az általuk megjelenített cselekedeteik jelentik. Ezt a szellemet őrzi a Balatonkenesén üzemeltetett, vitéz nagybá-

nyai Horthy Miklós ellentengernagy emlékére berendezett helyiség is, ahová betérve, az akkori kor szelleméből és tiszteletéből is meríthetünk. (Vitézi ajánlással.)

A csoport bemutatását magyar édesanyánktól tanult sorokkal zárom és maradok kiváló rendtársi tisztelettel:

Pósa Lajos: Magyar vagyok

Magyar vagyok
Magyarnak születtem,
Magyar nótát dalolt
A dajka felettem.

Lerajzolta képed
Szívem közepébe,
Beírta a neved
A lelkem mélyébe.

Magyarul tanított
Imádkozni Anyám,
Szeretni téged
Édes Magyar Hazám.

Áldja meg, áldja meg
A keze vonását,
Áldja meg az Isten
A Magyarok Hazáját!

vitéz Rest Bulcsú r. alezredes

KÖZÉP-MAGYARORSZÁGI TÖRZSSZÉK, NYUGAT

A kommunizmus áldozatainak emléknapja, 2011. február 25.

PÁZMÁND – A Történelmi Emlékparkban e napon leplezték le az Áldozatok Emlékkövét.

Vitéz Jókai Anna – a Szent Koronánkról, Hazánkról, a Szent Korona megtartó erejéről – és az emberekről, akik történelmet írnak a mai 'békés' időkben....

Díszőrség az ereklyemátsolatnak (adományozó: v. Vasadi Gusztáv)

Tessely Zoltán, Bicske polgármestere ünnepi beszédét tartja

Horthy-kiállítás

PÁTY – 2011. február 18. Egy kis utca pici házán emléktábla – Magyarországon eddig az egyetlen utca, melyet **Horthy Miklós Kormányzó Úrról** neveztek el. Itt tartottuk meg emlékezésünket – Kormányzó úr halálának 54. évfordulóján.

ján. **Vitéz Székely László polgármester** úr méltatta vitéz nagybányai Horthy Miklós munkáját, erőfeszítéseit – s felhívta a figyelmet arra, mennyire időszerű a korszak tév-tanításainak és tévhiteinek helyretétele! A koszorúzást követően hosszú autó-sor indult a művelődési házba, ahol **Kosaras Péter Ákos, a Horthy Miklós Társaság elnöke** tartott előadást – a Horthy-korszak 17 évéről, melyet a trianoni rablóbéke indított, s folytatódott a kiszolgáltatott helyzettel: az antant folyamatos ellenőrzése, a kisantant (a Szerb-Horvát-Szlovén Királyság, Románia, Csehszlovákia) állandó fenyegetésével, a nagy gazdasági világválság (1929–33) vészes hatásaival; az erősödő német ha-

Az avatást követően emlékező műsort tartottak falubéli fellépőkkel a művelődési házban. A rendezvény díszvendége, szónoka: **vitéz Jókai Anna Kossuth-díjas író- és költő.**

Vitéz Hajdú Szabolcs kp.tkp. úr szívügyének tekintette az **Áldozatok Emlékkövének felállítását**, csakúgy, mint a Történelmi Emlékpark kialakítását, bővítését. Tevékenységéhez társak voltak az Önkormányzat, s a civil szervezetek. A közösség összefogásának gyönyörű eredménye a megvalósult emlékmű. Tavaly, augusztus 20-án avatták fel a Történelmi Emlékparkban az Országzászlót a Történelmi Vitézi Rend közreműködésével. Vitéz Hajdú Szabolcs tkp. és vitéz Kerekes Tímea elmondta, az emlékkövek közül az egyik az '56-os hősök emlékét őrzi, a másikra Onestyák Lászlónak, a falu '56-os mártírjának a nevét vésték fel. A Zsidókő-hegyről hozott tömbök mind egy-egy emlékezetes, szomorú, vagy dicsőséges eseményre hívják fel a figyelmet. A falubeliek elképzelése szerint a Történelmi Emlékpark mögötti terület egyszer – talán nem is olyan sokára – a Hősök parkja lehet. Ezért is dolgoznak. Pázmádon a lokálpatriotizmus nem csak szólam: tudatos, önfenntartó közösséget szeretnének kialakítani, amelyben a szellemi tőkét kihasználva tudnak érvényesülni, el- és fenntartani magunkat. Ennek az eltökélt célnak egyik jelentős, megvalósult állomása az Emlékpark: az összefogás egyik eredménye. *(Fejér m. Hírlap nyomán)*

„Az emlékpark itt Pázmádon legyen tényleg az Emlékezés, a tisztelet helye, ahol egy percre megállva érezzük magyarnak és ne csupán embernek magunkat!”

dr. Virányiné dr. Reichenbach Mónika polgármester

digépezettel való folyamatos szembenállás az ország semlegességének megtartásáért. Belviszonyainkban: a kommunizmus morális és fizikai pusztításának helyreállítása, a keresztényi/keresztyéni értékek őrzése – az ország védelmi előkészületei; és az örök diplomáciai erőfeszítés az elrabolt területek békés úton történő visszaszerzésére – EMELLETT a gazdaság megerősödött, Svájc-hoz hasonló stabilitást mutatott. Ha összevetjük a rendszerváltástól, 1989-től eltelt „békés” 20 évünkkel Hazánk jelenlegi helyzetét: a tények önmagukért beszélnek. **S vajon miért marasztalják el még mindig a Horthy-korszakot, s vitéz Horthy Miklós Kormányzó Urat?**

Itt mutatkozott be elsőként az a Horthy – emlékkiállítás, melyet v. Csák Attila szobrászművész, v. hdgy alkotott, s mely innen indult országos körútjára, elsőként június 4-én kerül a Fejér megyei Mátyra.

v.Tolnai E.

DÉL-DUNÁNTÚLI TSZK.

Emléktábla-avatás. Kaposvár, 2010. november 16. A Hősök templománál a Somogy Megyei Kaposvári Fiatalok Szent Korona Egyesülete és a Rend Somogy Megyei **Szervezete emléktáblát állított a Vitézi Rend megalakulásának 90. évfordulója alkalmából.** Emlékbeszédet mondott v. Hunyadi László főkapitány és v. Bornemissza György törzskapitány.

v. *Móricz Lajos*

Állománygyűlés Pécssett

A Történelmi Vitézi Rend Egyesület Dél-Dunántúli Törzsszék Pécs – Baranya megyei Alcsoport **2011. március 26-án tartotta évnyitó állománygyűlését Pécssett**, a Szabadság úti református templomban. Az állománygyűlés díszvendége a Történelmi Vitézi Rend Országos Törzskapitánya és egyben a Pécs-Baranya megyei Alcsoport megbízott törzskapitánya, vitéz Dékány Ágoston úr volt. Meghívott vendég Halmai János VRNT Tolna megye székkapitánya és vitéz Kishonti Klára Jantnerné hadnagyasszony Tolna megye vité-

zi hadnagya volt. Az állománygyűlést vitéz Szárazajtai János mb. székkapitány úr imával nyitotta meg. Köszöntötte a megjelent vendégeket és a jelenlévő rendtagokat. Ezután egyperces néma főhajrával emlékeztek rendtagjaink a közelmúltban elhunyt vitéz Boczné Csértán Mária VRNT rendtársunkra. Az állománygyűlésen beszámolót hallgathattunk meg székkapitány úrtól az eltelt időszakban elvégzett feladatokról és eseményekről. Megbeszéltük az év további eseményeit. Ezután vitéz Dékány Ágoston Országos Törzskapitány úr tájékoztatta a tagságot a Történelmi Vitézi Rend fontos feladatairól és hangsúlyozta: fontos az összefogás és mindenkinek egy célt kell követni a rend egységének megtartása érdekében.

Ezt követően kitüntetések átadására került sor. **Rendtársaink közül vitéz Hegyi József és Steig Ottó VRNT urak a Doni Emlékkeresztet vehették át a doni harcokban tanúsított hősi magatartásuk elismeréseként. A posztumusz Doni Emlékkeresztet néhai vitéz Szárazajtai János úr kapta, a kitüntetést fia, vitéz Szárazajtai János mb. székkapitány úr vette át.** Az állománygyűlés kötetlen beszélgetéssel jó hangulatban fejeződött be.

NYUGAT-MAGYARORSZÁGI TÖRZSSZÉK

Városvezetői elismerés a parancsnoknak

2011. május 10-én Dr. Nagy István Mosonmagyaróvár polgármestere oklevelet és emléklapoktetet adott át **vitéz Harmath Lajosnak, a Honvéd Hagyományörző Egyesület volt elnökének, nyugállományú ejtőernyős alezredesnek**, aki 20 év aktív tevékenység után mondott le elnöki posztjáról. Vitéz Harmath Lajos szkp., Rendünk kiváló tagja a háborús hősök emlékének ápolását, az ifjúság hazafias nevelését

tűzte ki célul. Előadásokat tartott iskolákban a XX. század történelméből, melynek Ő is harcos résztvevője volt. Kiváló kapcsolatokat épített ki a Történelmi Vitézi Rend és a Hagyományörző Egyesület képviseletében a szomszédos Ausztria katonai hagyományörző egységeivel, Mosonmagyaróvár vezetésével, az iskolák tantestületével. Rendünkben kevés rendtársunk nem ismeri Lajos bácsit Magyarországon és Erdélyben egyaránt. Ünnepi acélos szavatai, katonás szónoklatai emlékeztetnek. Ahogy a háborúban, úgy a békében is csapatot épített, célokat tűzött ki, s kiválóan teljesített – akkor – és most is. Rendünknek egyik példaképe. Derűs-katonás jelleme minden eseményünknek központi egyéniségévé avatja. Nagyon jó egészséget kívánunk – s várjuk a további rendi együttlétek alkalmait.

Dr. vitéz Dengyel Zoltán NY-Dtúli TSZK. tkp.

A www.vitezirend.hu

a kapcsolattartás egyik legfontosabb eszközévé vált

Rendünk számára kiemelten fontos a kapcsolattartás. Eddig is üzenetek és levelek váltása volt leginkább a leggyakoribb kommunikációs forma az állománygyűlések és a Vitézi Tájékoztatók mellett. Azonban már a Kárpát-medencében is meglehetősen szét vagyunk szórva, és ekkor még nem beszéltünk a nyugat-európai, tengerentúli csoportjainkról. Rendünk megmaradásának egyik alapja a jól működő kommunikáció. Hatékony kapcsolattartással megsokszorozhatjuk erőinket. A számítógép segítségével az informatika és a világméretű kommunikáció életünk egyre fontosabb részévé válik. Már évekkel ezelőtt felismertük, hogy élnünk kell az információs társadalom kínálta lehetőségekkel. A „tudás hatalom” mellé felzárkózott az „információ hatalom” megállapítás. Aki megfelelő információt tud biztosítani a legrövidebb időn belül, annak mindig lesznek támogatói, fenntartói. Mindezt szem előtt tartva készült el, majd újult meg 2007-ben az internetes vitézi honlap. Mára honlapunk a kapcsolattartásunk egyik legfontosabb – de mindenestre a legfrequentáltabb – eszközévé vált. A forgalmi statisztikák azt mutatják, hogy a rendi tagságon túlmutatóan széles látogatói körrel is rendelkezik. Erről tanúskodik pl. a 2011. január havi 6.563 regisztrált látogatás. Ez egyébként kimagaslóan aktív hónap volt, de az elmúlt egy esztendőben sem ment havi 5.200 látogatás alá ez a mutató (2010. áprilisban). Elmondható, hogy átlagosan napi 200 látogató keresi fel a honlapunkat. Az elérhető tartalmakat tekintve a legtöbben a friss híreket olvassák, sorban ezután az elektronikus olvasható és letölthető Vitézi Tájékoztatókat, harmadikként pedig a világhálón is egyedülálló vitéz nagybányai Horthy Miklós kitüntetés- és rendjelgyűjteményét. Akik nem ismerik az elérhetőségünket, leginkább valamilyen kereső szó vagy kifejezés útján jutnak el a honlapra. A leggyakoribb ilyen keresőszavak a „Horthy”, a „Vitézi Rend” vagy egyszerűen csak a „vitéz”. A szerkesztőségbe folyamatosan érkeznek olvasói levelek. Legtöbben vitézi felmenőjükről, illetve a felvétel feltételeiről érdeklődnek. A szerkesztőség egyébként szívesen várja a rendtársak észrevételeit, ötleteit és közlésre szánt írásait is a tvadmin@vipmail.hu elektronikus postacímén.

vitéz Soltész Gyula tkp. főszéktartó

KÖZÉP-MAGYARORSZÁG KELETI TÖRZSSZÉK

Eseménynaptár

2010. szeptember – 2011. március

Törzsszékünk számára ez az időszak sem volt kevésbé mozgalmas a korábbiaknál. Bár időről-időre elhatározzuk, hogy kevesebb rendezvényen veszünk részt, mégis törekszünk Rendünk képviselőjére, ahol ez a Történelmi Vitézi Rend részéről indokolt vagy elvárható.

2010. szeptember 19.

Rendtársaink és családtagjaik 50 fős csoportjával tisztelegünk az Országházban a Szent Korona előtt. A csoport többsége természetesen rendi díszben közös busszal érkezett. Az utazás alatt a Vitézi Kaszinót életre hívó Bodrogi Imre v. alhdgy. jóvoltából az Országházzal kapcsolatos remek összeállítását élvezhettük. Prózát, verset, parlament történeti adatokat, sőt a kormányzó úr 1939-es, országgyűlést megnyitó beszédét is tartalmazta ez a műsor. Szerencsénkre úgy alakult, hogy a szokásostól eltérően a Parlament megtekintésére szánt teljes időt a Szent Korona előtt tölthettük. Így legalább félórát tartózkodhattunk a Kupola teremben és a tiltás ellenére térden állva, közösen mondhattuk el a Magyar Hiszekegy-et.

2010. szeptember 25.

Vitézavatás, Belvárosi Templom. 5 posztumus, 17 várományos és 11 nemzetvédelmi tagozatos rendtársunkkal bővült törzsszékünk. A felterjesztések során különösen figyelmet fordítottunk arra, hogy Rendünkbe jól felkészített fiatalok nyerjenek felvételt.

2010. szeptember 29.

A Törzsszékünk támogatásával alakult és nemzeti Szentpétery István vezetésével működő Szadai Dobogó Baranta Egyesület nagyszerű bemutatót tartott a gödöllői „Montágh” iskolában. Az is-

kola igazgatója, dr. Bucsyné Prém Katalin nemzeti asszony szerint az ilyen élmények is jelentősen segítik a gyermekek értékrendjének, magyarságtudatának fejlődését.

2010. október 6.

Zászlós díszegységünk, az Aradi Vértanúkra emlékező rendezvény keretében a veresegyházi Széchenyi-dombon

vett részt Lázár Vilmos 1848-as mártír honvédtábornok bronz mellszobrának felavatásán. Előző évben ugyanitt avattuk fel gróf Batthyány Lajos miniszterelnök mellszobrát.

2010. október 14.

Gödöllő város képviselő-testületének alakuló ülésén, a Szent István Egyetem aulájában 9 fős csoportunk képviselte Rendünket. A választásokon a dr. Gémesi György által vezetett Lokálpatrióta Klub elsöprő győzelmet aratott, és megtisztelő módon minden támogatójukat meghívták az alakuló gyűlésre.

2010. október 18.

Isaszeg város új képviselőtestületének alakuló ülése. Nemzetes dr. Kardos Gábor VRNT rendtársunkat választották a város alpolgármesterének. Rendünk és a magyarság ügyét szívében viselő, ezt tettekkel is bizonyító, igaz embernek és barátunk ismertük meg. Gratulálunk, erőt és kitartást kívánunk ezen a poszton is.

Isaszegi Hagymányörző Huszáregylet. Gál János VRNT, dr. Kardos Gábor VRNT

2010. október 22.

Dr. Kardos Gábor VRNT kezdeményezésére hazánkban ezideig egyedülálló módon állítottak kopjafát Isaszegen 1956 és 2006. október 23. emlékére. Törzsszékünk zászlós rendi díszegységgel tisztelgett és koszorúzott a Fidesz isaszegi csoportja által rendezett ünnepségen.

2010. október 23.

Rendünk elismertségét és elfogadottságát jelzi, hogy az 1956-os forradalom és szabadságharc 54. évfordulóján a 21 rendtársunk által tartott zászlóerdő és Rendünk zászlaja előtt mondta el ünnepi beszédét Gödöllőn a város polgármestere.

2010. október 23.

Vitéz g. Almási László kp. székkapitány a péceli Szent Erzsébet Katolikus Általános Iskola felkérésére 1956-ról tartott előadást. A nemzetes úr jelentős számú relikviával rendelkezik és az előadás után a gyerekek ezeket kézbe is vehették. A hatás nem maradt el, mert a következő két rajzórán a szabadon választott témában ezekről rajzoltak a diákok.

Székkapitány úr szerint: „Nem lehet elég korán kezdeni felépíteni azt, amit a környezet igyekszik lerombolni.”

2010. október 29. délelőtt

Gróf Teleki Pál születésének 131. évfordulóján a korábban színesfém tolvajok által elrabolt, majd a gödöllői önkormányzat által újraállított mellszobránál tartott megemlékezésen vett részt és koszorúzott díszegységünk. A rendezvényt a Rendünkkel kifejezetten jó kapcsolatot ápoló Teleki

Pál Egyesület évente megszervezi. A közöttünk lévő jó kapcsolatra utal, hogy az évkönyvünkben díszegységünk fotóját is közreadták.

2010. október 29. délután

Az I. és II. világháború hősi halottaira és Mindenszentekre emlékező gödöllői rendezvényen hagyományosan

részt vesz díszegységünk. Az ünnepi műsor énekes előadóművésze immár egy évtizede dr. Bucsyné Prém Katalin nemzetes asszony.

2010. november 11.

Jelenczki István „A hatalom cinizmusa – Papp Lajos professzor szívútja” című kétrészes filmjének vetítése, majd beszélgetés a rendezővel a Szadai Faluházban. A vetítésen, melyet ezúttal is nemzetes Ágotai Ferenc VRNT iskolaigazgató úr szervezett, szépszámmal jelentek meg rendtársaink.

2010. november 18.

Őszi állománygyűlésünkön a Premontrei Szent Norbert Gimnázium aulájában törzsszékünk tagjai csaknem teljes létszámmal vettek részt. A rendezvényt Főkapitány Úr, Országos Törzskapitány Úr és Főszéktartó Úr is megtisztelte jelenlétével. A rendezvényen bemutatkoztak új rendtársaink. A rendi eseményeket vetített képernyőn előadás keretében ismerhettük, majd a vörösiszap-katasztrófa áldozatainak gyűjtöttünk adományokat.

Várományosaink bemutatkozása

Nemzetvédelmi tagozatos rendtársaink bemutatkozása

Kitüntetések átadására is sor került:

Dr. Boros Botond VRNT: TVR Bronz Érdemkereszt.
Ágotai Ferenc VRNT, Bárány István VRNT, Ribárik Mária VRNT: Bronz Nemzetvédelmi Kereszt.
Boros Bánk Levente VRNT, Iovag vitéz Füredi Gábor: Ezüst Nemzetvédelmi Kereszt.

A tartalmas állománygyűlést hangulatos bajtársi együttlét zárta a „fehér asztal” mellett.

2010. november 19.

A Szadai Faluházban rendeztük rendtársaink részvételével Szelényi Károly „Magyar Szent Korona – Koronázási Jelképek” című remek fotókiállításának megnyitóját. Kapcsolódó előadásával Szentpétery István nemzeti úr ismertette a Koronaország történetét és a Magyar Koronaőr Egyesület történetét.

2010. november 20.

Az Isaszegi Jókai Mór Városi Könyvtárban került sor dr. vitéz Székely András Bertalan rendtársunk „Közép-európai szóttes” című új könyvének bemutatóját. A könyv fülszövegében is jellemzik az író: „A társadalomkutatók azon ritka fajtájához tartozik, akik nem csupán elméleti vizsgálódásokat folytatnak, hanem az észlelt jelenségek gyakorlati megváltoztatásán, jobbításán is fáradoznak a szűkebb – tágabb közösségek megmaradása érdekében”. Mint a Magyar Kultúra Lovagja, számos fontos kulturális eseményen tett hitet Rendünkhöz való kötődéséről, a Bocskai öltözet és a vitézi nagyjelvény példás viselésével is.

2010. november 28.

Rendi zászlódíszlet jelentünk meg a Gödöllői Jobbik szervezésében tartott „Adventi áldás” című rendezvényen, a szervezet által 2009-ben Máriabesnyőn állított kettős keresztnél.

2010. december 4.

Szelényi Károly Szadán már bemutatott fotókiállítása az Isaszegi Művelődési Otthonban, hasonlóan nagy sikerrel.

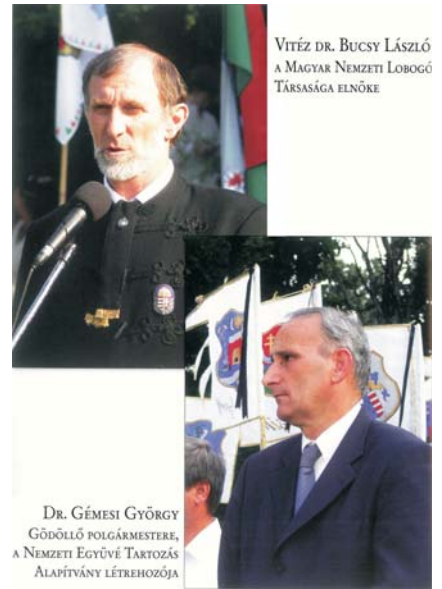
A megnyitóbeszédet dr. Kardos Gábor VRNT, alpolgármester mondta, majd dr. Tóth Zoltán József érdekesítő előadása hangzott el az alkotmányozás időszerű kérdéseiről.

Törzsszékünk térségbeli vitézei szép számmal rendi díszben jelentek meg.

Kiemeljük és külön köszönetet mondunk a Magyar Koronaőrök Egyesületének megtisztelő részvételéért és szolgálataért.

2010. december 5.

Nem véletlenül szervezi minden évben ezen a napon, immár 6. alkalommal a Nemzeti Együvé Tartozás Napját a hasonló nevű alapítvány. A Premontrei Szent Norbert Gimnázium aulájában a határokon átívelő nemzeti összefogás jegyében lezajlott rendezvényen nyilvánvaló volt rendi jelenlétünk. Az erre a napra megjelentetett összefoglaló kiadványban szép fotóanyaggal kapott helyet a Nemzeti Együvé Tartozás Parkjának 2005-ben történt felavatása, amikor a határon túli magyar polgármesterek jelenlétében dr. v. Bucsy László törzskapitány és dr. Gémesi György úr, Gödöllő polgármestere tartotta a megnyitóbeszédet.

VITÉZ DR. BUCSY LÁSZLÓ
A MAGYAR NEMZETI LOBOGÓ
TÁRSASÁGA ELNÖKE

DR. GÉMESI GYÖRGY
GÖDÖLLŐ POLGÁRMESTERE,
A NEMZETI EGYÜVÉ TARTOZÁS
ALAPÍTVÁNY LÉTREHOZÓJA

2010. dec. 11.

Pécel Város Önkormányzata és a Millenniumi Nemzeti Hagyományörző Alapítvány szervezte a Péceli Katolikus Templomban, majd a katolikus temetőben a misével kezdődő, hagyományos Hősök Napi megemlékezést. A térségben húzódó hajdani Attila vonal védőinek emlékére koszorúzott péceli és isaszegi rendtársaink díszegysége.

2010. december 21.

Fénylanc Magyarországért. A téli napfordulón az ország sok máglyájával együtt, a szadai Margita dombon is fellobbant a láng. E kultikus helyünkön a hatalmas máglya mellett voltak együtt a fény kiteljesedését, a Megváltó születését váró, közösen gondolkodni tudó, nemzetünkért imádkozó magyarok.

2011. január 7.

Wass Albert születésének 103. évfordulóján gödöllői mellszobránál rendi díszben tisztelegtünk és koszorúztunk.

2011. január. 9.

Verőce. Nemzeti Feltámadásunk Ünnepe. A Bethlen Farkas polgármester vezette település, a Magyarok Szövetsége és a Történelmi Vitézi Rend közreműködésével létrehozott nagyszabású rendezvényt 28 fős zászlós díszegység-

günk bevonulása nyitotta meg. A Szent Korona hazahozatalának 33. évfordulója alkalmából rendezett eseményen Szántai Lajos, dr. Papp Lajos, vitéz Woth Imre, v. Wittner Mária, v. nagytiszteletű Bartha József és dr. Zétényi Zsolt Szent Koronánkkal, a magyar alkotmányozás történetével és annak aktuális kérdéseivel kapcsolatos előadásait élvezhette a több mint ezer fős hallgatóság. Minthogy törzsszékünk aktív tagjainak döntő többsége jelen volt, az eseményt

Főkapitány Úr egyetértésével állománygyűlésnek minősítettük.

2011. február 11.

A Történelmi Vitézi Rend és a KDNP Gödöllői Szervezete rendezésében a Városi Könyvtárban került sor Molnár Béla: „Kárpát-medence értékei” című könyvének bemutatására. A szerző lendületes és érdekfeszítő előadással maga

ismertette könyvét. Ez az esemény is szép példája volt annak, hogy a nemzeti gondolkodású pártokat és szervezeteket hogyan bír ösztönözni a közös megjelenésre egy mindenki számára elfogadható, nemzeti értékrend alapján írott mű.

2011. február 13.

Mány. A katolikus templomban celebrált szentmise után részvétel és koszorúzás a Doni Hősi Emlékműnél és a Kitörés Emlékkövéknél tartott megemlékezéseken. A mányi rendtársaink által gondozott eseményen évről-évre egyre több a résztvevő. Az idej, immár szinte demonstráció jellegű esemény ünnepélyességéhez látványosan járult hozzá törzsszékünk 25 fős zászlós díszegysége is.

2011. február 25.

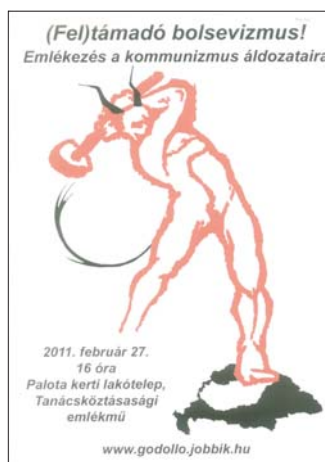
A Premontrei Gimnázium és a Rákóczi Szövetség közös szervezésében a Biszku Béláról szóló „Bűn és büntetlenség” című film vetítése a gimnázium aulájában. A vetítésen és az előadókval folytatott beszélgetésen gödöllői alegységünk tagjai résztvettek.

2011. február 25.

A Kommunizmus Áldozatainak Emléknapiján az isaszegi pártok és civil szervezetek példaértékű közös megemlékezést tartottak a Hősök és Áldozatok Emlékparkjában.

Törzsszékünk 12 fős díszegységgel és koszorúzással képviselte a Történelmi Vitézi Rendet. A rendezvény műsorát v. Bodrogi Imre, az isaszegi alegységünk vitézi alhadnagya állította össze.

Ugyanezen a délutánon a Gödöllői Jobbik tartott megemlékezést a város Palotakerti lakótelepén „otfefejtett” tanácsköztársasági emlékműnél. A rendezvény szervezésében döntő szerepet vállalt Kristóf Etelka, a gödöllői képviselőtestület tagja, valamint férje, Szilágyi Tibor VRNT nemzeti úr és leányuk, Szilágyi Fanni VRNT nemzeti kisasszony is. A gödöllői alegységet 5 rendtársunk képviselte.

2011. március 15.

Istenáldotta, gyönyörű időben került sor Gödöllő város március 15-i megemlékezésére. A nagyszabású esemény zárórendezvénye évente a térség hagyományörző lovasainak és fogatainak díszelgő felvonulása, mely idén – több ezer néző előtt – 161 lóval és 19 fogattal, még a korábbiaknál is

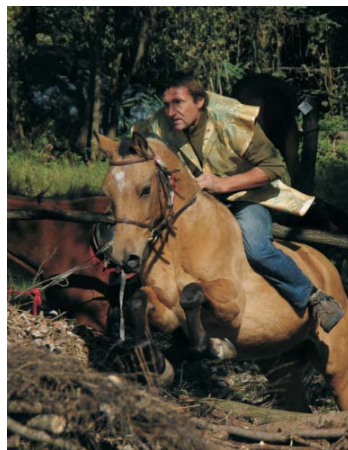
látványosabban sikerült. A bemutatót ezévből is az a Tarsolyos Lovasegylet szervezte, melynek gerincét Törzsszékünk vitézi lovas egysége adja.
Dr. vitéz Bucsy László tkp.

VITÉZI LOVAS HÍRADÓ

Legutóbbi híradásunk óta a Tarsolyos Lovas Egylet programjai keretében számos lovas rendezvényt szerveztek rendtársaink, Czapp Béla VRNT, Bárány István VRNT, dr. v. Bucsy László és v. Légrádi Lilla vezetésével. Ezek közül is kiemelésre méltóak az őszi versenyek: A Tarsolyos Vadász-ugrató Verseny (2010. október 9.), a Nimród Kupa és Pan-

dúr Díj (2010. október 16.), valamint az évadzáró Tarsolyos Hubertus Lovaglás (2010. október 30.)

Voltak azonban olyan közösségformáló, a lovas barátságot és a rendi összetartozást erősítő rendezvényeink is, melyeknek emberi értéke minden bizonnyal felülírja a kiváló lovas sportteljesítményt. Az immár hagyományos Mikulás

lovaglás (2010. dec. 6.) és az idén először megrendezett Farsangi Lovaslás (2010. febr. 5.) gyönyörű időben, valóban az Isten tenyerén zajlott és felhőtlen kikapcsolódást nyújtott minden résztvevőnek, így lovas rendtársainknak is.

Dr. v. Bucsy László tkp.

Fotók: Bárány István VRNT, dr. Bucsné Prém Katalin VRNT, Koczás Erzsébet, Tóth Péter

ÉSZAK-MAGYARORSZÁGI TÖRZSSZÉK

Emlékezés Szerencsen az 1956-os októberi Forradalomra

Az 1956-os Obeliszknél helyezte el koszorúját a Történelmi Vitézi Rend. Ez az első ilyen tevékenysége, mert hasonló alkalomra még 1945-óta nem volt lehetősége! A 2010. évi

őszi önkormányzati választással megváltozott az önkormányzat összetétele, és az új polgármester Bocskai ruhában mondta el székfoglaló beszédét. Jelszava ebben az esetben azonos a Vitézi Rend jelszavával „PRO PATRIA! Non nobis DOMINE” – A HAZÁÉRT! Nem Magunkért!

1956-ban a Nemzet megelégette a szovjet elnyomást. A hatalom átvételét, és Rákosi elitelését követelték, de azon túl követelték a szovjet csapatok kivonását Magyarországról – továbbá szabad választást, sajtószabadságot, Szent István Koronájának felvételét Magyarország címerébe.

A felkelő tömeg szemben állt a fegyverekkel ellátott katonai parancsnokságok, az ÁVH belső karhatalmi egységei (kék

ÁVH), a határőr-egységek (zöld ÁVH), és a szovjet hadsereg Magyarországon tartózkodó csapataival. Nem vitatható, hogy a halottak és sebesültek a változásért harcolók oldalán állók közül valók. Előttük a mai napon fejet hajtunk. Szerencs városában nem szóltak a fegyverek. A rendőrök az emberek közé álltak, így nem alakult ki fegyveres összecsúzás. Tapasztalhattam, hogy milyen hatalmas az összefonódott egyetemi és középiskolási fiatalság, valamint az idősebb korosztály felkelőinek egységes ereje. Elszántság és mindent elsöprő erő sugárzott belőlük. Lelkesedésük magával ragadott engem is. A megvásárolt újságból minden reggel felolvastam az új fejleményeket a munkahelyemen és munkatársaim is hasonló lelkesedéssel fogadták azt. Felszabadultnak és magyarnak éreztük magunkat, ez a hatalmas érzés lobogott bennünk, amíg a régi rend párttitkára vissza nem tért. Egyik kollégánkat kivégezték, engem Kazincbarcikára helyeztek, de a lángot nem tudták kiölni, az még máig is lobog. A régi rend a családok szétverésével tudta hosszú életre – mondhatnám a mai napig is –, bebetonozni rendszerét, de az ötvenhatos emlékek lángjai most is lobognak azokban a szívekben, akiket nem tudtak megtörni, ahol erős és összetartó volt a család.

Végezetül az Árpádhegyen lévő református temetőben nyugvó, 1956-ban elesett Tatay Zoltán sírjához vonultunk. Közben elhelyeztem a Történelmi Vitézi Rend nevében koszorút a hősök, az elesettek emlékműve elé, gondolatban azokért a honfitársakért is imát mondtam, akik élete nem került fel a márványtáblákra, de összeroppantak az évekig tartó politikai megfontolásból eredő igazságtalanságoktól.

ISTEN ÁLDD MEG MAGYARORSZÁGOT!

Részlet Kulcsárné nemzeti Rozgonyi Mária megemlékezéséből

Könyvajánló!

Vitéz Bojtor István főnyi ref. lelkész könyve: „A megigézett püspök”

A regény súlyos múltat bemutató problémákat idéz emlékezetünkbe. Társadalmunk egyik legsúlyosabb adóssága a történelmi egyházak szerepének feltárása és helyén való értékelése. Vitéz Bojtor István írásaiban az ateista diktatúra egy-egy időszakát dolgozza fel: 1996-Misszió a Tiszán innen: A Tiszán inneni ref. egyházkerület története 1956-ig; 2001 – Erdélyi Krónika: Az elszakított magyarsággal tartott kapcsolat és a diktatúrában szervezett illegális ifjúsági konferenciák krónikája; 2003- Ítélet: Hogyan érvényesíti akaratát a hatalom az egyház vezetőin keresztül. A Megigézett püspök c. regénye 1944-1991-es évek között játszódik: háború, megszállás, sztálinizmus, a Rákosi-korszak, az 1956-os forradalom és szabadságharc, a megtorlások ideje, az erkölcsileg megalázó 'puha diktatúra', s az 1989-es évtől kezdődött posztkommunizmus történetének összegzése. Korrajz, amely egy tipikus „békepap” ábrázolása, aki az ateista diktatúra érdekeit képviselő egyházi személy, aki kiszolgált az egyház ellenségeit, s a diktatúra magas pozícióba emelte. A „békepapsági intézmény” az erkölcsi kötel-

mektől szabaduló, az etikai nevelést elvető irányzat, mely megbukott. A szerző évtizedek óta előadója a református egyház doktori kollégiuma egyháztörténelmi szekciójának. Írásainak alakjait az író formálja, de történelmi tényekből, pontos adatok alapján, hitelesen ábrázol. A Kazinczy Társaság elnöke.

A könyvet a Kazinczy Társaság ülésén mutatták be, ahol jelen volt vitéz Szarvas Péter róm. kat. plébános atya, aki a lelkesi hitvallásról, elhivatottságról csodálatos dolgokat mondott, az örökérvényű hivatástudat példázatát. Péter atya több kritikát kapott, hogy a szószékről ne politizáljon. „Tudni kell, – mondta, hogy **Jézus a maga korában a legnagyobb szociális érzékenységu politikus volt. Mert mindenki, aki a közösségért, annak javáért szót emel, nem tesz mást, mint politizál. Minden feltörekvő generációnak szüksége van a lelkipásztor jelenlétére és életet formáló nevelésére. Ezért tartom fontosnak, hogy a lelkipásztor ott legyen a társadalomban, akár tetszik sokaknak, akár nem.**” – zárta örökérvényű mondanivalóját Péter atya.

Pista bátyám, a Történelmi Vitézi Rend és ezen belül a magam nevében kívánom, hogy munkásságod továbbra is sikeres legyen, melyhez kérjük a Jóisten áldását.

l.v. Litvay Ottó

vitéz Orczy Sándor

l.v. Litvay Ottó: „Harcoltam a Donnál” c. könyve: Orczy Sándor visszaemlékezései

Az „Életutak” kiadványso-rozatban megjelent Litvay Ottó 3. kötete vitéz Orczy Sándor életútjáról. Annak az egyre fogyatkozó generációnak a képviselőjeként szólal meg a könyvben, akik a II. Magyar Hadsereg tragédiájánál, a Don-kanyarban harcoltak. Vi-

téz Orczy Sándor sajnos, nem élhette meg a könyv bemutatóját, de emlékét a szövegben és képekben az utókorra hagyományozta: „emberközelpbe” hozta a háború borzalmait. Elolvasását mindenkinek szívből ajánlja a Szerző, különösen az iskolai tananyag kidiszítéséül.

l.v. Litvay Ottó

KELET-MAGYARORSZÁGI TÖRZSSZÉK

Bács-Kiskun megyei Alcsoport

Homokmégy. Vitéz Hunyadi László főkapitány úr, 2010 október 28-án, a jelenleg felújítás alatt álló homokmégyi Szent Adalbert Templom megtekintése céljából Homokmégy községbe látogatott. A római katolikus templom belső falfestésének restaurálását jórészt a Vitézi Rend tagjai végzik és a főkapitány helyben nem beszerezhető, ún. aranyfüst lapokat hozott a székesfővárosból az oltárok aranyozására. Főkapitány urat a helyi esperes-plébános úr, főtisztelendő Moró

László atya fogadta, aki rögtönözve felidézte a 135 esztendőes templom történetét. Ezt követően megtekintették az eddig elvégzett munkálatokat. Mivel főkapitány úr polgári foglalkozása ötvös mester, a Történelmi Vitézi Rend nevében felajánlotta a Homokmégyi Egyházközségnek az egyik legelhasználhatóbb állapotú miséző kehely restaurálását. A homokmégyi rk. templombelső falfestését legutóbb magyaros stílusban 1933–1936 között Kuczka Mihály országos hírű székesfehérvári templomfestő végezte. A főoltáron, amely Ketzler József bécsi festőművész munkája, 1874-ben készült, s az a jelenet látható, amikor Szent Adalbert püspök megkezeszteli Vajkot, a későbbi Szent István királyt. A kép mellékalkaljai között felismerhető ezen kívül Géza nagyfejedelem és III. Ottó német-római császár alakja. A templom egyik nagyméretű mennyezetfestményét, amelyiken a római Szent Péter Bazilika mása szerepel, Romsics baka Ignác szépapám (1864–1936) festette, aki 12 esztendeig szolgált a Császári és Királyi Közöshadseregben.

Úristen legmagasabb áldását kérve, kiváló erőt és jó egészséget kívánva, hazafias tisztelettel és magyar köszöntéssel:

vitéz Vörösváczky Csaba

Állománygyűlés

Kecskeméten, a Karol Wojtyła Ház adott otthont a vitézek állománygyűlésének április 5-én. A Vitézi Szék részéről jelen voltak v. Hunyadi László főkapitány és v. Gyergyóújfalvi

Lázár István törzskapitány. Az állománygyűlést v. Suhajda Krisztián mb. székkapitány nyitotta meg évértékelő beszédével. A jövő feladatait v. Hunyadi László főkapitány úr változta a megjelenteknek. A Vitézi Rend jelenlegi helyzetéről v. Gyergyóújfalvi Lázár István adott széleskörű információt.

Az 52. kereszt felszentelése!

Dr. Bábel Balázs Kalocsa-kecskeméti érsek felszentelte a felújított soltvadkert Zsikla-keresztet.

Az avatás díszvendégei voltak: dr. Bábel Balázs Kalocsa-kecskeméti érsek, dr. Kerényi János kormány megbízott, országgyűlési képviselő, Farkas Gergely országgyűlési képviselő a Jobbik parlamenti frakciójának igazgatója, Bárkányi Ernő, a Porta Egyesület elnöke, Lehoczki Ferenc, a város polgármestere, Hozdik Zsolt, esperes-plébános, vitéz Suhajda Krisztián, megyei képviselő, a Történelmi Vitézi Rend megbízott székkapitánya. Hozdik Zsolt, a helyi katolikus közösség vezetője köszönetet mondott azoknak, akik részt vettek az 1928-ban állított emlékjel felújításában. A

nagybőjti találkozó szakrális üzenetét dr. Bábel Balázs érsek szentbeszéde tette teljessé. Az ünnepség végén emléklappal ajándékozták meg a keresztfelújítók lelkes közösségét. A Korona Kávéház különtermében kitüntető oklevelet vehetett át Kalocsa érsekétől többek között Lehoczki Ferenc polgármester és Suhajda Krisztián, a Történelmi Vitézi Rend megbízott székkapitánya. Mindketten azért, mert már eddig is számos egyházi emlék megmentésében vállaltak meghatározó részt. A rendezvény végén – a záróbeszédben – dr. Kerényi János, Bács-Kiskun megyei kormány megbízott elismerő szavakkal köszöntötte az immár az ötvenkettedik kereszt felújításánál munkálkodó Porta Egyesületet, és annak vezetőit: Bárkányi Ernő elnököt és Farkas P. József koordinátort, s példaadónak nevezte a Zsikla-kereszt felújításának szervezését és a nemzetépítő sikert.

v. Suhajda Krisztián mb.szokp.

A Nemzet Székely Kapuja, Kenderes

November 14-én, vasárnap délben, római katolikus szentmise és református istentisztelet után Kenderesen, verőfényes napsütésben felavatták a Nemzet Székely Kapuját, melynek felirata: „Állították hálás emlékezetül ország visszaszerző mély hódolattal szeretett Kormányzó Urunknak, a Szent Istváni Birodalomhoz való örök és hűséges ragaszkodással, leg-

ősibb magyarjai a székelyek. – A kis kontyán pedig ez áll: „Állították a nemzeti összetartozás jeléül a Kárpát-medence magyarjai.” – Székelyföld, Erdővidék – Az eredeti székely kapu dicsőséges története: ...Nem várták üres kézzel a székelyek a magyar hadsereget, a rekordidő alatt elkészített kapun vonult át a magyar hadsereg Székelyszáldobos és Felsőrákos határában, majd Marosvásárhelyen is. A kormányzó kenderesi birtokán 1942-ben állították fel, de sajnos, nem sokáig lehetett ennek díszje: az országot előző orosz hadsereg katonái még 1945-ben tönkretették. Vitéz Kocsis László Észak-Erdélyi tkp. beszéde a 2010-es avatáson: „Nekem adatott meg az a csodálatos feladat, hogy az erdélyi vitézek nevében szólhatok akkor, amikor örök emlékeztetőül állítjuk a Nemzet Székely Kapuját, alázatos főhajtással, alapító Főkapitányunk, vitéz nagybányai Horthy Miklós emléke előtt, őszinte elismerésül Kenderes lakosságának. Amikor Vitézi Széki ülésünkön vitéz Hunyadi László főkapitányunk fölvetette az egykori, a háború alatt elpusztított székely kapu újbóli fölállításának lehetőségét, még csak csírájában élt a gondolat. Amikor vitéz Török János, a hevesi Református Egyházközösség gondnoka, vitéz Patrubby Miklós, a Magyarok Világszövetségének Elnöke, az alkotók, vitéz Bogdán Péter polgármester fölkarolták a kezdeményezést, biztos volt a siker. Kenderesen lesz a Nemzet Székely Kapuja, mert a nemzet egyesítője, Kenderes szülötte, vitéz nagybányai Horthy Miklós neve szorosban egybefonódik a nemzet egységével, egészséges akaratával. Látni vélem testvéreim, érzem, hogy odafönn Csaba királyfi dicső seregében reánk tekint, mintha mondaná „...Örökké égő oltárt emelek” ... „álljatok Ti ezen szerencsétlenek mellé föl-
Főhajtás Kormányzó Úr emlékének tisztelegve

*Áldd meg, kik javát munkálják a honnak,
Hírnevén, örömmén híven fáradoznak!
Gyűjts lelkükben erős, tündöklő világot!
Lehelj a szívükbe olthatatlan lángot!*

világosító munkával” ... „egy nemzet gyermekei vagyunk” ... „örökre, elválaszthatatlanul egyek vagyunk” ... Itt az alkalom, hogy mi, vitézek példát mutassunk egységről, és vitéz Hunyadi László főkapitány zászlaja alatt egyesüljenek a vitézi rendek. Legyen vége a szétdaraboltságnak, széthúzásnak, ezt mi erdélyi vitézek mondjuk, mert mi szenvedünk általa legtöbbet. Nem vagyok néprajzos, így átolvastam a székely kapu felépítését, összeállítását, mit jelképez a rajzolata, megmun-

kálása, pontos képet adván a házigazdáról: milyen népek laknak ott, milyen a rend, tisztaság. Mindezt mutatja egy kapu. Azonkívül elhatárolja a külvilágot a családtól, áll biztosan a mindennapi élet és a porta között, egyik feliratán ez áll: „Szíves vendéglátó e kapu gazdája, de a gonosz embert furkósbottal várja!” – Itt áll a Nemzet Kapuja, arra várva, hogy áthaladjon mindenki alatta, aki nemzetünkért tenni akar, aki nem ismer mást, csak a tenniakarást, aki egységes nemzetünk, hazánk fel-támadásában bizton részt vállal, és érte tesz. Reményünk, hogy tömegével haladnak majd át alatta nemzettársaink – ténylegesen, vagy „csak” szívükben-lelkükben.” Az udvarhelyszéki motívumokkal díszített, festett székely kapu felavatásán jelen voltak annak székely harisnyába öltözött faragói: Nagy Fábrián, ifj. Nagy Fábrián, Sütő Gábor, Sütő Béla, Sütő István, ifj. Sütő Gábor. Az ő felmenőik 70 évvel ezelőtt 7 nap 7 éjszaka alatt készítették el a most felállított kapu eredetijét. Beszédet mondtak: v. Döbrentei Kornél költő a Történelmi Vitézi Rend nevében, Kosaras Péter Ákos elnök a Horthy Miklós Társaság nevében, v. Bogdán Péter, Kenderes volt polgármestere, v. Patrubby Miklós, az MVSZ elnöke, aki köszönetet mondott az adakozóknak és a szervezőknek. Kiemelte a székely kapu különlegességét, mely a székelyek és a magyarok felbonthatatlan együvé tartozását jelképezi.

Köszönetet mondunk minden rendtársunknak, akik adományaikkal segítették a Nemzet Székely Kapujának felállítását!

V.T.

Kiemeljük Rendünk Debreceni Alesoportjának, vitéz Fekete-Ferenc Zoltán szkp. úrnak jelentős összegű adományát; megköszönjük vitéz Oláh Istvánnak, a Fertálymesteri Testület alkaptányának a felhívás után tett erőfeszítését, adományait.

vitéz Hunyadi László főkapitány

Ilona asszony a Magyar Tengerészek Egyesületének képviselőivel

A Történelmi Vitézi Rend, a Magyarok Világszövetsége és az Országos Nyugdíjas Polgári Egyesület Nagykőrösi Szervezete nevében koszorúzott (balról jobbra): vitéz Kiss János Mihály Pest megyei MVSZ küldött, vitéz Rákosi Lajos vitézi alhadnagy vitéz Varga Péter Pál ONYPE nagykőrösi elnök

*Hadd mutassa e két égő fáklya fénye:
Hol van a haladás nemzeti ösvénye.
És ha megtalálták: útjokat ne fedd el!
Igazítsd a célhoz szent segedelemmel!*

Pósa Lajos: A Hazáért

Szolnok Megyei Alcsoport

Szolnok Megyei Jogú Város a trianoni békediktátum 90. évfordulójára tervezte az új Országzászló átadását, de az újraállítás időpontját a Tisza vízállása csak az idén tette lehetővé.

A városvezetés új időpontot tűzött ki, melyet az időjárás is támogatott.

Az új időpont

2011. március 5, az 1849. március 5-i sikeres Szolnoki Csatát felelevenítő megemlékezést előzte meg az Országzászló-avatása, melyen vitéz Hunyadi László, Rendünk főkapitánya is részt vett. Az Országzászlót méltó helyen, az új Tiszavirág gyaloghíd lábánál avattuk.

vitéz Szerencsés Sándor területi szkp.

Hajdú- Bihar és Szabolcs- Szatmár Bereg megye, Debrecen Vitézi Alcsoportja

Hol sírjaik domborulnak...

Az Alcsoport felkutatta és rendbe tette a sírt...Ötödiként részesült a Magyar Arany Vitézségi Érem kitüntetésben vitéz Enczi Mihály szakaszvezető (Polgár, 1914. 08. 24 + 1984. 12. 4.). A háború megkezdésekor már a testőrségnél szolgált. A háború végén a Szent László hadosztály harcaiban vett részt hivatásos őrmesterként. 1940-ben a Vitézi Rend tagja lett, 1943-ban a Magyar Bronz Érdeméremmel tüntették ki. A háború után szóba jött az újjáalakult hadseregben való tovább szolgálása, de ő visszament falujába, ahol tekintélynek örvendően gazdálkodott, majd mint a helyi termelészövetkezet vezetője ment nyugdíjba. (Magyar vitézi tettek gyűjteménye I.) 1939. március 15-én, Fancsi-

Enczi Mihály szakaszvezető

Kárpátja visszafoglalása alkalmával vitéz magyarországi egy cseh harcokútánál elbújt meg. Nyugalma, hőszé, kizsárolt és hátrahagyott eseménye, melyre a szabolcsiak elgondolást akadályozó cseh ellenállást.

Magyarország Főhadparancsnokjának a királyi újságra írt cikkében említik Enczi Mihály m. kir. 24. honvéd hadvezér szakaszvezetőt Kárpátján a Nagyszőlős felszaba-

Áltásánál vitéz harcban tanúsított vitéz és bátor magyarországi, a magyar arany vitézségi érdemmel tüntette ki.

ka mellett lőtte ki Enczi Mihály a magyar 3,7 cm-es páncéltörő löveggel a csehszlovák LT vz. 35 könnyű harckocsit (gyári száma 13903). Ez már a bevontatás után készült fotó. Később kijavították és a honvédségben kiképző kocsiként szolgált. A harckocsi kilövéséért a löveg parancsnokát, Enczi Mihály szakaszvezetőt a Magyar Arany Vitézségi Éremmel tüntették ki (24. határvasz zászlóalj). Enczi szkv. alakulata a 24. hv. zlj. kerékpáros század volt (szd. pk. Bedő Zsolt fhdgy). Az érdekesség a történetben, hogy a páncéltörő löveghez nem volt vontatójuk, ezért egy munkácsi taxi vitte a löveget a tűzvonalig...

vitéz Bacskó György v.hdgj

Comenius – Szeges János; Emléktábla-avatás 2010. november 19.

460 évvel ezelőtt érkezett Sárospatakra az európai kultúra nagy alakja, Johannes Amos Comenius, morvaországi pedagógus, író, püspök, „a nemzetek tanítója”, az iskolai oktatás mai szervezetének megalapítója. A pataki református kollégiumban megtartott székfoglaló-beköszöntőjében így szól hallgatóihoz: „Ha ti, hunjaim, tudtok élni tehetségetekkel, bölcsesség dolgában Európa egy népénél sem lesztek hátrább...” Az ezt követő években itt, Sárospatakon írta meg máig idézett, legjelentősebb műveit. A nemzetközi tudomány három évszázad-

dal halála után tudta meg, hogy Comenius Magyarországnak Morvaországgal határos gyeplőjén született, magyar szülők gyermekeként, és a keresztségben a Szeges János nevet kapta. A magyar nyilvánosság számára az 1968-as felfedezés óta eltelt idő sem volt elegendő arra, hogy Comenius eredeti neve és magyar származása bevonuljon a köztudatba. Mindezt pótolandó, a Magyarok Világszövetsége Comenius Sárospatakra érkezésére emlékezve emléktáblát adományozott a sárospataki Comenius Tanítóképző Főiskolának. Ezzel Comenius – immár Szeges Jánosként is – Sárospatakra és a magyar életbe visszatér. Az eseményen fellépett a 8kor Színház együttese, vitéz Bálint Béla igazgató úr vezetésével. MVSZ Sajtószolgálat

2010. november 20-án tartotta évi második állománygyűlését a két megye állománya **Debrecenben**. A Vitézi Széket v. Dékány Ágoston Országos Törzskapitány úr képviselte. A vitézi állomány aktuális helyzetét v. Fekete Ferenc Zoltán székkapitány úr ismertette, miután Erzsébet nap alkalmából köszöntötte nemzeti Fruttus Erzsébet rendtársunkat. Országos Törzskapitány úr tájékoztatója után Rendünk kitüntetéseit adta át állományunk tagjainak. **Vitéz Fekete Ferenc Zoltán székkapitány úr a TVR Ezüst Nemzetvédelmi Keresztje Vitézi Ékítménnyel kitüntetést** vehette át a magyarságnak tett szolgálatá-

ért, **vitéz Lovass Sajtószilárd székkapitány úr a TVR Ezüst Nemzetvédelmi Keresztje Vitézi Ékítménnyel kitüntetést** kapta a magyarságnak tett szolgálatáért, **vitéz Bacskó**

György vitézi hadnagy a TVR Bronz Érdemkeresztje, míg vitéz Gál Csaba a TVR Bronz Nemzetvédelmi Keresztje kitüntetést vehette át. A kitüntetések átadása után Országos

Törzskapitány úr megszegte a nemzeti színű szalaggal átkötött, kemencében sült kenyéret, majd az állomány bajtársi ebéddel zárta az állománygyűlést.

2011. január 15. Szatmárcsékén a Magyar Kultúra napján képviselte a Történelmi Vitézi Rendet egységünk. A rendezvény előtt vitézeink felkeresték **vitéz Póti Károly Arany Vitéségi Éremmel** kitüntetett vitézünk sírját és a sír ápolását elvégezték.

A Magyar Kultúra napja végén v. **Gál Csaba**, nemzeti Fruttus Erzsébet és nemzeti Kujbus János megkoszorúzták a T.V.R. képviseletében **Kölcsey Ferenc síremlékét**.

2011. február 6-án állományunkat nemzeti Fruttus Erzsébet és nemzeti Kujbus János képviselte Budapesten a vitéz nagybányai **Horthy Miklós kormányzó tiszteletére** rendezett

Ünnepi Megemlékező Istentiszteleten a Hazatérés református templomban.

2011. március 4-én törzskapitányunkat búcsúztattuk. Két vitézi hadnagyunk kísérte utolsó útján egységünk képviseletében **vitéz Horváth László törzskapitány urat** Miskolcon az **Avasi református sírkertben**.

2011. március 14-én Nagyszekeresen vitéz Póti Károly Arany Vitéségi Éremmel kitüntetett vitézünk sírját a halálának 72. évfordulója és március 15. alkalmából állományunk képviseletében megkoszorúzták v. **Gál Csaba**

2011. március 15-én a Baktalóránt-házán rendezett ünnepi istentiszteleten és az azt követő ünnepi megemlékezésen egységünket képviselte és a T.V.R. nevében koszorút helyezett el v. **dr. Bába István László rendtársunk**.

v. **Bacskó György vitézi hadnagy**

Rákóczi Szövetség Debreceni Szervezete Gyermekrajz Pályázata

Több rendtagunk büszke tehetséges gyermekére! A II. Rákóczi Ferencről és a Szabadságharcról készített rajzok

egyedülállóak, amennyiben a gyermekek korosztályát tekintjük! Gratulálunk a kis művészeknek!

v. **Nagy Sándor sajtóreferens**

AUSZTRIA TÖRZSSZÉK

Tavaszi állománygyűlés, 2011. március 20.

A törzskapitányi beszámolóban kiemelttem: a T.V.R. Ausztriai Törzsszéke egységes.

Rendi életünk meghatározója az egymás közötti kapcsolattartásban a nagy területi távolság és több rendtársunk magas korára való tekintettel az informatika, a telefon.

Örömteli találkozásaink egyike állománygyűlésünk. **2010. évtől új rendtársaink** vitéz Jenei Christián József, Jenei Hermine VRNT; Mag.hc. Öfferl Herta Margarete VRNT; Fenséges Habsburg-Lotharingiai Sándor kir. herceg felesége (férjzett neve): Fenséges Habsburg-Lotharingiai Herta Margarete kir. hercegné VRNT; Fenséges Habsburg-Lotharingiai Sándor kir. herceg a T.V.R. tiszteletbeli tagja; nemzetes Prof. Ing. Dr. h. c. vitéz Jenei József szenátor.

A Vitézi Rend ausztriai csoportjának a 2011. 03. 19-én megtartott évi állománygyűlés-csoportképe. Kép balról: tb vitéz kir. herceg Habsburg-Lotharingiai Sándor és felesége Herta Margarete VRNT, Dr. v. Jenei József, Jenei Hermine VRNT, Chev. v. Serényi István tb.tkp, Chev. v. Serényi Istvánné, Zsóka, Dr. Barki Éva Mária VRNT, Chev. v. Érczhegyi István tkp., v. Király Edith, Ing. v. Izay Gábor

Megtisztelő a királyi fenségeket Rendünk tagjaiként üdvözölni. Isten adjon erőt Nekik nemes elképzeléseik megvalósításához.

Dr. Barki Éva Mária VRNT, elemezte hazánk európai helyzetét. A magyarság, Európa évezredes védőbástyájaként – ahogy a történelem ezt mutatja –, egyedül volt és ma is egyedül van. Csak önmagunkra számíthatunk. Mindent meg kell tennünk keresztény kultúránkért és hazánkért, hogy több, mint 1000 éves múltunkat, alkotmányunkat Szent István örökségeként átmenthessük a jövőnek.

A kitüntetések köszönetnyilvánítása

V. Balogh Ádám tb.tkp. állami kitüntetésével kapcsolatosan beszélt életéről, a 8 éves Gulag-fogságról. Az ausztriai emigrációban – mint középiskolai tanár – töltött évekről. Hálát mondott azért, hogy a 90. tavaszt megérve, nagy hittel és szeretettel szolgálhatta szent hazáját és a Vitézi Rendet.

V. Serényi István tb.tkp. köszönetet mondott az előjárónak hazánkért, Rendünkért tett szolgálatukért.

Hálával gondol vissza a már majdnem 94 évre, hogy küldetésének megfelelően világszerte szolgálhatta és még mindig szolgálja szent hazánkat és Rendünket. Most a legnagyobb erőt ad neki az ifjúság magyarságtudatának felkeltése, hiszen a jövő az Ő kezükben van. Jóleső érzéssel köszönte meg a Magyar Köztársaság elnökének, Schmitt Pálnak hozzá írt meleghangú közvetlen levelét.

Kitüntetések: Két rendtársunk magas állami elismerésben, kiüntetésben részesült.

Prof. Mag. v. Balogh Ádám tb.tkp. az osztrák–magyar kultúrával kapcsolatos évtizedes munkássága elismeréseként, Felső-Ausztria Kulturérmét kapta meg, melyet Dr. Josef Pühringer tartományfőnöke adott át.

V. Serényi István tb.tkp. aki életében a keresztény magyarságért, Trianon igazságtalanságának az orvoslásáért küzdött. Eme nemes szent küldetésnek az elismeréseként a Magyar Köztársaság elnöke Schmitt Pál – nyílt levélben, hogy mindenki olvashassa – méltányolta és megköszönte ezt az önzetlen, nagy szolgálatot.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE

Vitéz Serényi István úr

Bécs

Igen Tisztelt Vitéz Serényi István Úr!

Laczkovich Géza bátyámtól (barátomtól) egy rendkívül érdekes és értékes összeállítást kaptam sportpályafutásodról és vitézi forradalmi tetteidről.

Kérek, engedd meg, hogy az 56-os forradalom évfordulójához közeledve szeretettel köszöntselek, és jó egészséget kívánjak!

Vannak, akik szavakkal és vannak, akik tettekkel bizonyítják elkötelezettségüket a nemzet és a szabadság iránt.

Rád is vonatkoznak Zrinyi Miklós Vitéz hadnagy című művének 1653-ban írt sorai:

„Nem írom pennával,
Fekete téntával,
De szablyám élivel,
Ellenség várivel,
Az én örök híremet.”

Szíves engedelméssel, megsértve saját levéltíkomat, ezen sorokat nyílt levélként küldöm majd Neked, megjelenítve ezt a Köztársasági Elnöki Hivatal honlapján. Azt szeretném elérni, hogy a fiatalok olvassák a Hozzad írt elnöki sorokat, gondolkozzanak el rajta, hogy így is lehet élni, mint amilyen életet a Jóisten Neked szánt.

Hogy volt egy ember, aki átgyalogolt egész Amerikán *Remember Hungary* feliratú trikóban, emlékeztetve százezreket a magyar forradalom leverésére.

Remélve, hogy levelem változatlanul jó erőben és egészségesben talál, kérek, fogadd őszinte nagyrabecsülésem kifejezését.

Budapest, 2010. szeptember 16.

Szívélyes üdvözléssel:

Schmitt Pál

Zárszó

Köszönetet mondtam és hálát adtam, hogy állománygyűlésünket megtarthattuk.

Ezentúl az állománygyűlésünket – a zárszó utolsó gondolatként –, mint nemzeti fohászt fogom idézni **Mindszenty József bíborosnak**, a Szent István Bazilikában 1945. október 14-én elhangzott beszédéből az örök időkre érvényes sorokat:

„...*Hiszek a szeretet végső győzelmében, és hittel hirdetem: a mi eszményünk olyan Magyarország, amelynek alapja a vallás, erkölcs, támasza a nemzeti érzés, fiai és lányai hívők és magyarok...*”

v. Érczhegyi István, Ausztria ter. tkp.

Aki bekötötte a Szabadság-szobor szemét

Vitéz Serényi István

(Rab népek futára Magyar Nemzet, 2000. 10. 21.)

Negyven évvel ezelőtt, 1960 októberében 360 kilométert futott Serényi István, hogy Washingtonban átadhassa az akkori alelnöknek, Nixonnak a rab nemzetek üzenetét. Két évvel később San Franciscóból New Yorkba gyalogolt: trikóján 5400 kilométeren át viselte a „Freedom for Hungary, Szabadságot Magyarországnak!” feliratot. New Yorkban 1959 őszén történt, hogy bekötötték a Szabadság-szobor szemét. Miss Liberty fejére fekete selyemkendő borult, a fátylat mérnöki precizitással megszerkesztett acélháló rögzítette. Az ENSZ-be látogató Hruscovot köszöntötte így Serényi István. Az egykori magyar távfutóbajnok ekkor már három éve élt az Egyesült Államokban, és tettével egy csapásra hírnevet szerzett új hazájában. 1960. október 16-án New Yorkból Washingtonba fut. Nyolc nap alatt tesz meg 360 kilométert, nyolc egymást követő napon lefutja a maratoni távot, hogy a Fehér Házban átadhassa Nixon alelnöknek a rab nemzetek üzenetét és a Magyarországot 1956-ban és az első világháború után Trianonban ért igazságtalanság hírét. Ez utóbbi miatt – legalábbis így gyanítja Serényi István – kellett elszerveniednie azt a merényletet, amikor vízzel töltött üvegpalackot hajított valaki eléje, amelynek szilánkjai felsebeztek lábát. – A végére majdnem behaltam, annyira fáradt voltam – mondja Serényi István, miközben korabeli újságokat terít az asztalra: a New York Times, a Daily

News és más vezető amerikai lapok cikkeit, amelyeknek fényképein egy elszánt magyar vérző lábbal tapossa a New York-i aszfaltot. Remember Hungary! Emlékezz Magyarországra! – áll trikóján öles betűkkel. – Az ön országa szabad lesz – mondta a futónak Nixon, amikor kezét fogott Serényi Istvánnal... A jelek szerint azonban Serényiben még ezek után is maradt szufla. „3400 mérföldet gyalogoltam az Egyesült Államokon át” – harsogja az amerikai National Enquirer napilapban a sportoló beszámolójának címe. Serényi István 1962 őszén 75 nap alatt tette meg a San Francisco és New York közötti távot, dacolva a nevadai sivatag hőségével és a Sziklás-hegység hóviharaival. Nemkülönb a mellette loholó újságírók fárasztó kérdéseivel, aminek köszönhetően Magyarország nevét két hónap alatt többször írja le az amerikai sajtó, mint az azt megelőző öt évben. „Freedom for Hungary!”, Szabadságot Magyarországnak! – állt a sportoló trikóján. Útja során hat pár cipőt koptatott el, a sivatagban kígyó marta meg, a fagyok miatt három lábujjáról leesett a köröm. Így is rekorder: Edward Payson 1909-ben felállított csúcsát döntötte meg az Egyesült Államokban klasszikusnak számító távon. Az ekkor negvenhárom éves vitéz Serényi István ezután lesz Magyarország „utazó nagykövete”. Felesége az American Expressnél dolgozott, ahol minden évben külföldi utazás a jutalom: öt földrész 44 országában fordulnak meg, királyok, államférfiak, kormányzók fogadják a magyar sportembert. A ma feleségével nyugdíjasként Bécsben élő vitéz Serényi István immár negyven éve folytatja csendes diplomáciáját: most, amikor sajtó elmondása szerint már nincs miért tiltakoznia a nagyvilágban, mivel a magyarság sorsa sajtó kezében van, az „európai Magyarországért és a keresztény Európáért” emeli fel szavát.

Tóth Szabolcs Töhötöm

Évfordulók

335 évvel ezelőtt született II. Rákóczi Ferenc – Borsi, Felvidék; ma Szlovákia: 1676. III. 27. – Rodostó, Törökország, 1735. IV. 8. **Döbbenetes adat a Rákóczi évforduló kapcsán! 80% a magyar lakosok aránya – és 0% a magyar osztályok száma a felvidéki Borsiban.**

Rákóczi szülővárosában magyar pedagógusok magyar gyerekeket szlovák nyelven oktatnak!

200 évvel ezelőtt született Liszt Ferenc. Doborján – ma Ausztria, 1811. X. 23 – Bayreuth, Németország, 1886. VII. 31. Minden idők egyik legnagyobb zongoraművésze, zeneszerző. 2011: Liszt-év.

130 évvel ezelőtt született Szuhafoői Bartók Béla. Osztrák-Magyar Monarchia, Nagyszentmiklós – ma Románia, 1881. III. 25 – USA, New York, 1945. IX. 26. – A 20. század egyik legnagyobb zeneszerzője, zongoraművész, népzenekeztető, tanár.

25 évvel ezelőtt hunyt el Nagyrápolti Szent-Györgyi Albert (Budapest, 1893. szeptember 16. – Woods Hole, Massachusetts, 1986. október 22.) magyar orvos, biokémikus. A 30-as években izolálta a C-vitamint és 1936-ban a P-vitamint. Jelentős szerepet játszott a citrát-kör (citromsavciklus) felfedezésében. Munkásságát 1937-ben orvosi és élettani Nobel-díjjal ismerték el. Az egyetlen magyar tudós, aki magyarországi tudományos tevékenységéért kapta ezt a magas kitüntetést. Magyarországon tudományos munkásságát 1937-ben Corvin-koszorúval ismerték el.

1991: Horvátország és Szlovénia kinyilvánította függetlenségét Jugoszláviától.

20 évvel ezelőtt bomlott fel Jugoszlávia és kezdődött el a délszláv háború.

Puskás Ferenc születésének 84. évfordulóján, 2011. április 1-jén nemzeti Kú Lajos VRNT rendtársunk szervezésében, a Szent István Bazilika altemplomában emlékeztünk a legnagyobb magyar futballistára a Nemzet Sportolóiival: Grosics Gyulával, Buzánszky Jenővel, több egykori baráttal,

sporttárral, az 56-os forradalmár, vitéz Wittner Máriával, számos tisztelőjével.

Minden idők legnagyobb magyar futballistáját a világ valamennyi országában ismerik – és elismerik. Az 1956-os forradalom leverése után külföldön maradt. Puskás Ferenc minden megnyilatkozása szülőhazája, Magyarország iránti szeretet és hűség megnyilvánulása volt. 1991-ben hazajött. Segítette-támogatta a fiatal tehetségeket.

Magyarországon hunyt el 2006. XI. 17-én, 5 évvel ezelőtt.

Magyar Koronaőrök Egyesülete

A Honvéd Koronaőrség felállításáról

Hatvanhat esztendő után ismét katonák, honvéd koronaőr tisztek és tiszthelyettesek őrzik az Országházban a magyar állam folytonosságát és függetlenségét megtestesítő Szent Koronát és a hozzá tartozó koronázási jelvényeket – határozott még tavaly decemberben a Szent Korona Testület. Ismeretes: e testület a Szent Koronának és a hozzá tartozó jelvényeknek a védelmére és megővésére, valamint a velük kapcsolatos intézkedések megtételére hivatott. A 2000. évi I. törvénnyel létrehozott testület tagjai a köztársasági elnök, a

miniszterelnök, az Országgyűlés elnöke, az Alkotmánybíróság elnöke, a Legfelsőbb Bíróság elnöke és a Magyar Tudományos Akadémia elnöke. A decemberi elhatározást követően módosította a Tisztelt Ház a honvédelmi törvényt, amely e nemes szolgálatot a Magyar Honvédség feladatává tette. A honvédelmi miniszter, dr. Hende Csaba e feladat végrehajtására utasítást adott ki, melynek alapján – dr. vitéz Szarka Gábor kabinetfőnök és Orosz Zoltán altábornagy, a Honvéd Vezérkar főnökének helyettese vezetésével – létrejött a koronaőrség létrehozását szolgáló munkabizottság. A Magyar Honvédség Támogató Dandárjának részeként pedig létrehozták a Honvéd Koronaőrseget. A felkészítési program során vitéz Woth Imre, a Magyar Koronaőrök Egyesületének elnöke érdekes előadását tartotta a korona és őrzésének évezredes történetéről. A parlamenti program mozzanataként, a felsőházi társalkodóban éppen akkor hallgatták az ismertetőt a koronaőr-jelöltek, amikor a kivetítőn az ülésteremben zajló alkotmányozó események zajlottak. Merthogy el ne feledjük: a **Magyar Honvédség – a Honvéd Koronaőrség – április 25-én, új alkotmányunk kihirdetésének napján vette át e nemes szolgálatot.**

M.Tóth György írásából.

A Magyar Koronaőrök Egyesülete változatlanul ellátja az országos rendezvényeken való megjelenést a Szent Korona hivatalos másolatával.

Vitéz Pajtás Ernő koronaőr-parancsnokra emlékeztünk

A Magyar Koronaőrök Egyesülete, a Történelmi Vitézi Rend, a Horthy Miklós Társaság és a Magyar Tengerészek Egyesülete közös megemlékezést szervezett bankói Pajtás Ernő posztumusz vezérőrnagy halálának 60. évfordulója alkalmából 2010. december 5-én, a fővárosi Farkasréti temetőben. Dr. Hende Csaba honvédelmi minisztert dr. Tóth Zoltán József, a minisztérium jogi és igazgatási helyettes államtitkára képviselte.

Vitéz bankói Pajtás Ernő ezredes a Koronaőrség parancsnoka 1944–45-ben a Szent Korona menekítését irányította: igaz magyar hazafi módján teljesítette feladatát, majd a háború viszontagságai után – a népbíróság távollétében halálra ítélte (szerk.) – a németországi Grabenstadtban telepedett le száműzöttként és ott is hunyt el 1950. december 5-én. Hamvait halála után több, mint 40 évvel a Farkasréti temetőben katonai tiszteletadás mellett helyezték örök nyugalomra. Vitéz bankói Pajtás Ernő posztumusz vezérőrnagy (rehabilitá-

ciója és kinevezése:1993.) minden magyar példaképe, hiszen a nemzeti ereklyénk megmentésében résztvevők kiemelkedő alakja, aki hűen szolgált és védte a Szent Koronát és a koronázási jelvényeket. Sírjánál a díszőrség bevonulását követően elhangzott a Himnusz. Megemlékező beszédet mondott vitéz Woth Imre, a Magyar Koronaőrök Egyesületének

elnöke. Kiemelte a Koronaőrség utolsó parancsnokának I. világháború-beli frontszolgálatát, s hogy Pajtás Ernő a II. világháborúban is szeretett volna a fronton szolgálni, de koronaőr-parancsnoki beosztása ezt nem tette lehetővé. Beosztottait – kiváló diplomáciai érzékkel – a náci kivégzőosztagtól szabadította meg, a Szent Korona megmentésével pedig példa nélküli tettet hajtott végre a koronaőrség tagjaival. Koronaőr a történelem folyamán soha nem került olyan kritikus, veszélyes és jelentős helyzetbe, mint ők. „**A Koronaőrség megmaradt, él és létezik. Ez minősíti életútját legjobban.**” – mondotta az egyesület elnöke. A Szózat elhangzása után koszorút helyeztek el a megemlékezést létrehozó szervezetek képviselői.

2011. április 16-án a koronázási jelvények mentésében részt vett, **posztumusz őrnaggyá kinevezett vitéz Borbély János egykori koronaőrre** (képünk) emlékeztünk Pestszentlőrincen és a gyömrői Öregtemetőben.

Andor Tímea titkár

SZÜLETÉSNAPOT KÖSZÖNTÜNK!

Vitéz Kovács Ernő, magyar királyi főhadnagy 2011. január 7-én töltötte be a 101. évét!

Kedves Rendtársunkat a Történelmi Vitézi Rend Tatai Alcsoportjának tagjai: vitéz Dinga László, vitéz Hanzlik János, vitéz Kaszál József és vitéz Laborc György köszöntötték születésnapján. Ernő bácsi lányával és annak családjával él Tatán, jó egészségnek és szellemi frissességnek örvend, de nagy társaságba már nem vágyik.

Vitéz Kovács Ernő nem mindennapi életutat járt be: a Fejér megyei Pázmándfaluban született 1910. január 7-én, kilencgyermekes családban. A Győrhöz közeli Ásványrárón éltek, itt kapta 1941-ben behívóparancsát, majd kiképzés után ezredével 1942-ben a keleti frontra indult. Az urivi nagy orosz offenzíva a Don menti táborukban érte őket. A nehéz küzdelem után még a katonabetegség is elérte: flekktífuszt kapott. Gyógyulását követően polgári foglal-

kozását folytatta, tanár lett, ám 1944-ben ismét behívót kapott: a Vereckei és az Uzsoki hágó megerősítése és lezárása volt az ezred feladata. 1945 májusában alakulata az utolsók között tette le a fegyvert, ám az akkor 35 éves Kovács Ernő rövidesen orosz hadifogolytáborba került több ezer

társával együtt. Innen csak három év múlva szabadult, de ekkor, 1948-ban megfosztották tiszti rangjától. A nagy szigetközi árvíz után költöztek a Komárom-Esztergom megyei Tatára 1954-ben, s ekkor került a 2. számú, ma Vaszary Iskolába matematika-fizika-technika szakos tanárként. Nyugdíjazásáig igazgató-helyettesként tevékenykedett, több ezer diákot okítva. 2010-ben a Történelmi Vitézi Rend Kovács Ernő főhadnagy urat a magyar nemzetvédelmi aranykereszt arany fokozatával tüntette ki a magyarságnak tett szolgálataért, melyet vitéz Hunyadi László főkapitány úr adott át.

Isten tartsa meg családját és rendtársai körében Ernő bácsit, változatlanul jó szellemi és fizikai erőnlétben.

v. *Dinga László v. hdgy; v. Pintér Kornél tkp; Észak-Dunántúli TSKZ rendtagjai*

Nemzetes Lovag Prof. Mag. vitéz Balogh Ádám tb.tkap. 90 éves

1921 május 27-én született Balatonfüreden. Középszkolás diákként is kitűnt társai közül odaadó, nemes magatartásával, tudásával. A gimnáziumi önképzőkör és a Mária Kongregáció elnöke volt. A Ludovika Akadémiát „Kiváló összegyéniség” minősítéssel végezte, mint főhadnagy. A fronton kétszer sebesült; felterjesztve lovagkeresztre. A háború után egy Nyugat-dunántúli ellenállási csoportot vezetett a kommunizmus és a szovjet megszállók ellen. Elfogták és 25 év börtönre és kényszermunkára ítélték. Hírhedt magyar katonai-politikai börtönökben raboskodott, ahol volt nap, amikor 23 rózsafüzért imádkozott, hogy erőt gyűjtson és ahogy Ő mondta „csak hogy ne kelljen gondolkozni az éjszakáról, hogyan »puhítják« megint a vallatásoknál .....mert tudják meg, hogy maguknak még a csontjaikkal sem kell elszámolnunk!...” A Szovjetunióba hurcolták. 6 és fél évet töltött szibériai munkatáborokban. Természetesen a Gulagon sem volt külön a helyzet, a viharjovkai táborparancsnok mondta volt: „Nekünk nem a munkátok kell, mi a kínládásokat akarjuk látni!” Azután megint Magyarországra, Budapestre szállították börtönbe, ahonnan a dicsőséges 1956-os szabadságharc szabaddította ki. v. Balogh Ádám szavaival: „Az addigi életem minden negyedik napját nem szabadon töltöttem.” Nyolc és fél év rabság után „Pax vobis,

ego sum!” –, Béke veletek, én vagyok!” – köszöntötte és ölelte magához szüleit Szombathelyen. A forradalom és szabadságharc leverése után Ausztriába menekült, ahol tanulmányait folytatta. Bad Ischl-ben az állami gimnáziumban tanított 30 éven át testnevelést, orosz nyelvet és irodalmat. Szertornászai a legjobbak lettek Felső-Ausztriában. Egy orosz tanuló diáklánya tanulmányi versenyt nyert, egy másik tanítványa pedig Franz Viehböck osztrák úrhajós orosz tolmácsa lett. A linzi MHBK (*Magyar Harcosok Bajtársi Közössége szerk.*) Szent László bajtársi közösségben majd ennek megszűnése után a magyar kultúregyesületben is évtizedekig élvezhették színvonalas irodalmi és történelmi előadásait.

vitéz Balogh Ádám tb. tkp, volt a V.R. nemzetvédelmi és belbiztonsági előadója, a felvételi bizottság vezetője. A Ludovika Akadémia volt parancsnoka, a Vitézi Rend főkapitánya, v. kisbarnaki Farkas Ferenc vezérezredes. úr rövid idő után törzskapitányi tisztségbe emelte és ebben a beosztásában évtizedekig szolgálta odaadó, nemes lelkülettel a Vitézi Rendet. Nagy megtiszteltetésnek érezte, hogy v. kisbarnaki Farkas Ferenc fkp. úr kétszer is

„Édes Fiamnak” titulálta, talán hősi halált halt Ferenc fiára emlékezve – írta v. Balogh Ádám egyik önéletrajzában. Vitéz Radnóczy Antal fkp. úr fel-

ajánlotta neki az ügyvezetői tkp. tisztséget, amit Ő nem fogadott el, de mint felvételi ügyekért felelős, hűen szolgált a jogfolytonos Történelmi Vitézi Rendet.

A farkasréti temetőben v. Radnóczy Antal fkp. koporsója előtt elmondott búcsúbeszéde hitvallás volt v. Radnóczy Antal fkp. és az egy, igaz, Történelmi Vitézi Rend mellett. Egész életében – az emigrációban is – rendületlenül kiállt a Szent Hazáért, a Vitézi Rendért és embertársaiért. Évtizedekig önfeláldozó szolgálata elismeréséül a Rend a legmagasabb kitüntetésre méltatta s megkapta a lovagkeresztet és az aranygyűrűt. Több nemzetközi lovagrend kitüntetett lovagja (Szent László lovagrend, Szent György lovagrend, Szent Lázár lovagrend, Templomos lovagrend.). Az 1956-os szabad-

ságharc 50. évfordulóján a magyar köztársasági elnök, Dr. Sólyom László a „Szabadságharc Hőse” éremmel tüntette ki. Az osztrák hadügyminiszter a két ország közös védelmi politikájában tanúsított munkásságáért tüntette ki. A szellemi honvédelem terén kifejtett „Iskolai és iskolán kívüli” érdemeiért L.H. Dr. Ratzénböck, a Felső-Ausztriai Seniorátus elnöke adományozta Neki

a „Silbernes Ehrenzeichen” kitüntetés; Felső-Ausztria tartományfőnöke a „kulturmedaille” kitüntetéssel ismertette el Magyarországot és Ausztria kapcsolatainak ápolásáért végzett munkáját. *Minden tevékenységében hű maradt Hazájához és “expressis verbis” elismert polgára Ausztriának.* Igazi magyar úr, magyar királyi katonatiszt, aki keresztény-etikai morális értékrend-

szerében szolgálja rendületlenül Istent, Hazát, Családját, Felebarátait.

90. születésnapján kérjük a Mindenhatót, hogy sokáig éltesse kegyelmében, egészségben örök esküjéhez méltón.

A Hazáért mindhalálig! Rendtársi tisztelettel és szeretettel

*Vitézi Szék;
lovag vitéz Érczhegyi István tkp.
Ausztria*

Szeretettel köszöntjük Öexcellenciáját Tempfli József ny. nagyváradai római katolikus megyés püspök urat 80. születésnapja alkalmából.

Életéről néhány rövid szó: Született: Csanáros, 1931. április 9. A nagyváradai Szent László Líceumban végezte tanulmányait, majd a gyulafehérvári Római Katolikus Teológiai Intézetben tanult. 1962. május 31-én szentelték pappá, 1982 júniusától szentjóbbi apát. 1990. március 14-én II. János Pál pápa kinevezte Nagyvárad 81. püspökévé. 2008. december 23-án XVI. Benedek

pápa elfogadva nyugdíjazási kérelmét kinevezte utódául Böcskei Lászlót. A püspök úr egyházmegyéjének kormányzása idején, 19 év alatt 20.000 fiatalt bérmált meg, 46 papot szentelt, és két püspök szentelésén is társszentelőként kérték fel. Nagyvárad díszpolgára; 2007. augusztus 20-án a Magyar Köztársaság legmagasabb fokú, a Magyar Köztársasági Érdemrend nagykeresztje kitüntetéssel kaptta. 2011. január 22-én, a Magyar Kultúra Napja alkalmából Életmű-díjat kapott, mellyel a művelődés területén több évtizeden keresztül kifejtett tevékenységét ismerték el, illetve mindannyiunk tiszteletét jutatták kifejezésre. A római-katolikus megyés püspök az Életmű-díj átvételekor a rá jellemző szerénységgel elmondta: A díjért elsősorban Istennek és mindazon embertársainak mond hálát, akik ebben is támogatták őt. „Valahogy az élet rohanása úgy hozta, hogy mindig akadtak olyanok, akik a segítségemre voltak.”-mondta, s hozzátette: egész életében elégedett ember volt, mert akárhol tevékenyke-

dett, mindig annyi szeretetet és megértést kapott, hogy ha az Úristen még ötven évig éltetné, akkor sem tudná leszolgálni ezt. Tempfli József ny.püspök úr ugyanakkor bejelentette: noha főpásztori tisztségétől megválna, mindez nem jelenti azt, hogy „teljesen nyugalmába vonul”, ugyanis szentjóbbi apátként tovább szeretne tevékenykedni. (Ciucur-Losonczy Antonius)

Rendünk nevében megköszönjük az érettünk, magyarságunkért tett minden erőfeszítését, minden gondolatát. Kérjük Isten áldását további életéhez, szolgálatához. Megtisztelő a személyes találkozások alkalmával, s reményünk, hogy megadatik a jövőben is az újbóli viszontlátás kegyelme, amikor is áldását vehetjük, s lelkiebben megerősödve folytathatjuk utunkat.

Történelmi Vitézi Rend, Vitézi Szék

Ajánljuk olvasásra **Tempfli József püspök úr könyvét: Horgony és Vitorla címmel, a Válasz Könyvkiadó 2004-es kiadványát 'Magyarságról, egyházzal és Trianonról'.**

80. születésnapján őszinte szeretettel, igaz barátsággal köszöntjük v.Horváth László tb.tkp. urat!

Ugyanazon a napon léptünk a Vitézi Rend soraiba, mindkettőnk 1996. szeptemberében avatott a Rend akkori Legfőbb Elöljárója a Debreceni Nagytemplomban. Ott még nem is ismertük egymást, sokan voltunk avatandók. Akkor még egységes volt a Vitézi Rend, de a következő évben megtörtént a szegyenletes szakadás, mi azonban hűek maradtunk eskükhöz. Néhéz évek következtek a Rend életében, és Te igen súlyos feladatot kaptál: egész Budapest, valamint Pest és Nógrád megyék törzskapitánya lettél. Szervező és irányító munkád eredményeként ez a törzsszék az ország legnagyobb létszámú állománya lett. Munkádat dicsérik többek között az évente Százhalombattán tartott emlékező eskütételek rendezvényei is. Példaképe lehetsz minden vitéznek! A mihályházi szülői ház eszmeisége alapozta jellemed: Édesapád az I. világháború-

ban tűnt ki bátorságával. A vitézi kitüntetések kapott tábori lelkész főhadnagy mutatta meg szellemi fejlődésed kezdetén az egyetlen helyes utat; a pápai református gimnáziumban ka-

pott hazafias, nemzetszerető életre való nevelést.

80 évesnek lenni nem jelent mást, mint a Mindenható különös ajándékát. Ezt a kegyelmet úgy köszönhetjük meg, hogy amíg élünk, erőnkhez mértent eleget teszünk a feladatnak, melyet a Vitézi Rend elvár tőlünk, s amellyel rendtársainknak tartozunk. Kedves vitéz Horváth László tb.törzskapitányunk, kedves Laci, a Jó Isten éltesen 80. születésnapodon és kívánom – ne haragudj, ha kissé önző is vagyok – hogy még jónéhányszor köszönthesselek.

A Történelmi Vitézi Rend nevében kívánok szeretettel jó egészséget, örömteli éveket.

Őszinte barátod és rendtársad
vitéz Cseresnyés Pál tb.tkp.

Köszöntjük Törzskapitány Urat a Vitézi Szék nevében is!

v. Dékány Ágoston otkp.

Vitéz Hajdú Szabolcs törzskapitány urat köszöntjük 75. születésnapján.

Mozgalmas, tevékeny élet – mindig a jobbítás szándékával. Kemény és határozott megjelenés, céltudatosság – Rendünkhöz való törhetetlen hűség.

Néhány rövid szó – egy jellemet mutat fel. Lokálpatriótaként lakókörnyezetének egyik konstruktív közösségi embere. A történelmi hagyományok ápolója: színvonalas megemlékezések, események szervezője. Munkabírása nem csökken: fiatalos energiával, fiatalos életszemlélettel segíti a hozzá fordulókat.

Kedves Szabolcs! Köszönjük Rendünk érdekében végzett munkád, segítséged, barátságod.

Nagyon jó egészséget kívánunk, sok-sok szép évet Családod körében, barátaidal, rendtársaidal.

vitéz Dékány Ágoston országos törzskapitány

Nemzetes Uraim!
Tisztelt Rendtársak!

**Vitéz Dinga László vitézi hadnagyot
70. születésnapja** alkalmából köszöntötték rendtársai!

Isten éltesse még sokáig Hadnagy Urat! Rendtársi üdvözléssel:

Szantner Gábor VRNT

ÖRÖMHÍR! GÓLYAHÍR!

A világ minden gyermekkel újrakezdődik!

Isten akaratából és szüleink jóvoltából megszülettünk!

Köszöntjük vitéz Harsányi Jenő unokáit:

Harsányi Anna
Született: 2006. február 16.

Vizi Franciska Csenge
Született 2011. január 1.

Kiss Kende Csanád
Született:
2007. július 31.

Terner Attila
Született
2011. február 4.

Rendünk nevében kívánunk a Gyermeknek Egészséget és örömteli gyermekéveket, sikereket életük során.

v. Juhász Béla szkp. É-K. Magyarország TSZK.

The world starts again with every child...

Írorszáiban Baron vitéz James Shortt of Castleshort székkapitány úr lánya, Lucy életet adott első gyermekének, Sean Peter James-nek 2011. március 1-jén.

Gratulálunk Sean Péter születéséhez!
Kívánunk a gyermeknek és a családnak egészséget, boldogságot – sok szeretettel!

**Congratulations on the birth of Sean Peter!
We wish the child and the family health, happiness – with love!**

vitéz Gyula Soltész,
Registrar of the Council of the Order

Dr. vitéz Gergely Szilárd Csaba jelenti, hogy legkisebb fia Marci névre hallgatván, az Úr 2011. június havának 4. napján, nagy sivalkodás közepette, egy számmal gazdagította Magyarhon lakosainak számát.
Kis vitézünk hossza: 52 cm, súlya: 2900 g.

Üdvözljük Mártont e gyönyörű hazában!
Legyen büszkesége családjának, nemzetének!

vitéz Woth Imre tkp., koronaőr-parancsnok

130 ÉVE ALAPÍTOTTÁK A MAGYAR KIRÁLYI CSENDŐRSÉGET – 1881–2011

„HÍVEN, BECSÜLETTEL, VITÉZÜL!
A HAZÁÉRT MINDHALÁLIG!”

A magyar csendőrséget nemzetközileg is elismerték; a francia és kanadai csendőrséggel együtt 1934-ben a világ legjobbjai közé sorolták. ...

Bihar Ferenc admirális, Horthy Miklós honvédelmi minisztere mondotta: „Bármiképp változott a csendőrség feladata, az mindig nehéz volt, s ezért ez a katonai testület csak belsőleg nemes és férfias tulajdonságokkal bíró, kiválasztott emberekből tevődött össze, akik nemcsak háborúban, de békében is készek voltak a király, a haza és a törvényes polgári társadalmi rend védelmére ha szükséges, az életüket is feláldozni.” Csendőrnek lenni nem foglalkozás, hanem hivatás és élet-szemlélet volt.

Február 14-én, Csendőrnapon a Magyar Hadtörténeti Intézet és Múzeumban megemlékezést tartottak, a Belügyminisztérium Oktatási Központjában csendőrségi konferenciát és kiállítást rendeztek. A sajtó és a média erőfeszítései ellenére sok magyar ember szívében ma is él a csendőrök iránti szeretet és megbecsülés. S nemcsak azokban, akik sóvárogva emlékeznek vissza arra a közbiztonságra, amelyet a csendőrök áldozatos és nehéz munkája révén élvezhettek, hanem azokban a fiatalokban is, akik már csak hírből hallottak a kastollasokról.

A csendőrség honlapjának anyaga egyre bővül. Már több, mint 40 könyv olvasható ott teljes egészében, beleértve az 1941-es *Szervezeti és szolgálati utasítás a magyar királyi csendőrség számára* c. könyvet, amely a csendőrök munkáját részleteiben meghatározta, s amit a csendőrök betéve tudtak. 1945 óta először – az érdeklődők az eredeti anyagot tanulmányozhatják, ezáltal a kommunista hazugságok megcáfolhatóak. E hazugságok egyike például, hogy a csendőrséget a zsidódeportálásokban való részvételük miatt számolták fel és vádolták kollektívan háborús bűnösséggel. Most már bárki elolvashatja az eredeti, csendőrséget felszámoló Rendeletet (1.690/1945 <http://csendor.com/konyvtar/jog-szab/torvenyek2.pdf> címen) az összes többi csendőrséggel kapcsolatos törvénnyel és rendelettel együtt. Onnan megtudhatja, hogy abban egyetlen szó sem esik a zsidóságról, hanem világosan kiderül, hogy a csendőrséget kizárólag politikai okok miatt szüntették meg; a kommunisták hatalomátvétele céljából. De a kommunista propaganda a zsidósággal való kapcsolatot ügyesen bevészte a köztudatba. Ez csak egy a sok hazugságból, amit a csendőrségre fognak és ez a példa is világosan mutatja az eredeti anyag közzétételének fontosságát. Az MKCsBK Honlapon már most elegendő anyag található komoly történelmi kutatás részére is. Mivel ez az anyag világszerte elérhető, reményeségünk az, hogy előbb-utóbb lesz majd olyan fiatal, aki felsőfokú diplomáját valamely rendvédelmi témakörben a magyar királyi csendőrség kutatásával szerzi majd meg, s ezáltal a csendőrségre vonatkozó igazságot akár idegen

nyelven is közzé téve elősegíti majd a csendőrségről való igazság egész világgal való megismertetését.

[Részlet v. Kőrössy Zoltán írásából: *Magyar Királyi Csendőr Bajtársi Közösség* (www.csendor.com)/USA]

A Magyar Királyi Csendőrség 130. évfordulóját ünnepeltük a Budai Várban

A történelem során mind a mai napig meghamisított, üldözött és méltatlanul mellőzött Magyar Királyi Csendőrségre emlékeztünk. A közbiztonság jelenlegi állapota miatt jogos igény merül fel a mai józanul gondolkodó emberekből, hogy a mintegy 12.000 főt, a visszacsatolások után 18.000 főt számláló csendőrség hogyan tudott olyan közbiztonságot teremteni, ami a magyar lakosság számára elfogadható és megfelelő volt. A válasz tömören ennyi: *Hittel, Becsülettel Vitézül.*

Harsányi Jenő VRNT
É-Kelet-Magyarországi TSZK.

Csendőr tízparancsolat

A csendőrök tízpontos alapszabály-gyűjteményét 1941-ben állították össze, és július 1-jétől vezették be:

1. Megemlékezzél arról, amivel Istennek tartozol.
2. Én vagyok a te hazád: Nagy-Magyarország.
3. Hűséged, becsületed, vitézséged nem eladó.
4. Légy erkölcsös, józan életű, engedelmes.
5. Tiszteld előljárododat, mint atyádat, szeresd bajtársaidat, mint tenmagadat.
6. Tanulj és tudj: a Tudás második fegyvered.
7. Védj a másét. A magadét ne pazarold.
8. Mögötted a törvény. Előttem is az legyen.
9. Igaztalanul ne vádolj, fegyvered ártatlanul ne bántson.
10. A család szentély. Ha magadnak nincs: őrsődben megtalálod.

vitéz Nemejy Márton tábornok, Bp.1940.július 15.
Csendőrségi Lapok, XXX. évfolyam, 14. szám.

A csendőr rádió utolsó adása 1945 február 12-én, – a Kitérés előestéjén:

„Csendőr bajtársak!

A királyi vár romjai között teljesen körül vagyunk zárva.

Kenyerünk, vizünk már napok óta nincs. Életünkkel leszámoltunk, sorsunkat a jó Istenre bízunk. Ha nem éljük túl ezt a poklot, családkról gondoskodjatok.

Isten áldd meg a magyart!

Éljen Magyarország!

Éljen a Magyar Királyi Csendőrség!”

A csendőrség történetéből:

Eleinte a csendőröket a honvédek közül toborozták, szigorú válogatással. Csak azok a honvédek léphettek át a Csendőrségbe, akiknek kiváló szolgálati háttérük volt. A Csendőrség keretén belül további kiképzésben részesültek és csupán a kötelező próbaidő leteltével, valamint sikeresen letett írásbeli vizsga után váltak véglegesen csendőrré. A tisztüket a Ludovika Akadémián, majd végzésük után a Csendőrtiszti Tanfolyamon képezték ki. **A csendőrök végeztek minden bűnügyi felderítést és kivizsgálást, mégpedig igen hatékonyan: nyomozásuk az estek több, mint 90%-ában sikerrel**

járt. A csendőrök legfeltűnőbb megkülönböztető jele a kakastollas kalap volt. A nagy kakastoll a fekete csendőrkalap bal oldalára volt erősítve. Egyenruhájuk egyébként hasonlított a honvédek egyenruhájához. A kakastoll annyira jellemzője volt a csendőröknek, hogy sokszor "kakastollasoknak" hívták őket. A magyar kommunista rendszer a II. világháború végeztével hatalomátvételi célból, politikai okok miatt feloszlatta a Csendőrséget. A Csendőrség egész testületét háborús bűnösnek nyilvánította, és ebből következően minden egyes jelen vagy múltbeli csendőrt üldözött. Nagyon sokan menekültek külföldre. Az itthonmaradt csendőrök zömét bebörtönözték, sokakat az ÁVO-sok megkínoztak és kivégeztek. A csendőrségre vonatkozó írott anyagot megsemmisítették, vagy elzárták, hogy rágalmozási hadjáratral a csendőrséget erkölcsileg is megsemmisítsék. Mind a mai napig működő csendőrszervezetek Európa néhány országában: Olaszországban: Arma dei Carabinieri, Franciaországban: Gendarmerie Nationale, Spanyolországban: Guardia Civil vagy Benemerita, Svájcban: Gendarmerie...

Heti Hangszóró – Sziki Károly VRNT írásából

MAGYAR CSENDŐR INDULÓ

Édes Hazám, magyar róna, magyar erdő, magyar vég,
Téged járlok éjjel-nappal, télen-nyáron, nagyon rég.
Népem biztonságát őrzöm megrendíthetetlenül,
Érted élek, érted halok magyar népem egyedül,
Érted élek, érted halok, **híven, becsülettel, vitézül.**

Száműzetés lett a sorsunk, idegen föld borul ránk,
Ne felejtse el hű fiaid: érted éltek, szép Hazánk.
Kakastollunk nem leng többé, járőrbe már nem megyünk.
Szeresd, őrizd kicsi népünk, amikor már nem leszünk,
Helyettünk is védjed őket, erre kérünk Istenünk.

(Első versszak: FEJÉR Károly

Második versszak: v. KISS Gábor

FESZTIVÁL –KESZTHELY, 2011. augusztus 5-13.

Rendünk világhírű fiatal művészeinek parádés fellépésével:

AUGUSZTUS 8. – Hétfő 20:00 Fő téri plébániatemplom vitéz Bálint Natália hangversenye magyar szerzők műveiből

(Liszt F., Erkel F., Kodály Z., Bartók B., Goldmark K.)
Zongorán kísér: Balogh Lázár, közreműködik a Helikon Kórus.

AUGUSZTUS 9. – Kedd 20:00 Karmelita Bazilika Liszt Ferenc és az orgona – vitéz Szabó Balázs orgonaművész hangversenye Liszt Ferenc műveiből.

Részletes program, információ: interneten, helyszínen, utazási irodákban.

LÁTOGASSON EL ÖN IS KESZTHELYRE!

„A csendőrnek tekintettel kell lenni arra, hogy minden ténykedését, akár szolgálatban van, akár szolgálaton kívül, állandóan figyelik. Erkölcsös és józan életmód, pártatlanság, igazságszeretet és megvesztegethetetlenség, törvénytisztelet, éberség, bátorság, önmérséklettel és tapintattal párosult erély, megalkuvást nem ismerő kötelességérzet és mintaszerű fegyvelmezetség a magyar csendőr fő jellemvonásai.”

– írta nemes Suhay Imre ny. altábornagy.

(Felh.irodalom:

Dr.v.iff.Szilas László tb.csendőr kiadványa, 2011.)

Kevés szervezet volt a magyar történelemben, amit olyan radikális módon számoltak fel, majd vádoltak meg a legkülönbözőbb módokon, mint a Magyar Királyi Csendőrség. Az új rendszer, benne a belügyi tárcát vezető kommunistákkal, felismerte, hogy a csendőrség tagjai átnevelhetetlenek, tehát senkit sem szabad átvenni közülük az új honvédségbe, illetve az új rendvédelmi szervekbe. „Rákosi és környezete pontosan tudta, hogy a csendőrség volt a háború előtti állam leghűségesebb támasza, ezért csak egyetlen sors juthat neki, a megsemmisítés.” – mondta **Parádi József**, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-Történeti Tudományos Társaság elnöke a csendőrségi konferencián. Többféle formát kapott az előbb említett megsemmisítés. Egyrészt az új rendszer igyekezett „levadászni” és megbüntetni minden csendőrt. A „levadászások” mellett beindult a testület erkölcsi lejáratása. Ez a lejáratás mind a mai napig tart. **A Debrecenben megalakult Ideiglenes Nemzeti Kormány 1945 májusában rendelettel megszüntette a Magyar Királyi Csendőrséget. Ezzel mintha vége is lett volna... A testület még élő tagjai és a csendőrség történetének kutatói azonban azóta is tovább küzdenek a csendőrség becsületéért...**

(Sinkovics Ferenc nyomán)

Olvasói levél – Felvidékről...

Tisztelt Címzett!

Nagyon kérem Önöket: ne vegyék rossz néven, hogy olyan kérelemmel fordulok Önökhöz, amely bizonyára nem tartozik a munka- és a látóköriükhöz! Mivel azonban hiába fordulunk bárhol, bárkihez – a legalacsonyabb rendűektől egészen a legmagasabbakig – kénytelen vagyok megpróbálni mindent, amit lehet... (és azt is, amit nem...)

Boldog örömmel meghívnám Önöket pl. előadókként, vagy védnökökként, s akkor közvetlenül tapasztalhatnák, miért olyan a magyarság helyzete, amilyen! Maholnap „rezervátum” leszünk, s a kutya sem ugat meg bennünket...! Szörnyűséges lélekfájdalommal írom ezt a néhány sort... Világgá kellene kiáltanunk, hogy haldoklásunk szomorúan gyors végét csak a lélekmentés azonnali gyorssegélye fordíthatná vissza... Ehelyett pazar kirkatok megöngötti káosz, korrupció, hatalomharc, könyöklés, önzés, stb. következményeként „várjuk” (ill. várják) a magyarság öngyilkos pusztulását!

Tisztelettel kérem a segítségüket!

Köszönöm a megértést!

Munkájukhoz szép eredményeket és sok sikert kívánva – szívélyes üdvözlettel.

Minden felmerülő gondolat helyett:

....(Név és cím a szerkesztőségben.)
Wronyiseges lélekfájdalommal írom ezt a néhány sort... Világgá kellene kiáltanunk, hogy haldoklásunk szomorúan gyors végét csak a lélekmentés azonnali gyorssegélye fordíthatná vissza... Ehelyett, pazar kirkatok megöngötti káosz, korrupció, hatalomharc, könyöklés, önzés, stb. következményeként "várjuk" (ill. várják) a magyarság öngyilkos pusztulását!

HADAK ÚTJÁRA LÉPTEK...

„Nem múlnak ők el, kik szívünkben élnek,
Hiába szállnak árnyak, álmok, évek...”
(Jubász Gyula: Consolatio)

Vitéz Nagy Vilma Katalin rendtársunk, v. Nagy Valér m.kir. pánccelos főhadnagy özvegye, 2010 októberében Deutschkreuzban hunyt el. Ercsiben született 1925-ben. Várományosként avatták. Az Ausztriai Törzsszék tagja volt. Segítette rendünk munkáját, igazi közösségi ember volt, akire mindig szeretettel gondolunk. Tiszta lelkiületű, igaz magyar-ként élt. Adjon a Jóisten örök nyugodalmat Néki.

vitéz Érczhegyi István tkp, Ausztria

Vitéz Orczy Sándorra emlékezünk, 2010 októberében, 96 évesen tért meg Teremtőjéhez. A Doni Bajtársak Szövetsége és a Történelmi Vitézi Rend tagjaként minden csüggedőt egyedüli szónoki tehetségével lelkesített. A II. világháború bátor harcosaként vett részt és hősi-esen helytállt a Don-kanyar borzalmas harcaiban, mely több évtizeden át méltatlan módon negatív felhangokkal híresült el. A T.V.R. Északkelet-Magyarországi Törzsszékének prominens képviselője volt. Sokat szenvedett, tömérdek üldözést, hátrátételt élt meg, ám hősi harcokban megedződött öreg katonaként nyerheti el az Örök Élet Dicsőségével teljes, örök fényességű Mennyei Koronát.

Oly sokat áldozott, tett, cselekedett népéért, nemzetéért, megtört hágyományaink, katonaezsményeink és keresztyén hitünk megtartásáért, adassék most Néki tisztesség, legyen Vitézi Rendünk minden ifjú várományosa számára az Ó

tiszta, becsületes, harcos életútja követendő példa. PÉLDA, mondom – ami emléke előtt a Történelmi Vitézi Rend Észak-Kelet-Magyarországi Törzsszékéhez tartozó rendtársaink nevében is – mély tisztelettel hajtom meg fejemet. Emléked szívünkben örökké őrizni fogjuk.

vitéz Juhász Béla székkapitány

(Vitézi Tájékoztató 2009/1-2. száma, 39. old. – „Egy magyar katona visszaemlékezései” c. írás vitéz Orczy Sándor m.kir.szkv.-től.)

Vitéz Bender József, a Történelmi Vitézi Rend Baranya megyei Alsoportjának tagja 2010. december 10-én, földi életének 89. évében elhunyt. 1922. március 10-én született Siklóson. Élspportoló volt, atlétizált, kalapácsvetésben országos bajnok volt. A Helsink-i olimpiára is jelölték, de a kommunista rendszer számára nem volt megbízható személy, ezért nem kerülhetett ki az ötkarikás játékokra. Az 1956-os forradalom idején a siklósi járás nemzetőr parancsnoka volt, amiért négy évet töltött a megtorló hatalom börtönében. Sajat érdeme alapján 2002-ben avatták vitézzé

Budapesten. Példás családi életet élt, gyermekeit és unokáit hazaszeretetre és nemzeti öntudatra nevelte. Barátai és rendtársai körében nagy tisztelet és szeretet övezte. Betegsége idején sem csüggedt el, mindig érdeklődött a Vitézi Rend iránt. Irányt mutató egyénisége, példamutató hazaszeretete, szigorú becsületessége és őszintesége, figyelmes és odaadó szeretete nemcsak a családjának jelent pótolhatatlan veszteséget, hanem mindenkinek, aki szerette és tisztelte Őt. Temetése 2010. december 20-án volt Siklóson.

Vitézi bajtársai kegyelettel megőrzik szívükben emlékét.

Vitéz Sike József rendtársunk 2010. december 24-én földi életének 89. évében a Hadak Útjára lépett. Komlón született 1921-ben, várományosként avatták 1938-ban. Temetése 2011. január 18-án volt Komlón. A Vitézi Rend zászlójával álltunk díszőrséget idős rendtársunk ravatalánál és kísértük utolsó útjára. Kegyelettel őrizzük kedves rendtársunk emlékét.

vitéz Szarazajtai János mb. székkapitány,
Dél-Dtúli Tszk., Pécs

Sóvidéken újra eggyel kevesebb a vitézek száma...

2011. január elején eltávozott körünkől rendünknek egy hűséges társa, **vitéz Kiss Dénes**, 90 éves korában. A II. világháborúban Budapest légtérét védte, mint irányzó légvédelmi tüzér. Három gép lelövéséért kapta kitüntetését. Szilárdan ragaszkodott a kommunista időben is magyarságához. Most nyugodtan jelentheti Hadurunknak, hogy a vitézi parancsoknak, erényeknek mindig eleget tett. Vitézzé avatták saját jögon Csíkszeredában 2001-ben. Rendtársai, míg csak élnek, szeretettel őrzik emlékét.

vitéz László János hadnagy, Szováta-Sóvidék

Dr. vitéz Fördös Géza, született Szekszárdon, 1930. júl. 21., avatva: 1993-ban várományosként. Elhunyt Decsen (Tolna m.), 2011 januárjában.

Vitéz Horváth István, született Gindlicsalád (Tolna m.), 1922. ápr. 25., avatva: 1994-ben várományosként. Elhunyt Tengelicen (Tolna m.) 2011 januárjában, életének 89. évében.

Vitéz Vas Anna Mária, Perteszé, született Tolnán, 1942. júl. 9-én. Kenderesen, 2008-ban várományosként avatva. Elhunyt Szekszárdon, 2011. január 14-én.

Nyugodjanak békében. Emléküket megőrizzük.

Rendtársaik, barátaik

A Mennyei Atya 2011. január 3-án, életének 99. évében magához rendelte **vitéz Plul Kálmán m.kir. karpaszományos őrmestert**, aki a II. világháború alatt a bolsevizmus elleni harcban tanúsított érdemeiért lett a Történelmi Vitézi Rend tagja. 1912. augusztus 16-án született Csopakon egy 6 gyermekes család negyedik gyermekeként. A veszprémi Kerkápoly Károly Fiu Felsőkereskedelmi Iskolában érettségizett Az orosz fronton teljesített szolgálatot, egy évig a Don folyónál harcolt, bronz-, és Nagy Ezüst Vitézségi Érem kitüntetésekben részesült, 1994-ben avatták vitézzé a Szegedi Dómban. Nyugdíjas éveiben az egykoron családi Plul-malomban dolgozott gondnokként, mely jelenleg a csopaki Önkormányzat tulajdona. Élete nagy részét Csopakon töltötte, az Öreghegyen volt kedvelt családi pincéje és szőlője. Rendkívül büszke volt várományosi jögon vitézzé avatott leányára, két unokájára és két dédunokájára.

Emlékét míg élünk, megőrizzük.

v. Pintér Kornél tkp.

2011. január 16-án életének 87. évében megtért teremtő Istenéhez **vitéz Torkos Gábor fegyvermester**. Saját jogon, a szovjet hódítás elleni szent küzdelemben szerzett érdemeivel lett a Történelmi Vitézi Rend tagja.

1924. augusztus 10-én született Hajmáskéren. Édesapját korán elvesztette, 14 éves koráig diákmunkát végzett a Schmall gyárban, mely a német hadiipar fegyveralkatrész és szerszámkészítő gyára volt. Ott lett ipari tanuló, nappal dolgozott, este tanult, de így is jeles teljesítménnyel végezte el iskoláit. 1942 tavaszán bevonult Budapestre az Albrecht Laktanyába, kiképzése után fegyvermester lett. Megjárta a Don-kanyart. A rendkívüli orosz téli hidegben csúszva-mászva jutott el az iliovszkajai repülőtérre. 1943. március 23-án megkapta a Téli Hadjárat Emlékérmét és a kardokkal ékesített Tűzkeresztet, később a Bronz Vitézségi Érmét.

Nyáron visszakerült a Schmall gyárba, de 1944 tavaszán ismét a 25. hadosztálytörzshöz vezényelték. Egy hadi cselekményben bekerítették őket az ellenséges partizánok, de néhányuknak sikerült kitörni és segítséget kérni a német szövetségesektől. 1944 őszén a Székesfehérvár–Pákozd–Balaton térségében felállított védelmi „Margit vonal”- harcok ismét lövegmű mesterként érték. 1956-ban Hajmáskéren a Nemzeti Forradalmi Tanács elnökhelyettese lett, 1990 után a Köztársasági Elnöktől megkapta az 1956-os Emlékérmét. Az 1956-os bajtársi közösség alapítója volt. Családi házában udvarában emlékművet állított a bolsevizmus elleni küzdelemben hősi halált halt bajtársainak és az 1956-os Forradalom és Szabadságharc hőseinek, mártírjainak. Családjá szeretetében élte le életét, gyermekei és unokái szintén a Történelmi Vitézi Rend tagjai. Az örök világosság fényeskedjék neki! Nyugodjon békében!

vitéz Pintér Kornél
Észak-Dunántúli TSZK. tkp.

2011. február 12-én elhunyt **vitéz Lehotkay – Kérey Eszter** rendtársunk, Németország székkapitánya. 1945. május 20-án született Mitterteichben, várományosként avatták 2001-ben Budapesten. Az utóbbi

években Biberachban élt. Rendünkben kitaró akarattal, tevőlegesen dolgozott avatása óta. Együttműködésünk a Vitézi Rendben és az Ulm-környéki protestáns gyülekezetben egyaránt példamutatóan gyümölcsöző volt. Hosszú betegsége nem törte meg, szenvedését férfiasan tűrve a mielőbbi gyógyulás reményét sugallta... Kedves elhunytunktól az Ulm-környéki protestáns gyülekezet hívei és lelkipász-

tora, dr. Varga Pál február 20-án a dietenheimi istentiszteleten, illetve az utána tartott szeretetvendégség keretében emlékezett meg. Másnap búcsúztak el Esztertől barátai és ismerősei a biberachi evangélikus temető templomában („Heilig-Geist-Kirche). Hamvasztás után 2011. március 29-én temették a Farkasréti temető katonai parcellájában lévő családi sírba, édesapja, v. ifj. Kérey Hugó szds. és nagyapja, v. Kérey Hugó ezr. mellé. Istenünk adjon Neki nyugalmat! Gyászolja férje, Lehotkay László, családja, rendtársai, ismerősei.

v. szárazajtai Bakó Árpád v. hadnagy,
Németország Déli-Alcsoport.

„Békében fekszem le, és legott elaluszom, mert te, Uram, egyedül adsz nékem bátoroságos lakozást.” (Zsolt.4.9.)

Nagytiszteletű László Tiborné (született Barsi Judit)
2011. február 23-án, életének 82. évében visszaadta bátor és erős lelkét Teremtőjének. Búcsúztató gyászistentiszteletét 2011. március 13-án, vasárnap tartottuk.

vitéz László Tibor szkp.

A Történelmi Vitézi Rend Észak-Dunántúli Törzsszéke nevében kegyelettel búcsúzunk **Nagytiszteletű László Tibornétól**, aki 62 éven át kitaró és hűséges támasza, társa volt férjének; Édesanyja Nagytiszteletű ifj. vitéz László Tibor székkapitány úrnak. Osztozunk a Család gyászában, fájdalomában. Tisztelettel, kegyelettel hajtunk fejet Nagytiszteletű Asszony előtt, aki egész életével, szorgalmával, töretlen hitével mutat példát nekünk.

vitéz Pintér Kornél.tkp.

Vitéz Horváth László Észak-Magyarország Törzssék törzskapitánya életének 68. évében elhunyt. Miskolcon született 1943. április 25-én, Miskolcon szólította magához az Úr 2011. február 25-én.

vitéz Bojtár Istvánreformátus lelkipásztor búcsúztatójából:

A gimnáziumi érettségi után technikumot, majd műszaki egyetemet végzett. Tanított a Diósgyőri Technikumban, tanártársak voltunk 1993–1997 között a Károlyi Gáspár Teológiai és Missziói Intézetben, ahol informatikát oktatott. Miután lemondott a Miskolc-Avasi gyülekezetben főgondnoki és presbiteri szolgálatáról, a Kossuth utcai református egyházközség aktív tagja lett. Kapcsolata volt a Páneurópai Unióval, tisztséget vállalt a Magyarok Világszövetségében. Élete utolsó szakaszán csak a Vitézi Rendben szolgált.

Horváth Lászlót Budapesten avatták vitézzé a Hazatérés templomában. 2004-től a Szent György Lovagrend tagja. Főkapitány úr a Történelmi Vitézi Rend Észak-Kelet-Magyarország törzssék törzskapitányának nevezte ki. Ettől kezdve minden erejét, idejét, képességét a Történelmi Vitézi Rend feladatainak ellátására fordította. Életünk rövid pillanatok sorozata. Olyan egyszeri, múltó történés, amit újra kezdeni lehetetlen. Az a kérdés, hogy miért élünk? Önmutogatás, vagyonszerzés, karriervágy fűt bennünket? Lovag vitéz Horváth László céltudatosan, szív szerint vállalta a Rendi Kódex bevezető mondatát: „... a Rend tagjai olyan magyar állampolgárok, akik Istenbe vetett hittel, akár életük árán is készek családjukat, társadalmukat, független hazájukat védelmezni, tagadják Trianon jogosságát, és ellenállnak a zsarnokságnak.” Horváth László fegyelmet követelt, és fegyelmezt volt. Tiszteletet várt és tiszteletet adott. Segítségére számított és segített. Parancsolt

és engedelmeskedett. Felelős döntéseket hozott akár a tévedések kockázatával is és a döntéseket elfogadta. Derűsen és szigorúan dolgozott. Csak olyan akadályokat látott, amelyek legyőzhetőek. Utolsó állománygyűlésünket 2010. december 4-én, szombaton tartottuk. A betegség jelei látszottak rajta, átadni készült a vezetést. Gyűlésünk után elbúcsúzott, meg nem is. Hazainduláskor az autóparkolóból tőlünk nem messze láttuk, amint a domb lábánál sétára indul. Mosolyogva integettünk egymásnak, hogy viszontlátásra! – Viszontlátásra! – de már nem a földi tereken, hanem mennyei dicsőségben. Jézusunk azzal vigasztalja a családot és mindnyájunkat, hogy én élek, és ti is élni fogtok, mert aki hisz az Isten fiában, annak örök élete van. Mi még itt járunk ebben a világban. Naponként erőt, bölcsességet kérünk mennyei Atyánktól, hogy becsülettel és maradéktalanul elvégezzük, amit önként vállaltunk: Istenért, családjáért, társadalomért, sokat szenvedett és ma is vérző Magyarországiért. Miskolc-Avas, 2011. március 4.

**Kegyelettel emlékezünk Törzskapitány Úrra. Szolgálatát el-
évülhetetlen. Emléke szívünkben örökre él.**

A Vitézi Szék; az Észak- Kelet Magyarország Törzsszék tagjai

De Pott György – Egy igazi katona kilépett a sorból... Szomorú szívvel gondolunk a közelmúltban örökre eltávozott vitéz De Pott György bajtársunkra. Akiknek szerencsénk volt Őt ismerni, elmondhatjuk, hogy szelleme, örökké derűs hangulata itt marad közöttünk. Idős korában is mosolygós arcát látva kevesen gondolhatták, hogy a legbátrabb, félelmet nem ismerő katonák közé tartozott. A doni áttörés évében, 1943. augusztus 20-án avatták gyalogos fegyvernemi hadnaggyá a M.Kir.Honv. Ludovika Akadémián. Tiszti rendfokozatát 22 évesen kapta és azonnal bekerült a háború forgatagába. Kitért parancsnoki alkalmasságával, s talán a legnehezebb, legveszélyesebb feladattal bízták meg: roham század-parancsnok lett, azaz századát neki kellett közelharcba vezetni. Kitértetése bizonyítják, hogy bátran megállta a helyét. Éveket töltött szovjet hadifogságban, hazatérve az itthon uralkodó politikai helyzet miatt katonai hivatását nem folytathatta. Civil életéről keveset tudunk. Amíg egészsége engedte, aktívan részt vett Vitézi Rendünk életében. Tiszteletbeli székkapitányunk előtt meghajtjuk fejünket. Vitéz De Pott György rehabilitált alezredes, nyugodjál békében.

20 fős díszőrségünk búcsúztatta kedves Rendtársunkat. Rendünk megőrzi emlékét. Nyugodj békében, Gyuri bácsi!
v. Cseresznyés Pál tb. tkp., vitéz Béres Ferenc Buda tkp.

Szomorú szívvel értesítjük rendtársainkat, hogy 2011. március 3-án, földi életének 56. évében elhunyt **vitéz Bocz Árpádné sz. Csertán Mária VRNT rendtársunk. Hazafias magatartásáért avatták Budapesten 2007-ben a VRNT tagjává. Rendünkért kitartó akarattal, sokat dolgozott avatása óta. Hívó magyar emberként sok barátja és tisztelője volt. Élete során sok problémát kellett megoldania, melyet nagy akarással és munkabírással végzett. Példamutató hazasze-**

retete, őszintesége, figyelmes és odaadó szeretete nemcsak családjának jelent pótolhatatlan veszteséget, hanem mindenkinek, aki szerette és tisztelte Őt. Példás családi életet élt, gyermekeit hazaszeretetre és nemzeti öntudatra nevelte. Barátai és rendtársai körében nagy tisztelet övezte. Rendtársunkat a Hadak Útján kísérje szeretetünk és imánk. Nyugodjék békében. Emlékét szívünkben örökké tartó szeretettel megőrizzük.

**Történelmi Vitézi Rend
Baranya megye és Pécs város alcsoportja**

„Amnyira akartam élni, /A betegséget legyőzni. /Búcsúztam volna tőletek, /De erőm nem engedett. /Így búcsú nélkül szívetekben /Tovább élhetek.”

Urai trencsényi vitéz Csák László kedves rendtársunktól vettünk búcsút 2011. március 4-én az Óbudai Temetőben. Életének 77. évében szólította magához az Úr. Erősebb volt minden megpróbáltatásnál, támasz a nehéz pillanatokban. Hű társ és családapa, barát és igaz magyar.

Nehéz a gyász, nehéz a lélek – vigasztalást nyújtson a hit és a szeretet. Kegyelettel emlékezünk.

Buda és Pest Törzsszékei

Dr. Szabó Ferencné élt 91 évet. Született: Magyarbólyban, 1920. június 1-jén.

Trianon: 1920. június 04. Négy nap a Történelmi Magyarországon! A Duna TV-által meghirdetett „Trianon napján születettek” ezen kevesek díszvendége volt. A búcsúztatóból idézünk: „A Te fiatalságod, családi környezeted, a háború alatti és utáni időszak, Édesapánkkal kötött házasságod, három gyermeket vállaló életed,

az 50-es évek nehézségei: nyitott könyvként állnak előttünk. A szomorú és kegyetlen 60-as évek, amikor politikai leprások voltunk, elfordultak tőlünk az emberek, csak az igaz barátok tartottak ki. Te a társad, mi Édesapánkért sóvárogunk 10 éven keresztül a szegedi börtönlátogatások embert próbáló záránokútjain. Mindig és mindig a

hited, imára kulcsolt kezéd és példád segített minket a túléléshez. Tamás unokád féltő és szeretetteljes nevelésében, Rómeó unokád világvversenyéért, Dávid unokád sikeres vizsgáiért mennyit izgultál, s kérted a Mindenhatót, áldás kísérje egész életüket, családjukat. Példakép maradsz nekünk!”

vitéz lovag Szentgyörgyi Szabó Miklós, Dél-Dunántúli TSZK

Vitéz Martsa de Buts Sándor m.kir. hadnagy, életének 90. évében, Ausztriában, Linz-ben 2011. március 31-én a Hadak Útjára lépett. A Jó Isten nyugosztalja békében.

vitéz Érczhegyi István tkp, Ausztria

Visi Emil Alajos VRNT, mohácsi rendtársunk Árpáson született 1927-ben, 2010-ben avatták Budapesten. Hosszú, súlyos betegsége következtében hunyt el 2011. április 29-én. Kedves Rendtársunkat nem feledjük.

Kegyelettel őrizzük emlékét.

Dél-Dunántúli TSZK.

A Szent Korona őrzésének ünnepélyes átadása

2011. május 30-án (hétfőn) 12:30 órakor a Szent Korona ünnepélyes őrségváltása az Országház Kupolacsarnokában megtörtént.

A Szent Korona Testület döntése alapján a Köztársasági Őrezred Dísz- és Koronaőrző Őrségi Alosztálya átadta a Szent Korona őrzését a Nemzeti Honvéd Díszegység Honvéd Koronaőrségének. A Szent Korona Testület döntését követően módosították a Honvédelmi Törvényt, amely megteremtette azt a jogalapot, hogy hatvanhat év után ismét a Magyar Honvédség őrizze a Szent Koronát és a hozzátartozó jelvényeket.

Az ünnepségen Kövér László, a Magyar Országgyűlés elnöke adott engedélyt a Honvéd Koronaőrség bevonulására, mely ezt követően esküt tett és ünnepélyesen átvette a Szent Korona őrzését. Az ünnepélyes őrségváltáson részt vettek Schmitt Pál köztársasági elnök, Hende Csaba honvédelmi miniszter –valamint meghívott politikusok.

Altorjai Anita
az Országgyűlés sajtófőnöke

A Magyar Koronaőrök Egyesülete díszőrséget adott Őfelsége, a Szent Korona előtt.

Kun Szabó István Támogató Dandár parancsnoka, v. Hunyadi László főkapitány úr, v. Woth Imre tkp, koronaőr-parancsnok az ünnepi rendezvényt követően

CSÍKSOMLYÓI HITVALLÁS

*Hiszem, hogy tud még összefogni e nép,
Hogy egy teremtő szándék
Vezérli szívét, kezét.*

*Hiszem, hogy a sötétségből új Hajnal basad,
Hogy nem lesz széthúzás,
S „leszünk egy Cél és egy Akarat”!*

*Hiszem, hogy az Erkölc s hófebér fundamentumát
Kiássuk újra,
S építünk rá új házat, bazát, iskolát,
Mely az ébredést szolgálja.*

*Hiszem, hogy e nép föltámad poraiból,
Hogy él benne elég hit, remény, szeretet,
Mely Isten áldásával újra épít mindent,
S legyőz mindeneket!*

*Hiszem, hogy egy az Isten,
S a Teremtő velünk van,
Hogy az Ő szent akarata az,
hogy e nép újjászülessen,
S megtegye mindazt, mi néki rendeltetett.*

*Hiszem, hogy léssen az isteni szeretet,
M megbocsátás, törvénytudás népe,
Mely az élő, igaz Istent szolgálja,
S szövetségben, egyként, népeket ébreszt véle.*

*Hiszem, hogy nincs oly erő, hatalom,
Mely visszatarthatná ebben,
Hiszem, ha Isten akaratát követi,
Minden lebeteséges, s legyőzhetetlen!*

*Hiszem, hogy összefog még e nép,
S lesz egy teremtő szándék,
Hogy megvallja tettben szent hitét,
S megmutatja: él még, s föltámadott e nép!*

Úgy legyen!